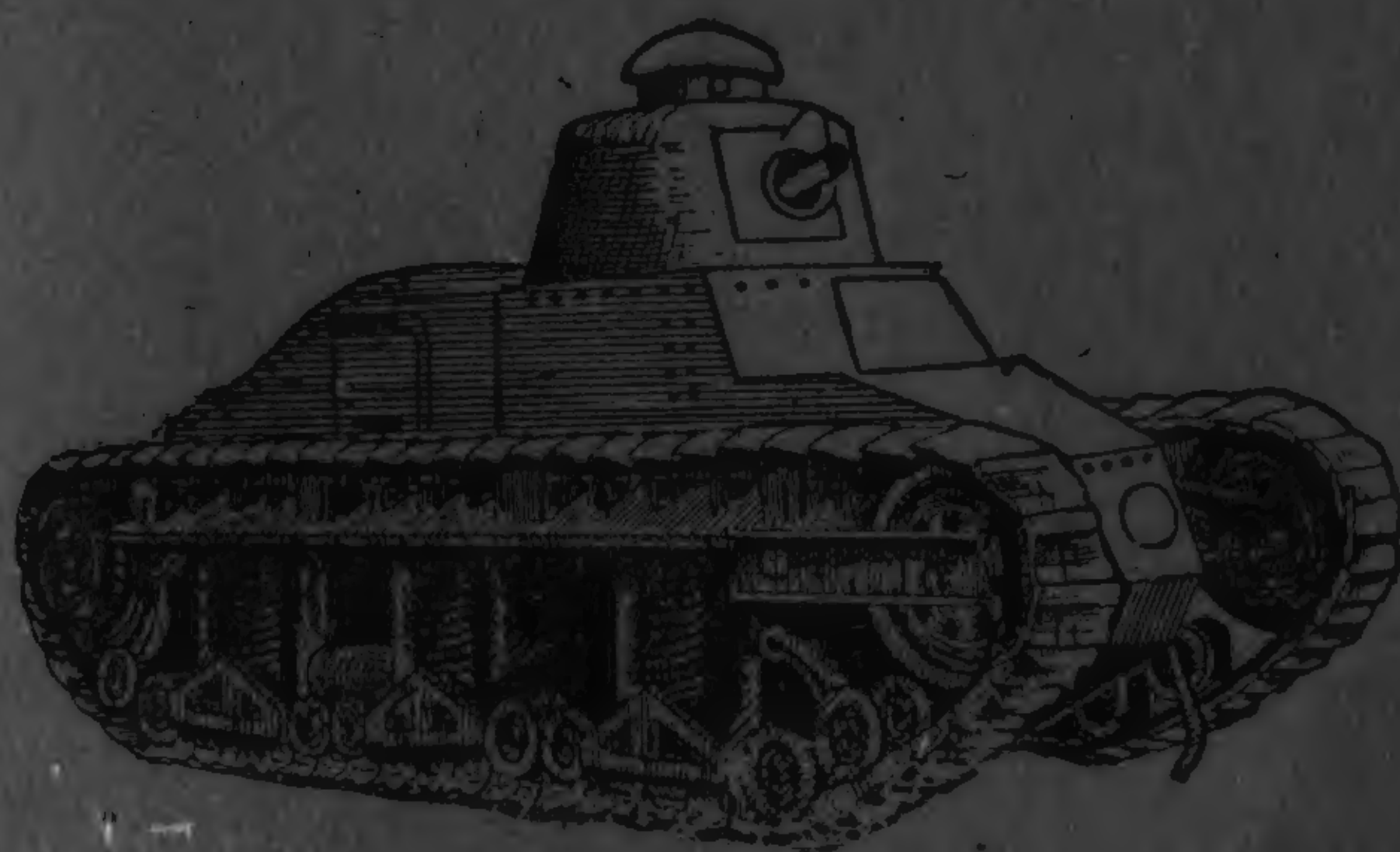

І. К. І. М.

АБ ЗБЕРАЖЭННІ ТАНКА

ВЫДАВЕЦТВА БЕЛАРУСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ
М Е Н С К — 1935

І. КІМ

А 6

з б е р а ж э н н і
т а н к а

ВЫДАВЕЦТВА БЕЛАРУСКОЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ
МЕНСК—1935

І. Кім.—„Аб зберажэнні танка“. Кніжка дае практычныя парады па догляду танка (галоўным чынам тыпу МС) і зберажэнню яго, а таксама знаёміць з магчымымі няспраўнасцямі і спосабамі іх устаранення.

Кніжка разлічана на камандзіраў і вадзіцеляў машын.

АПАВЯЗКІ ВАДЗІЦЕЛЯ

Чырвоная армія мае самую перадавую, навейшую баявую тэхніку. У сваёй прамове на XVII партз'ездзе правадыр Чырвонай арміі т. Варашылаў сказаў:

„Сёння Чырвоная армія можа па праву ганарыцца сваім узбраеннем і сваёй тэхнічнай аснасткай... Наша армія стала арміяй тэхнікі, так сказаць, індустрыялізаванай арміяй“.

Зразумела, што кожны баец гэтай арміі тэхнікі, а тым больш танкіст, абавязан дасканала вывучыць сваю складаную зброю, берагчы яе і ўмела прымяняць у баі.

Танк—складаная і дарагая машына. Устаноўлены на танку рухавік патрабуе добрага догляду і абыходжання. Каб машына заўсёды працавала безадмоўна, догляд павінен быць не ад выпадку да выпадку, а пастаянны. Танк—машына, прызначаная выключна для баявых дзействаў. Каманда ў выпадку няспраўнасці машыны на полі бою будзе асуджана на гібель. Таму асабліва будовы танка (броня, дзякуючы якой да некаторых частак і механізмаў цяжка дабрацца, вусенічны ход, жосткая амагчэння, узбраенне і інш.) патрабуюць ад вадзіцеляў правільнага догляду і ўтрымання машыны, каб папярэдзіць аварыі, якія могуць узнікнуць з-за халатнасці. Вадзіцель і камандзір танка ў аднолькавай ступені нясуць адказнасць за ўсе паломкі машыны, якія атрымаліся ў выніку халатнасці, дрэннага догляду або несвоечасова прынятых мер па ўстараненню няспраўнасцей.

Танк будзе боездольны і забяспечыць надзейную і бесперабойную работу толькі пры старанным і правільным доглядзе ўсіх частак яго механізма. Вадзіцель павінен таксама памятаць, што старанны і правільны догляд на многа год падаўжае тэрмін службы танка і змяншае патрэбу ў рамонце.

Правільны догляд танка заключаецца ў своечасовай змазцы ўсіх частак, якія труцца, правільнай рэгуліроўцы механізмаў, рэгулярным аглядзе ўсяго танка і своечасовым устараненні няспраўнасцей. Вадзіцель павінен мець цвёрдыя практычныя навыкі па ўстараненню няспраўнасцей і правядзенню дробнага рамонту ў самай рознастайнай абстаноўцы: ён абавязан поўнаведаць будову танка і яго асабліва. У вадзіцеля машыны павінна быць высокае пачуццё адказнасці байца Чырвонай арміі і выразнае разуменне, што малейшая халатнасць і неахайнасць у правілах догляду і зберажэння прыводзяць да самых дрэнных вынікаў (адмова або перабоі ў рабоце танка, паломкі, у выніку чаго баявая машына на доўгі час можа быць выведзена са строю).

Пераклад з трэцяга рускага выпраўленага і дапоўненага выдання.
Масква — 1934.

Надрукавана да друку
Літэратар. Р. Ж. м. і. а.
Тэхнікатар. І. В. м. і. а.
Адреса літ. 9

Здава ў друкарню 21-ІІ-35 г.
Надрукавана да друку 18-ІІІ-35.
Адказны кар. друк. М. Чарноў
Друк. аркуш. 6 арк.

Гэаграфічны Р.—1701.

Тыраж 3000

Заказ № 1229

Маскву-Вел. Друкарня Ім. Моматова.

ЗМАЗКА

1. Призначенне змазки

Правильная і нармальная змазка танка павялічвае тэрмін яго службы. Недастатковая або празмерная змазка частак, якія труцца, можа вывесці танк са строю.

Пры недастатковай змазцы могуць расплавіцца падшыпнікі, а таксама заядаць, або раней часу зношвацца часткі, якія труцца. Пры празмернай змазцы адбываецца выбіванне масла, перабоі рухавіка ў выніку закідвання маслам свечак, запырскванне электрапрыбораў і тармазных лент. Таму на правільную змазку павінна быць звернута самая сур'ёзная ўвага.

Нагляд за змазкай ляжыць на абавязку вадзіцеля і зводзіцца да: 1) перыядычнага агляду маслянай сістэмы і праверкі стану фільтраў, маслаправодоў і масляных насосаў; 2) перыядычнай прамыўкі фільтраў усёй маслянай магістралі; 3) перыядычнай змены змазкі ў маслянай магістралі; 4) ужывання для змазкі ўстаноўленых сартоў масел; 5) устаранення няспраўнасцей.

2. Змазачныя матэрыялы

Для змазкі рухавіка танка прымяняецца мінеральнае масла—аўтолы 6, 8, 10 і „Т“ вытворчасці Нафтасіндыката; яны адрозніваюцца адно ад другога сваімі тэхнічнымі ўласцівасцямі. Аўтол „Т“—густое масла, цёмнакарычневага колеру, мае вялікую вязкасць, удзельная вага пры $+15^{\circ}\text{C}$ —0,915, тэмпература ўспышкі не ніжэй 215°C . Ён прымяняецца галоўным чынам у самую гарачую пару. Аўтол 10 мала адрозніваецца ад аўтола „Т“: удзельная вага—0,905, тэмпература ўспышкі— 200°C ; прымяняецца ў летнюю пару і пры тэмпературах надворнага паветра не ніжэй 15°C . Аўтол 8—светлакарычневага колеру, удзельная вага—0,915, тэмпература ўспышкі 185°C ; прымяняецца зімой. Аўтол 6—светлае надкае масла, удзельная вага—0,895, тэмпература ўспышкі— 180°C ; прымяняецца ў самую халодную пару; летам зусім не прымяняецца, бо, маючы меншую вязкасць, чым аўтолы „Т“ і 10, пры нагрэве робіцца вадкім і сцякае з тручыхся частак. Апроч таго надкае масла ў вялікай колькасці згарае ў цыліндрах, пакідаючы моцны нагар на поршнях; адначасова падае ціск у маслянай сістэме. Касторавае масла, прыдатнае ва ўсякую пару года, не прымяняецца з прычыны сваёй дарагавізны. Для змазкі электрапрыбораў ва ўсякую пару года прымяняецца аўтол „Т“ або касцяное масла. Вусенічны рухальнік і шарыкавы ход башні змазваюцца салідолам, прыводы кіравання танкам—аўтолам „Т“.

Усе змазачныя матэрыялы павінны трымацца ў чыстае і захоўвацца ад пападання пылу, газы і бензіну, паколькі пры-

сутнасць у масле пабочных цел або прымесей можа выклікаць павышанае зношванне або сур'ёзныя паломкі рухавіка. Асабліва небяспечным а'яўляецца засмечанне масла абрыўкамі нітак, каніамі павлі і паперай. Ужыванне масла, засмечанага гэтымі прадметамі, вядзе да закупорвання масляных каналаў у тручыхся частках рухавіка і забруджванню, трубак і масляных фільтраў.

Таму асбавы састаў танка павінен умець практычна вызначыць якасць усіх сартоў масел. Апошняе можна рабіць па наступных прызнаках: 1) па паху: добраякаснае масла не павінна мець пострага паху; 2) па колеру: калі ў масле відаць палоскі розных колераў, то гэта паказвае на прысутнасць прымесей; 3) паводкам: пры расціранні масла пальцамі не павінна адчувацца ні награвання, ні дробных крупінак; 4) па мутнасці вады: калі змішаць масла з гарачай вадой і ўзбоўтаць яго, то пры наяўнасці прымесей у масле сумесь вады і масла будзе вельмі мутнець; 5) па адстою: калі масла адстойваць у шклянцы слоіку на працягу 3 сутак, то ў чыстым масле на дне слоіка не павінна атрымацца забруджанага асадку.

3. Змазка рухавіка

Призначенне змазкі заключаецца ў тым, каб у час работы рухавіка бесперапынна змазваць усе яго паверхні, якія труцца, тонкім слоём масла для змяншэння трэння, зношвання і награвання іх. Сістэма змазкі рухавіка—прымусовая, пад ціскам. Да частак рухавіка, якія патрабуюць змазкі, масла падаецца насосам, змешчаным у паддоне картэра рухавіка. Некаторыя дэталі рухавіка змазваюцца распырскваннем і масляным пылам, які ўтвараецца ў картэры рухавіка ад удараў каленчатага вала.

Маслянымі рэзервуарамі рухавіка з'яўляюцца масляны бачок ёмкасцю 4,5 і 6 л. (на машынах 3-й серыі) і наліўны адсек паддона ёмкасцю каля 2 л. Для запраўкі рухавіка маслам трэба: 1) адкруціць пробку маслянага бачка; 2) адкрыць верхні кранік маслянага бачка (гэта паскорыць працяканне масла); 3) адкрыць верхні кранік наліўнога адсека паддона (калі пры адкрыванні краніка пацячэ масла, то яго трэба закрыць, пакінуўшы адкрытым толькі верхні кранік бачка); 4) наліваць масла абавязкова праз лейку з сеткай і праз фільтр наліўной гарлавіны. Масло наліваць у масляны бачок да таго часу, пакуль яно не пацячэ з верхняга краніка бачка, пасля чаго закрыць кранік і туга закруціць пробку, каб яна не прапускала паветра, якое падтрымлівае ціск у маслянай магістралі.

Калі рухавік запраўляецца пасля спуску масла з паддона, трэба спачатку заліць масла ў наліўны адсек, для чаго: 1) асцярожна адкруціць гайку, якая мацуе маслаправод да крышкі фільтра наліўнога адсека, і адлучыць маслаправод (на танках апошняга выпуску масла наліваюць праз наліўную гарлавіну,

не адлучаючы маслаправода); 2) адкруціць крышку фільтра адсека (пры наяўнасці лейкі з доўгай вузкай трубкай можна наліваць масла, не адкручваючы крышкі фільтра); 3) уліць у адсек 2 л масла, пасля чаго шчыльна закруціць крышку фільтра і далучыць маслаправод. Масла наліваецца непасрэдна ў адсек для таго, каб адразу пасля пуску рухавіка стварыць ціск у маслянай магістралі.

Для назірання за ціскам масла ў магістралі на шчытку вадзіцеля на танках 1-й серыі ёсць 2 манометры (першы паказвае ціск магістралі, а другі—ціск у бачку) і аэратэрмометр, які паказвае тэмпературу масла ў бачку. Нармальным ціскам у маслянай магістралі лічыцца ад 4 да 2 атм., прычым ціск вагаецца ў залежнасці ад нагрэву, сорту масла і ліку абаротаў каленчатага вала. У розных умовах работы рухавіка ціск у магістралі бывае: 1) адразу пасля пуску рухавіка ціск можа быць вельмі высокі, стрэлка манометра можа дайсці да 6 атм. або ўперніцца на ўпор (гэта бывае пры халодным рухавіку зімой або пры перапаўненні сістэмы маслам); 2) пасля прагрэву рухавіка на працягу 30—40 мін. пры малых абаротах ціск павінен быць не ніжэй 1,5 атм., а ціск у масляным бачку—ад 0 да 1,5 атм.; 3) пры тэмпературы масла ад 40 да 60° і поўным ліку абаротаў каленчатага вала ціск можа быць ад 3 да 6 атм.; 4) пры тэмпературы масла ад 60 да 80° і поўным ліку абаротаў ціск павінен быць ад 2 да 1,7 атм.; 5) пры тэмпературы масла ад 80 да 95° і поўным ліку абаротаў ціск павінен быць ад 1,7 да 1,5 атм.

У выпадках, калі ціск у маслянай магістралі будзе ніжэй 1,5 атм. або тэмпература масла будзе вышэй 95°, трэба адразу ж спыніць танк, ааглушыць рухавік і праверыць наяўнасць масла ў магістралі. Пры перагрэве рухавіка трэба астудзіць яго, адкрыўшы ўсе люкі танка, дзверцы маторнага аддзялення, калпака башні і адкінуўшы заднюю сценку. У выпадку паступовага падання ціску ў магістралі пры нармальнай тэмпературы масла спыніць рухавік і праверыць наяўнасць масла ў масляным бачку і ў паддоне, для чаго адкрыць ніжні кранік бачка і верхні кранік паддона; калі пры гэтым масла з іх не выцякае, то трэба даліваць масла ў масляны бачок да таго часу, пакуль яно не будзе выцякаць з абодвух кранікаў; затым, аглядаўшы масляны трубаправод і праверыўшы ціск у маслянай магістралі, можна прадаўжаць рух.

Для рэгуліроўкі ціску ў магістралі ёсць 2 рэдукцыйныя клапаны; адзін клапан знаходзіцца на масляным бачку, а другі—на перадняй частцы паддона. Гэтыя клапаны рэгуліруюцца на заводзе або ў майстэрні. Вадзіцелю рэгуліраваць гэтыя клапаны не дазваляецца.

Сістэма змазкі танка пад ціскам патрабуе правільнага догляду. У асноўным абавязкі вадзіцеля па догляду сістэмы змазкі рухавіка заключаюцца ў наступным: 1) пасля 8—10 гадзін работы

рухавіка выніць шпатель-абмежавальнік масла к павучку, прамыць і прачысціць адтуліну цвёрдым валаском ад шчоткі; 2) пасля 25—30 гадзін работы рухавіка выняць і прамыць фільтры перадняга і задняга адсекаў і двайны фільтр; 3) пасля 100 гадзін работы рухавіка змяніць масла ва ўсёй маслянай магістралі, адначасова праверыўшы і прамыўшы ўсе фільтры (калі сетка фільтра ў якім-небудзь месцы лопнула, яе трэба запаяць); адначасова праверыць стан шатунных падшыпнікаў (падшыпнікі прыіраўняюцца шляхам раскачвання кожнага з іх паасобку; калі падшыпнік мае люфт, то яго трэба падцягнуць, а калі люфт вялікі, то гэта сведчыць аб расплаўленні падшыпніка або расхістнасці шатунных гаек); 4) кожны раз пасля работы рухавіка праверыць стан маслаправодаў і іх мацаванне (пагнутыя або паятыя трубка неадкладна выправіць або замяніць); 5) масляныя фільтры прымываць газай, старанна прасушваць (мокрыя фільтры не ставіць, бо ў масла можа папасці газа); 6) без крайняй неабходнасці не дапускаць зніжэння ўзроўню масла ў бачку і паддоне; 7) не запраўляць рухавік рознымі сартамі масел; 8) пры запраўцы масла наліваць абавязкова праз лейку з густой сеткай (зімой для паскарэння працякання масла пажадана падагрэць яго); 9) запраўку маслам у палявой абстаноўцы рабіць, прыняўшы папярэджвальныя меры ад пападання пылу, для чаго, наліўшы масла ў лейку, закрыць яе паперай; 10) аб усіх няспраўнасцях у сістэме змазкі вадзіцель павінен неадкладна дакладваць камандзіру танка.

Дрэнны догляд сістэмы змазкі пад ціскам, якая з'яўляецца адной з надзейных і ў той самы час складаных сістэм, можа выклікаць рад сур'ёзных няспраўнасцей рухавіка. Таму на змазку павінна быць звернута самая сур'ёзная ўвага.

4. Змазка каробкі скарасцей

Для змазкі каробкі скарасцей ужываюць аўтол „Т“. Зімой пры тэмпературы знадворнага паветра ніжэй—15°С трэба прымяняць аўтол 6 і 8. Для наліўкі масла ў каробку скарасцей трэба аслабіць 2 гайкі крышкі наліўной адтуліны каля дынамамагнето і наліць праз лейку з сеткай каля 6,5 л масла. Без крайняй неабходнасці не трэба дапускаць зніжэння ўзроўню масла ў каробцы, але не трэба і павышаць яго. Нізкі ўзровень масла вядзе да заўчаснага зношвання валаў, падшыпнікаў і шасцярэнек, а пры высокім узроўні масла пачынае выцякаць праз сальнікі і крышку. Правільны ўзровень масла вызначаецца шпатель-ааглушальнікам і нанесенымі на ім дзяленнямі ад 10 да 100 мм. Нармальны ўзровень масла—ад 60 да 70 мм. Узровень масла ў каробцы скарасцей трэба правяраць перад кожным выхадам танка.

Праз 100 гадзін работы рухавіка трэба рабіць поўную змену масла ў каробцы скарасцей. Змена змазкі ў каробцы скарасцей

робіцца падзіцелем. Для змены змазкі трэба зняць дынамамагнето і крышку пад ім, адкруціць пробку для выпуску масла і выпусціць старое масла.

Пасля выдалення масла каробку прамыць бензінам з дапамогай шпрыца і наліць праз лейку каля 6,5 л свежага масла. Праз 8 гадзін работы праверыць узровень масла шчупам 1, калі ён ніжэй 60 мм даліць да меткі 70 мм.

5. Змазка фрыкцыёна (счаплення)

Фрыкцыён таксама, як і каробка скарасцей, змазваецца аўтолам „Т“, а пры марозах ніжэй 15°C—аўтолам 8 або 6. Каб наліць масла ў фрыкцыён, трэба зняць крышку і ўліць у адсек праз лейку з сеткай каля 2,5 л масла. Наліваць больш 2,5 л у адсек не трэба, бо адсек злучаецца з картэрам рухавіка, і лішак масла з адсека фрыкцыёна будзе перакачаны паразітнай шасцярнёй у картэр рухавіка, пры гэтым чацвёрты цыліндр, каля якога блізка распаложана гэта шасцярня, змазваецца вельмі густа, дзякуючы чаму свечкі закідваюцца маслам, і цыліндр адмаўляе ў рабоце. Узровень масла ў адсеку фрыкцыёна трэба правяраць кантрольным шчупам каробкі скарасцей пасля 16 гадзін работы. Часцей кантраляваць узровень масла ў адсеку не трэба, калі не назіраецца прабіванне масла: частае здыманне крышкі вядзе да заўчаснага псавання разьбы шпілек. Калі назіраецца прабіванне масла з адсека фрыкцыёна, то ўзровень яго трэба правяраць пасля 8 гадзін работы рухавіка.

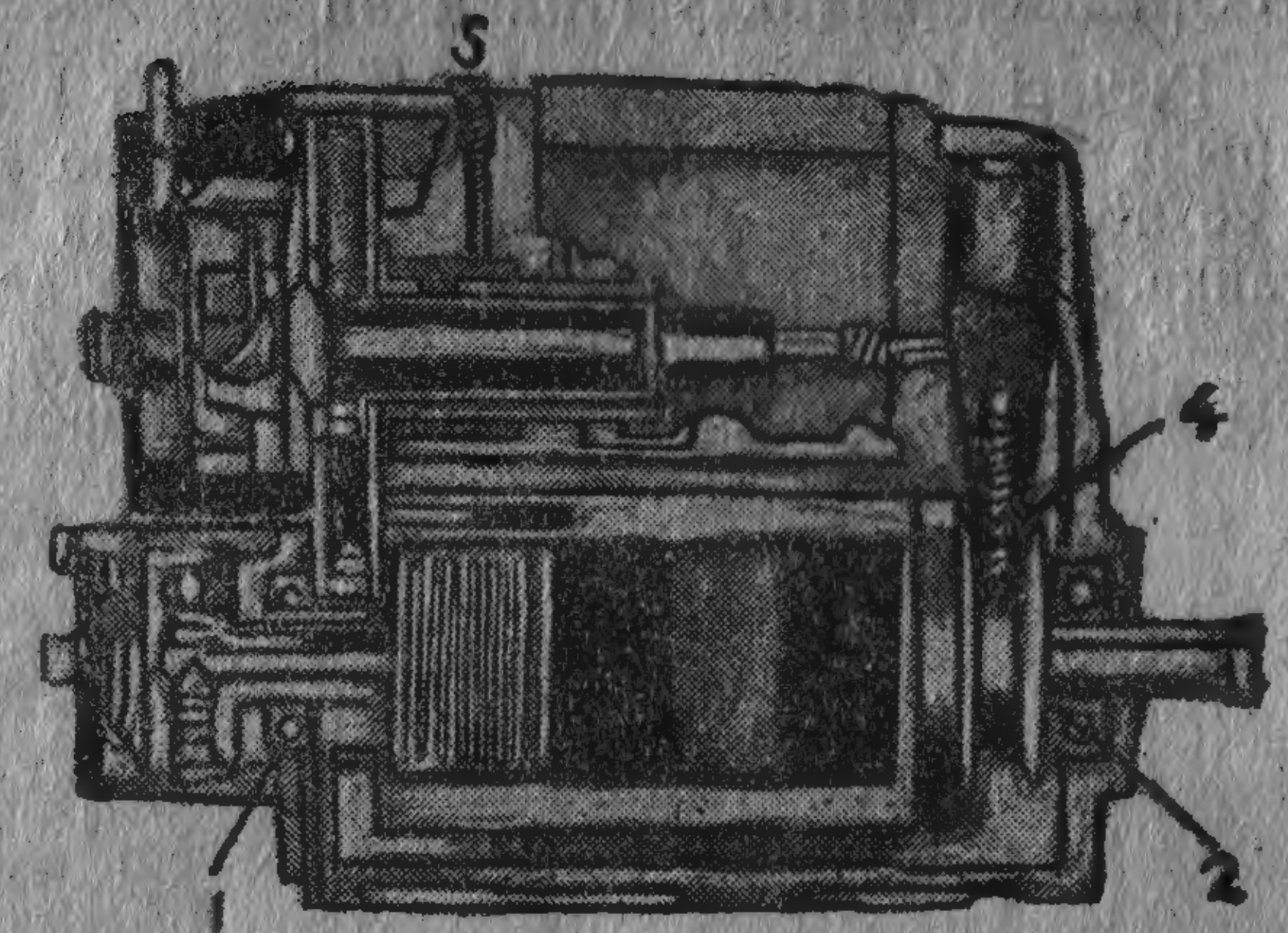
Пры нармальнай колькасці масла шчуп павінен пагружацца на 45—50 мм. З прычыны таго, што адсек злучаецца з картэрам рухавіка, масла ў яго наліваецца таго-ж сорту, што і ў картэр. Праз 100 гадзін работы адначасова са зменай змазкі адсек фрыкцыёна старанна прамываецца бензінам і наліваецца свежым маслам.

6. Змазка электрапрыбораў

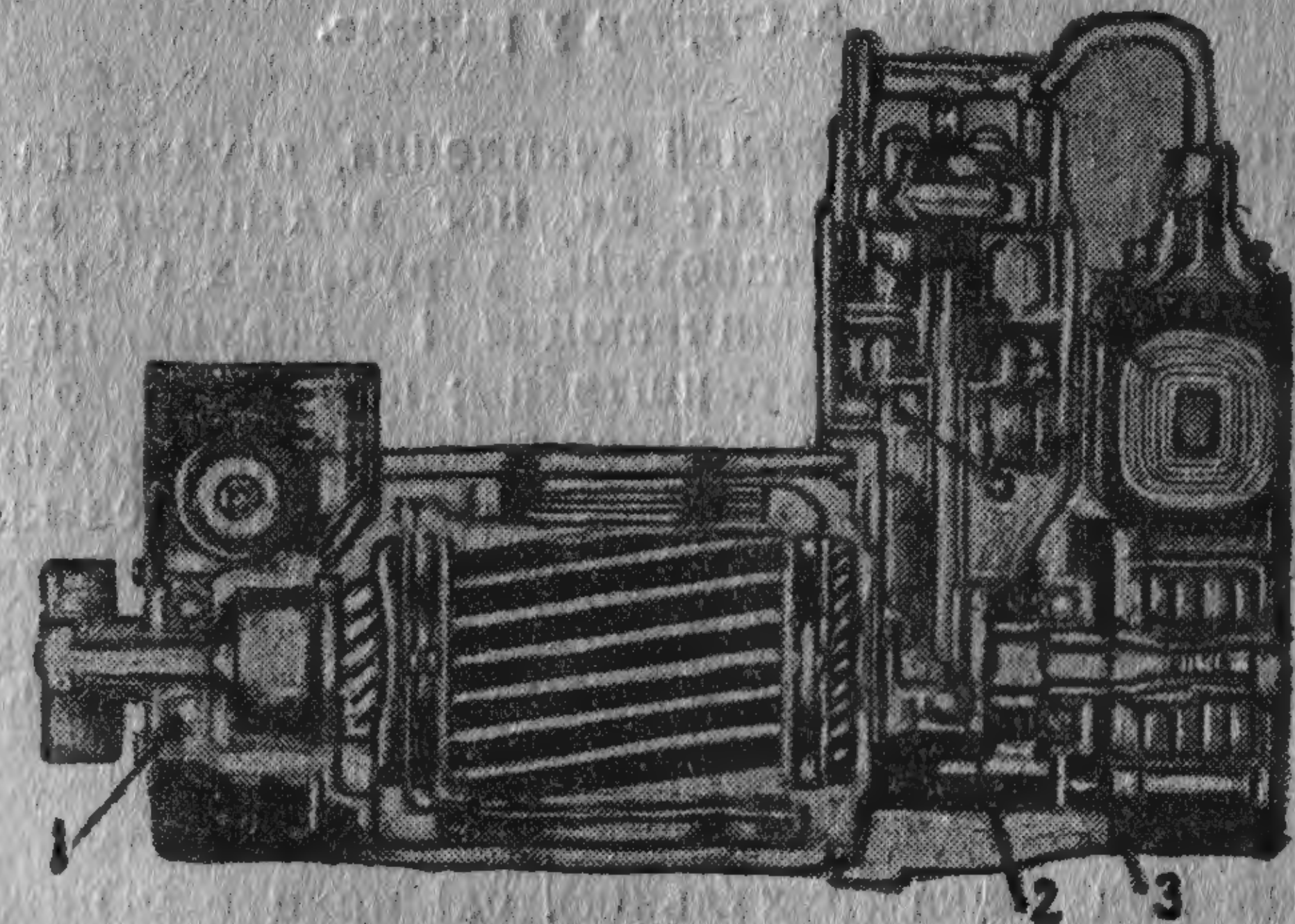
Электрапрыборы—магнето, дынамамагнето і стартэр—змазваюцца падагрэтым аўтолам „Т“ або касцяным маслам. Для змазкі магнето трэба адкруціць на 3—4 абароты вiнт з вертыкальнай адтулінай на верхняй задняй частцы магнето і ўліць у адтуліну вiнта 4—5 капель масла (чарц. 1а). Масла праз скразную адтуліну вiнта пападае на бронзавы падшыпнік размеркавальнай шасцярні і змазвае яго; дзякуючы канаўкам, якія ёсць у падшыпніку, масла трымаецца доўга; таму падшыпнік трэба змазваць пасля 100—150 гадзін работы. Шарыкавыя падшыпнікі магнето (чарц. 1а) змазваюцца пры зборцы і ў час эксплуатацыі не патрабуюць ніякай змазкі, яны змазваюцца толькі пры капітальным рамонце танка. Восі сабачак паскаральніка змазваюцца пасля 100 гадзін работы.

Шарыкавыя падшыпнікі дынамамагнето (1, 3, 4, 5 на чарц. 1б) змазваюцца пры зборцы і не патрабуюць ніякай дадатковай змазкі ў час работы; другі раз яны змазваюцца пры рамонце дынамамагнето ў майстэрні або пры капітальным рамонце танка.

Чарвячная перадача вiлка размеркавальніка запальвання (2 на чарцяжы 1б) змазваецца праз 50—100 гадзін работы. Для гэтага трэба адкруціць вiнт на корпусе дынамамагнето і ўліць у адтуліну 5—6 капель падагрэтага масла (на некаторых дынамамагнето

Чарц. 1а. Магнето ў разрэзе.

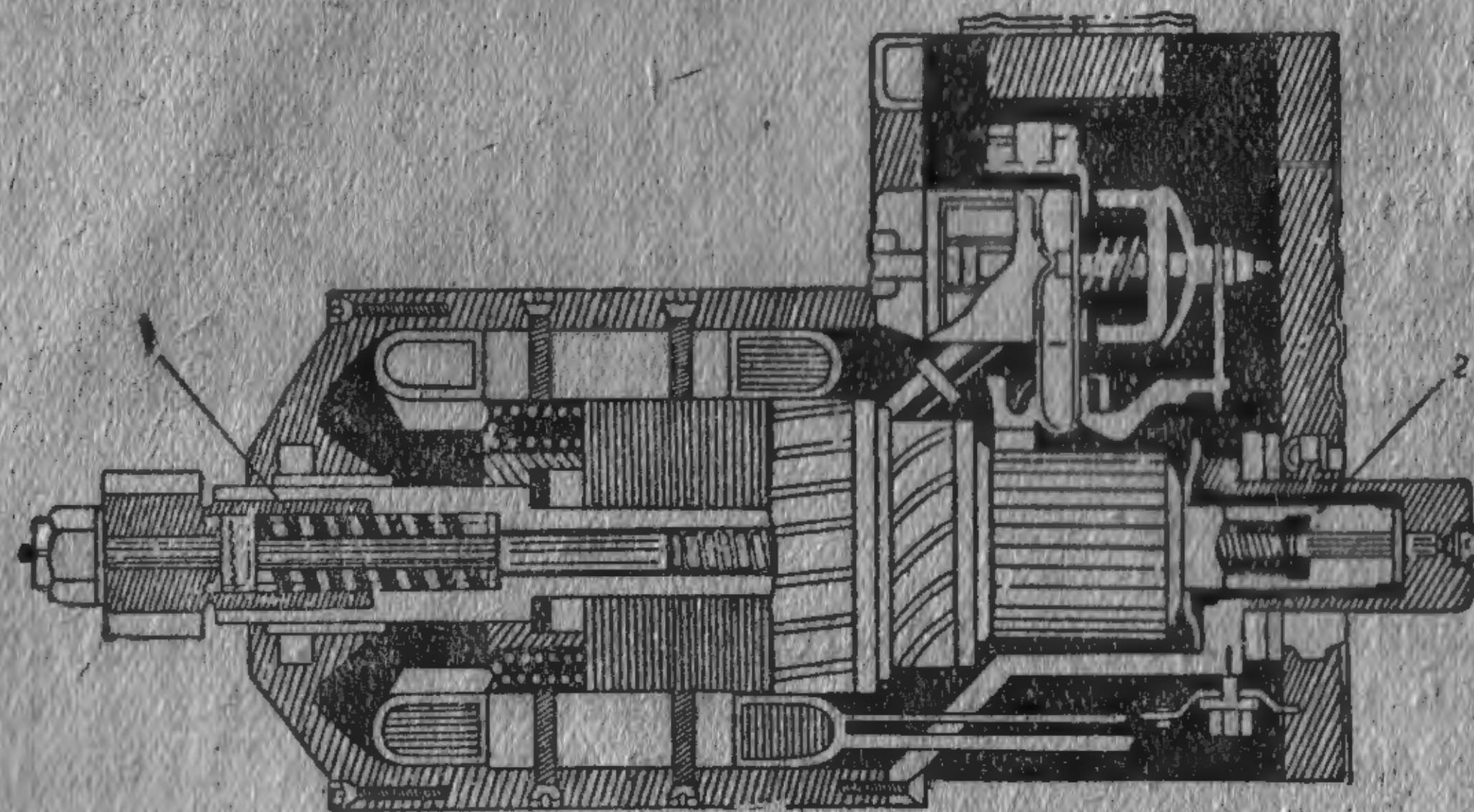
Чарц. 1б. Дынамамагнето ў разрэзе.

больш замест вiнта адтуліна з крышкай). Падшыпнікі стартэра (1 і 2 на чарц. 2) змазваюцца пры зборцы, праглядзе і рамонце стартэра, а таксама пры капітальным рамонце танка; у час эксплуатацыі яны не патрабуюць змазкі.

Шарыкавыя падшыпнікі ўсіх электрапрыбораў змазваюцца спецыяльным вазелінам на заводзе або ў майстэрні пры зборцы, праглядзе і рамонце прыбораў, а таксама пры капітальным рамонце танка.

7. Змазка прыводаў кіравання

Рычагі кіравання, кулісны апарат і цягі да іх змазваюцца пры дапамозе ручной маслёнкі сумессю з 75 проц. аўтола і 25 проц. газы. Змазка робіцца пасля 25—30 гадзін работы танка. Летам, калі на механізмах танка асядае многа пылу, пасля 50—60 гадзін работы трэба прамыць газай шарнірныя злучэнні рычагоў павароту, пераключэння скарасцей і цяг да іх.

Чарц. 2. Стартэр у разрэзе.

Шарнірныя злучэнні педалей счаплення, агульнага тормазу, акселератара і падвесны валік ля ног вадзіцеля змазваюцца салідолам пры дапамозе 2 тавотніц, укручаных у кранштэйны валік; для змазкі яны адвінчваюцца і напаяюцца маслам, пасля чаго ўвінчваюцца ў кранштэйны; пасля 20—25 гадзін работы танка яны павіны паварачвацца на 1 абарот. Апрача таго на падвесным валіку пасярэдзіне ёсць адтуліна без крышкі для заліўкі аўтола. Вінтамі стрыжань ручнога газа змазваецца па меры патрэбы аўтолам. Для змазкі гэтых механізмаў можна ўжываць адпрацаванае масла з матора рухавіка або каробкі.

8. Змазка вусенічнага хода

Вусенічны ход танка (рухальнік), які працуе ў цяжкіх умовах (у пыле і гразі), пры правільным доглядзе працуе спраўна, дрэнны-ж догляд цягне за сабой сур'ёзныя паломкі, асабліва летам пры высокай знешняй тэмпературы. Адсутнасць змазкі выклікае моцнае перагрэванне механізмаў, якое можа вывесці танк са строю. У асабліва дрэнных умовах працуюць ролікавыя падшыпнікі: пыл і гразь, якія пападаюць на іх, павялічваюць трэнне.

Перад змазкай абавязкова трэба ачысціць механізм ад гразі і пылу, бо ў процілеглым выпадку змазка, змешваючыся з пылам, утварае наждачную пасту, якая прыносіць вялікую шкоду.

Практыка паказвае, што калі змазка робіцца пры наяўнасці пылу, то зношванне дэталяў павялічваецца ад 7 да 40 разоў.

Накіроўчае кола (лянівец). Для змазкі накіроўчага кола прымяняецца салідол. У ляніўца змазваюцца ролікавыя апорныя падшыпнікі. Для змазкі трэба адкруціць калпак і набіць каля 1 кг масла ў кожнае кола. Папаўненне змазкі робіцца пасля 30—35 гадзін работы танка, а праз 100 гадзін работы танка трэба зняць накіроўчае кола, прамыць ролікавыя падшыпнікі газай, пасля чаго набіць у кожнае кола каля 2,5 кг свежага масла.

Вядучае кола (рабочае) змазваецца салідолам або тавотам. Для змазкі ролікавых падшыпнікаў трэба адкруціць калпак і набіць у кожнае кола каля 1 кг змазкі. Набіўку змазкі робіць пасля 30—35 гадзін работы танка. Вядучая шасцярня і зубчатка змазваюцца праз 50—60 гадзін работы. Для таго, каб іх змазаць, трэба адкруціць пробку і набіць каля 2 кг змазкі ў кожнае кола. Пасля 100 гадзін работы танка разабраць вядучае кола, прамыць газай і правесці стан ролікавых падшыпнікаў і шасцярэнь (пры выяўленні трэшчын на асобных роліках і падшыпніках або паломкі зубоў на вядомай шасцярні або вядучай зубчатцы замяніць іх запаснымі), пасля чаго набіць у колы салідол. Пасля прамыўкі ў абодва вядучыя колы трэба набіць каля 12 кг змазкі (для колаў танкаў 3-й серыі—каля 8—9 кг).

Кожны раз пасля працяглай работы танка на пясчанай мясцовасці трэба поўнасю змяніць змазку і прамыць колы, бо пясчак, які пападае на іх, псуе ролікавыя падшыпнікі. На танках 3-й серыі, дзякуючы канструкцыйнай змене, пясчак у колы амаль не пападае. Пры пастаяннай рабоце на пясчанай мясцовасці колы трэба прамываць пасля 50 гадзін работы танка.

Верхнія і ніжнія каткі. Бронзавыя падшыпнікі верхніх каткоў і ролікавыя падшыпнікі ніжніх каткоў змазваюцца летам салідолам, а зімой сумессю з $\frac{2}{3}$ салідола і $\frac{1}{3}$ аўтола. Каткі набіваюцца пры дапамозе шпрыца праз спецыяльныя адтуліны, якія закрываюцца пробкамі. Набіўку ўнутраных верхніх каткоў трэба робіць пры дапамозе шпрыца з гібкім шлангам. Верхнія і ніжнія каткі трэба набіваць пасля 25 гадзін работы. На верхніх каткі патрабуецца каля 3 кг змазкі, а на ніжнія—каля 6 кг. Усе каткі набіваюцца да паяўлення масла на восях каткоў. Пасля 100 гадзін работы і пасля руху танка па глыбокай рэдкай гразі каткі трэба прамываць газай.

Амартызатары-кранштэйны. Для змазкі амартызатараў прымяняецца сумесь з 30 проц. аўтола і 70 проц. салідола. Змазка набіваецца праз закрываемыя пробкамі адтуліны на кранштэйнах, не радзей 1 раз у 3 дні або пасля 25 гадзін работы. Аднаўленне змазкі робіцца ў наступным парадку: зімой у першы раз амартызатары набіваюцца сумессю аўтола і салідола, як сказана вышэй, у другі раз у адтуліну ўліваецца даадказу аўтол без сумесі, у трэці раз набіваецца салідол без сумесі, у далейшым аднаўленні змазкі ідзе тым-жа парадкам, г. зн. у чацвёрты раз,

як у першы і т. д. Летам у першы раз набіваецца сумесь салідола і аўтола, у другі раз набіваецца адзін салідол без сумесі, а далей працэс змазкі паўтараецца. Калі пры захаванні адзначанага парадку змазкі будуць блішчэць стаканы кранштэйнаў, то гэта азначае, што амартызатары не змазваюцца. У гэтым выпадку трэба неадкладна ўліць у набіўныя адтуліны кранштэйнаў адзін аўтол, а ў выпадках выцякання масла з кранштэйнаў чарговую змазку зрабіць толькі салідолам.

Вусеніцы. Для змазкі вусеніц прымяняецца салідол. Змазваюцца толькі восі і шарніры тракаў. Кожная вось тракаў (валік або палец трака) мае скразны канал, куды пры зборцы тракаў набіваецца масла; гэта масла праз рад адтулін на паверхні восі, якія злучаюцца са скразным каналам, паступае ў шарніры трака для змазкі. Набіўка каналаў восей тракаў робіцца адзін раз у сезон; на ўсе тракі патрабуецца каля 1,5 кг масла. Апрача таго пажадана пасля 8 гадзін работы змазваць шарнірныя злучэнні тракаў адпрацаваным аўтолам з дапамогай звычайнай маслёнкі; на абедзве вусеніцы патрабуецца каля 1 кг масла. На танках 3-й серыі восі тракаў не маюць каналаў, і яны працуюць без змазкі, але іх таксама трэба змазваць, як сказана вышэй.

9. Унутраная і знадворная заводка

Змазка ўнутранай і знадворнай заводкі робіцца пасля 50 гадзін работы; для змазкі прымяняецца аўтол. Ва ўнутранай заводцы апрача таго па меры патрэбы змазваецца ланцуг Галля.

10. Змазка башні

Шарыкавая апора башні змазваецца салідолам адзін раз у сезон або пры праглядзе і капітальным рамонце танка. Для доступу да шарыкаў трэба зняць 3 скабы, якія ўтрымліваюць башню, прыпадняць яе пры дапамозе пад'ёмнага прыстасавання і змазаць шарыкі. Змазка ў шарыкавай апоры трымаецца даволі доўга, але вадзіцелю танка перад кожным выездам трэба правесці змазку башні, паварачваючы яе кругом; пры нармальнай змазцы дастаткова невялікага намагання, каб башня круцілася кругом. Калі пры тугім вярчэнні чуваць скрып, гэта паказвае на дрэнную змазку шарыкавага ходу або заяданне тармазоў башні. У гэтым выпадку трэба адразу-ж правесці тармазы і змазку шарыкавага хода, пасля чаго ўстараніць дэфект, адпаведна прычынам няспраўнасці. Правільная змазка апоры башні не толькі зберагае матэрыяльную частку, але і аблягчае работу ўнутры танка. Пры тугім вярчэнні башні амаль нельга страляць в ходу пад рознымі курсавымі вугламі, а апрача таго магчымы няшчасныя выпадкі, бо камандзір танка (страляючы) пры тугім вярчэнні башні не зможа дакладна ўлічыць вугла павароту башні, у рэзультате чаго зброя можа быць накіравана

не ў той бок. Астатнія часткі башні—шарнірныя злучэнні грыба (калпак)—і бакавога люка змазваюцца аўтолам пасля 25—30 гадзін работы. Кулямётная і пушачная ўстаноўкі змазваюцца пушачным салам перад кожнай стральбой.

11. Пярэднія люкі

Шарнірныя злучэнні шчытка вадзіцеля і петлі люка змазваюцца аўтолам з ручной маслёнкі пасля 25—30 гадзін работы танка.

РЭГУЛІРОВАЊКА МЕХАНІЗМАЎ

1. Асноўныя правілы рэгуліроўкі

Бесперабойная работа танка забяспечваецца стараннай і правільнай рэгуліроўкай усіх яго механізмаў. Няправільная рэгуліроўка вядзе да заўчаснага зношвання частак і павелічэння расхода гаручых і змазачных матэрыялаў, да затrudненняў пры паводцы, страты магутнасці, а ў некаторых выпадках і да сур'ёзных паломак. Таму ўсе механізмы павінны быць старанна адрэгуляваны. Вадзіцельскаму персаналу дазваляецца рабіць рэгуліроўку механізмаў (за выключэннем рэгулятара ліку абаротаў рухавіка і рэдукцыйнага клапана) толькі пад наглядом камандзіра танка, камандзіра ўзвода або аўтатэхніка.

Пры рэгуліроўцы механізмаў трэба захоўваць наступныя асноўныя правілы: 1) рэгуліроўку рабіць не спяшаючыся, не наўгад і не на-вока, а старанна і правільна; 2) работа павінна праходзіць удзень, а ў выпадку неабходнасці работы ўночы — толькі пры электрычным асвятленні; у палявой абстаноўцы за ўкрыццём для захавання ад пападання пылу ў разабраныя механізмы; 3) пры рабоце карыстацца адпаведнымі спецыяльнымі ключамі, бо рэгуліроўка заўсёды патрабуе дакладнасці; 4) пры рабоце не дапускаць абязлічкі, г. зн. калі пачаў рэгуліроўку нікога небудзь пэўнага механізма, то канчай сам, не даручаючы не другому; 5) калі па якіх-небудзь прычынах нельга адрэгуляваць даны механізм сваімі сіламі, трэба выклікаць аўтатэхніка; 6) пры ўсякіх затrudненнях зварацца да камандзіра танка або аўтатэхніка, але ні ў якім выпадку не рабіць таго, чаго сам не педасеш, або не можаш; 7) пасля рэгуліроўкі трэба добра правесці, ці ўсе часткі сабраны правільна, і, толькі пераканаўшыся ў правільнасці зборкі асобных частак, завесці рухавік для праверкі яго работы на месцы або на хаду ў залежнасці ад віду рэгуліроўкі.

2. Рэгуліроўка клапанаў

Рэгуліроўка клапанаў робіцца пасля 50 гадзін работы, а пры зношаным рухавіку — пасля 40 гадзін работы. Частая рэгуліроўка клапанаў непажадана, бо пры частым вывінчванні псуваюцца вінты крышак, каробак, каромыслаў і сцяжныя балты ка-

ромыслаў. Старанна і правільна адрэгуляваныя клапаны могуць працаваць бесперабойна не менш 50 гадзін. Асноўным прызнакам неабходнасці рэгуліроўкі клапанаў з'яўляецца стук у верхняй частцы рухавіка. Пры моцнай рэгуліроўцы клапанаў рухавік цяжка заводзіцца.

Рэгуліроўку клапанаў рабіць, не вымаючы рухавіка з танка, для чаго трэба: 1) адкінуць задні ліст, адкруціўшы 6 балтоў; 2) адлучыць провад задняга фанара, адкінуць кожух глушыльніка, аддзяліць рычажок муфты вольнага выхлапу ад бакавога бранявога ліста (на танках 3-й серыі), разлучыць трос вольнага выхлапу ад рычажка муфты і зняць глушыльнік, адкруціўшы 2 кароткія і 2 доўгія балты; 3) зняць выхлапную трубу, адкруціўшы 8 бронзавых гаек; 4) вывініць 10 балтоў, якія мацуюць два заднія бранявыя лісты; спецыяльным распорным ломам або дамкратам расперці 2 бакавыя лісты ў самай верхняй частцы, прыпадняць верхні вертыкальны ліст і адкінуць яго так, каб ён упёрся ў башню; 5) пад ніжнім гарызантальным лістом адкруціць 4 балты, якія мацуюць паветраны патрубак, затым апусціць паветраны патрубак унутр кожуха цыліндраў, пасля чаго выняць ніжні ліст (пад ніжнім лістом знаходзіцца дынамамагнето, размеркавальнік якога дакранаецца да ўнутранага боку ліста, таму ніжні ліст трэба вымаць асцярожна); усю разборку задняй броні трэба рабіць удвух; 6) зняць левую палавіну крышкі кожуха цыліндраў, адкруціўшы 16 балтоў; 7) адлучыць маслаправод ад штуцэра-трайніка і выняць асцярожна ніпель—абмежавальнік масла (ніпель трэба закруціць у паперу і палажыць асобна, бо вадзіцелі часта іх губляюць), затым адлучыць павучок ад штуцэра-трайніка; 8) зняць правую палавіну кожуха цыліндраў, адкруціўшы 6 балтоў; 9) зняць 8 крышак каромыслаў, адкруціўшы 32 вінты (на танках 3-й серыі 16 вінтоў); 10) выкруціць 8 свечак (свечкі адкручваюцца для прамыўкі і аблягчэння пярэдняга каленчатага вала). Пасля гэтага можна прыступіць да рэгуліроўкі клапанаў.

Клапаны трэба рэгуляваць пры халодным рухавіку. Рэгуліроўку трэба пачынаць з выпускнога клапана першага цыліндра (для зручнасці спачатку рэгулююцца выпускныя клапаны ўсіх цыліндраў, затым усмоктваючыя клапаны), для чаго заводнай рухавікай павольна паварачваюць каленчаты вал да таго часу, пакуль каромысла рэгуліруемага выпускнога клапана не стане ў крайняе верхняе палажэнне. Пасля гэтага трэба павярнуць каленчаты вал яшчэ прыблізна на $\frac{1}{2}$ абароту для таго, каб штурхач зусім сышоў з наска кулачка размеркавальнага вала, правярць качанне каромысла і пасля пасадкі клапана на месца пры дапамозе спецыяльнага шаблона-штупа правярць зазор між стрыжнем клапана і рэгулюючым вінтом. Калі зазор вялікі або малы, трэба аслабіць сцяжны болт і ўстанавіць нармальны зазор (0,1 мм), увінчваючы або вывінчваючы адкруткай націскную пробку. Пры нармальным зазоры шаблон павінен прахо-

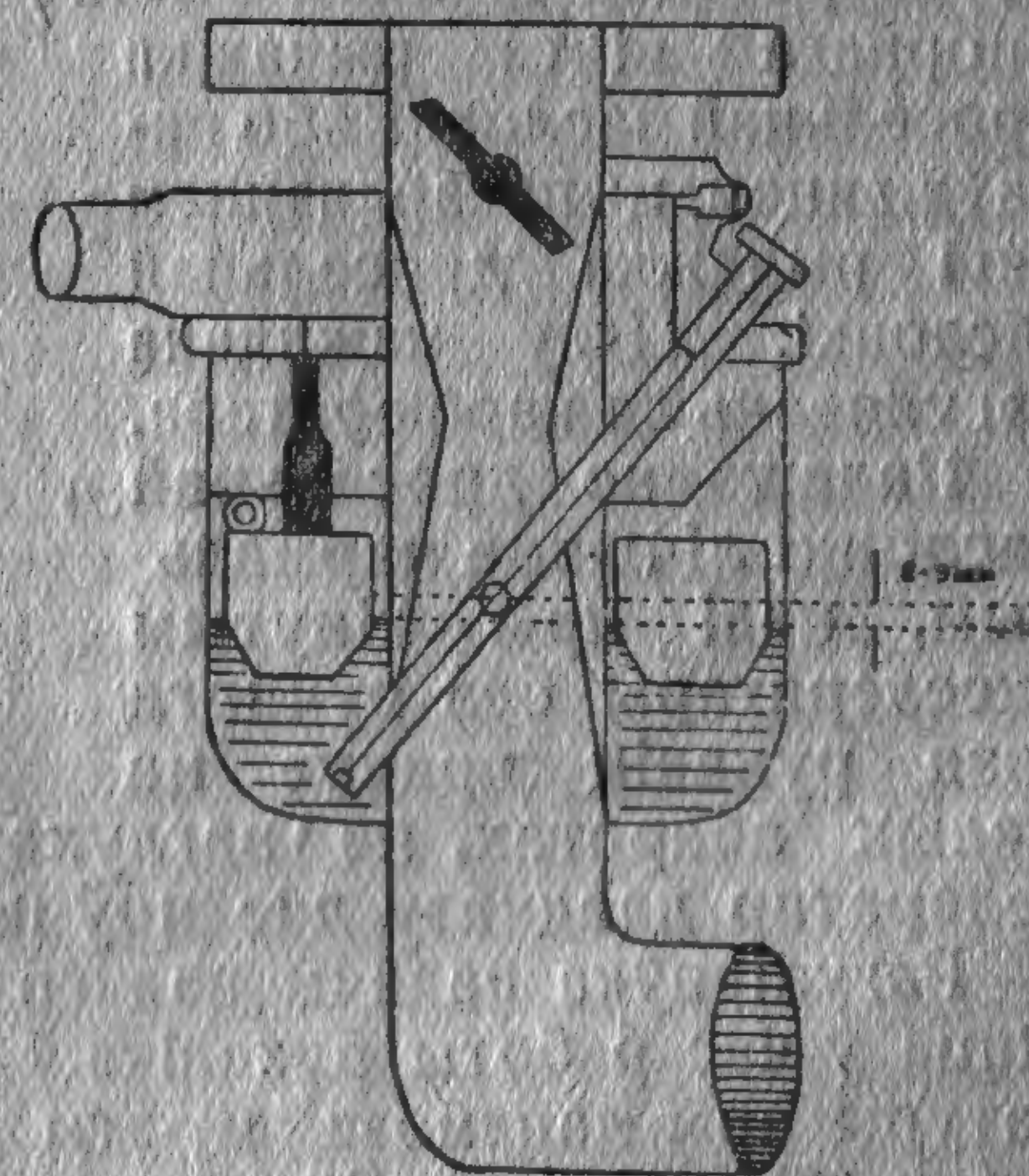
дзіць з лёгкім трэннем між стрыжнем клапана і націскной пробкай, пры гэтым сцяжны болт павінен быць туга зацягнуты. Пры адсутнасці шаблона спрактыкаваны вадзіцель можа адрэгуляваць зазоры і вобмацкам. У такім-жа парадку рэгулююцца ўсе клапаны. Пасля рэгуліроўкі клапанаў прамываюцца свечкі.

Адрэгуляваўшы ўсе клапаны і прамыўшы свечкі, трэба правярць работу рухавіка, для чаго зняць трайнік з адтуліны другой палавінкі крышкі кожуха цыліндраў, а маслаправод без ніпеля—абмежавальніка масла—і павучок далучыць да штуцэраў тройніка, затым завесці рухавік. Зборка рухавіка і броні робіцца пасля таго, як камандзір танка або аўтатэхнік правярць работу рухавіка.

3. Рэгуліроўка карбюратара

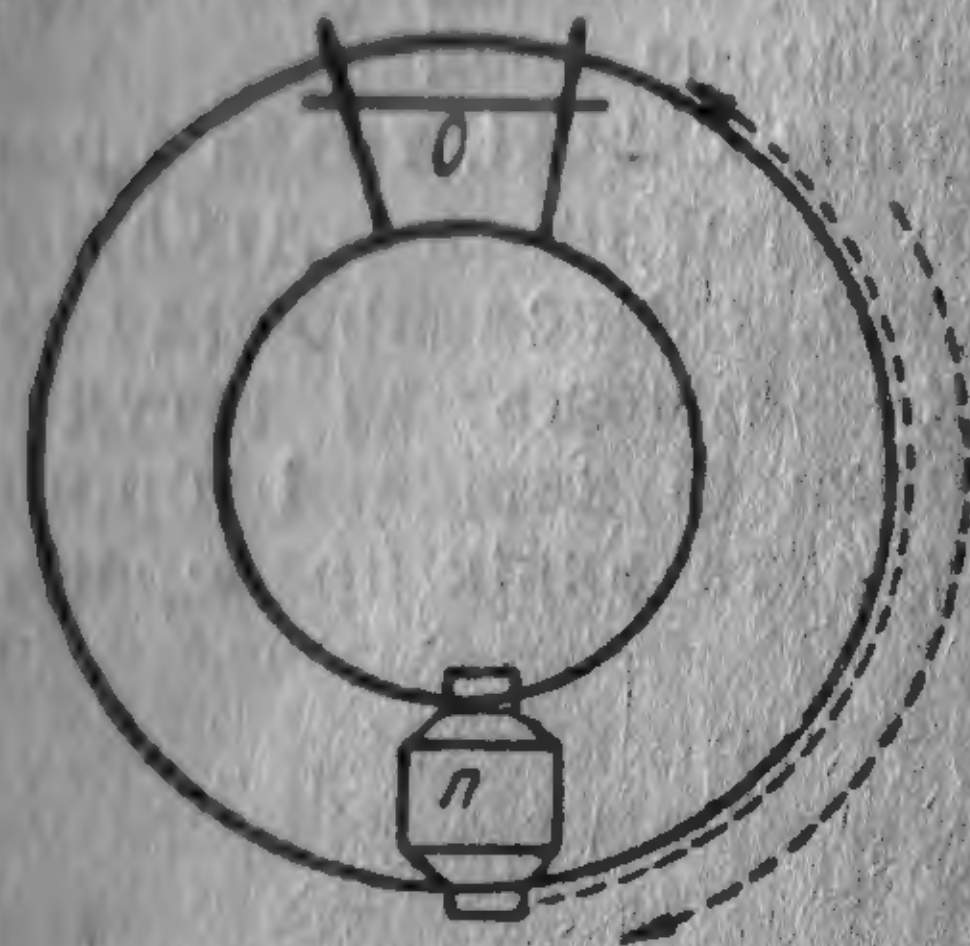
Жыклеры карбюратара „Палас“ старанна рэгулююцца на заводзе і ніякай дадатковай рэгуліроўкі не патрабуюць. Чысціць жыклеры трэба асабліва асцярожна, каб унікнуць змены рабочых адтулін. Пры эксплуатацыі па меры патрэбы могуць быць адрэгуляваны паплывок, адкрыццё дросельнай заслонкі і падача цёплага або халоднага паветра. Карбюратар адрэгуляваны для работы на бензіне 2-га сорту, таму пры пераходзе на іншы сорт гаручага паплывок трэба нанова адрэгуляваць. Пры бензіне 1-га сорту (больш лёгкім) паплывок апусціцца ўніз, у выніку чаго ўзровень бензіну ў паплыўковай камеры акажацца вышэй нармальнага, і бензін пацячэ з карбюратара. Узровень бензіну ў паплыўковай камеры лічыцца нармальным, калі вышыня бензіну стаіць на 2-3 мм ніжэй адтуліны для выхаду гаручага з жыклера (чарц. 3).

У некаторых карбюраторах пры адкрытых краніках бензіна-вага бакаў і непрацуючым рухавіку назіраецца падцяканне бензіну, якое прападае пры пуску рухавіка. Гэта з'ява не служыць прынамсам няспраўнасці, патрабуючым рэгуліроўкі, калі пры рабоце рухавіка бензін падцякае з карбюратара. У выпадку падцякання карбюратара пры непрацуючым матары трэба ўважліва пачыць ад адкрывання і закрывання кранікаў. Адкрываць кранікі трэба толькі пры пуску, а пасля астаноўкі рухавіка адразу закрываць.

Чарц. 3. Нармальны ўзровень бензіну ў карбюратары.

При нізкасортым бензіне (больш цяжкім) папльвок мала пагружаецца, у выніку чаго ўзровень бензіну паніжаецца і рухавік атрымлівае бедную сумесь (чханне ў карбюратары).

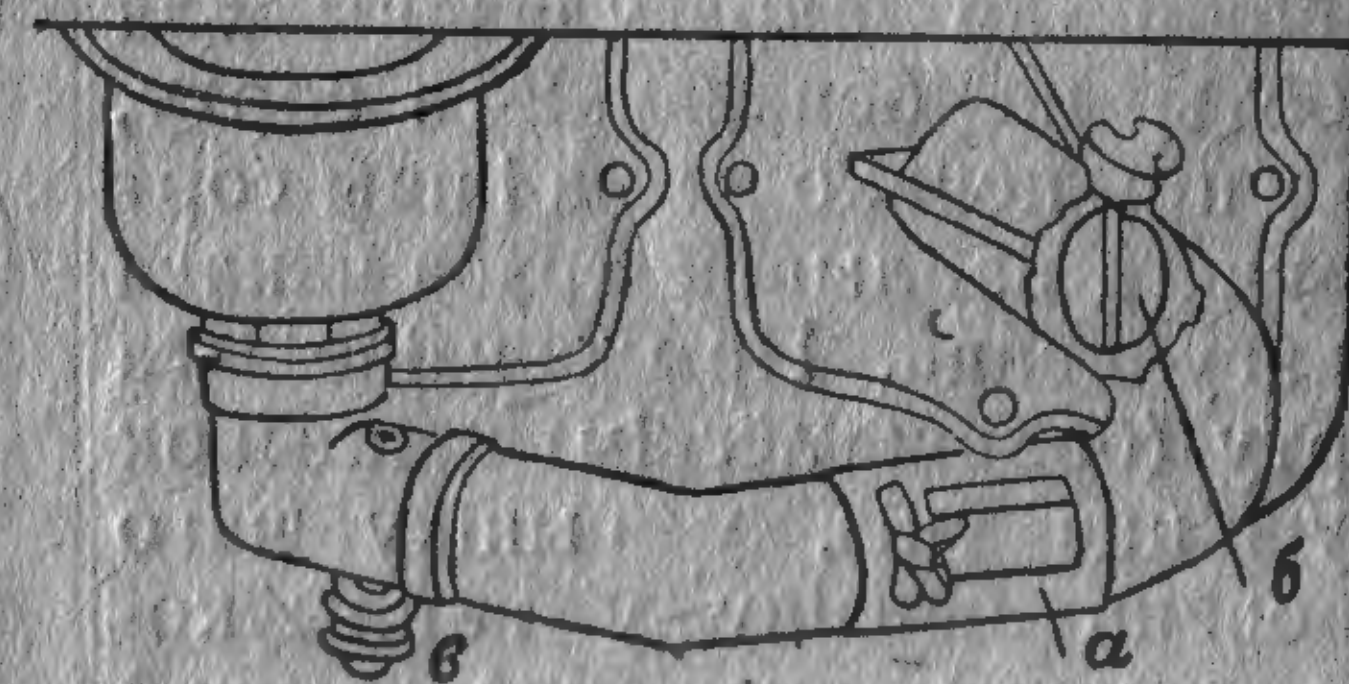
Чарц. 4. Папльвок карбюратора.

Ва ўсіх выпадках для рэгуліроўкі ўзроўню бензіну ў папльўковай камеры трэба: 1) закрыць кранікі бензінавых бакаў; 2) адлучыць падагрэў ад карбюратора; 3) зняць паветранае калена карбюратора; 4) зняць папльўковую камеру, адкруціўшы гаечнае кальцо пад ёй; 5) перасунуць грузавую пласцінку папльўка п (чарц. 4) у залежнасці ад узроўню бензіну.

Пры нізкім узроўні бензіну пласцінку трэба адсунуць ад канічнай іголки, а пры высокім узроўні—да іголки. Рэгуліроўка адкрыцця дросельнай заслонкі неабходна ў выпадках заглухання рухавіка на малых абаротах або наадварот пры вялікім ліку абаротаў пры кінутым акселератары. Рэгуліроўка робіцца шляхам вывінчвання або ўвінчвання рэгулюючага упорнага вінта рычажка дросельнай заслонкі або падаўжэннем ці пакарачэннем цягі рычажка дросельнай заслонкі. Цягу пажадана рэгуляваць ля карбюратора.

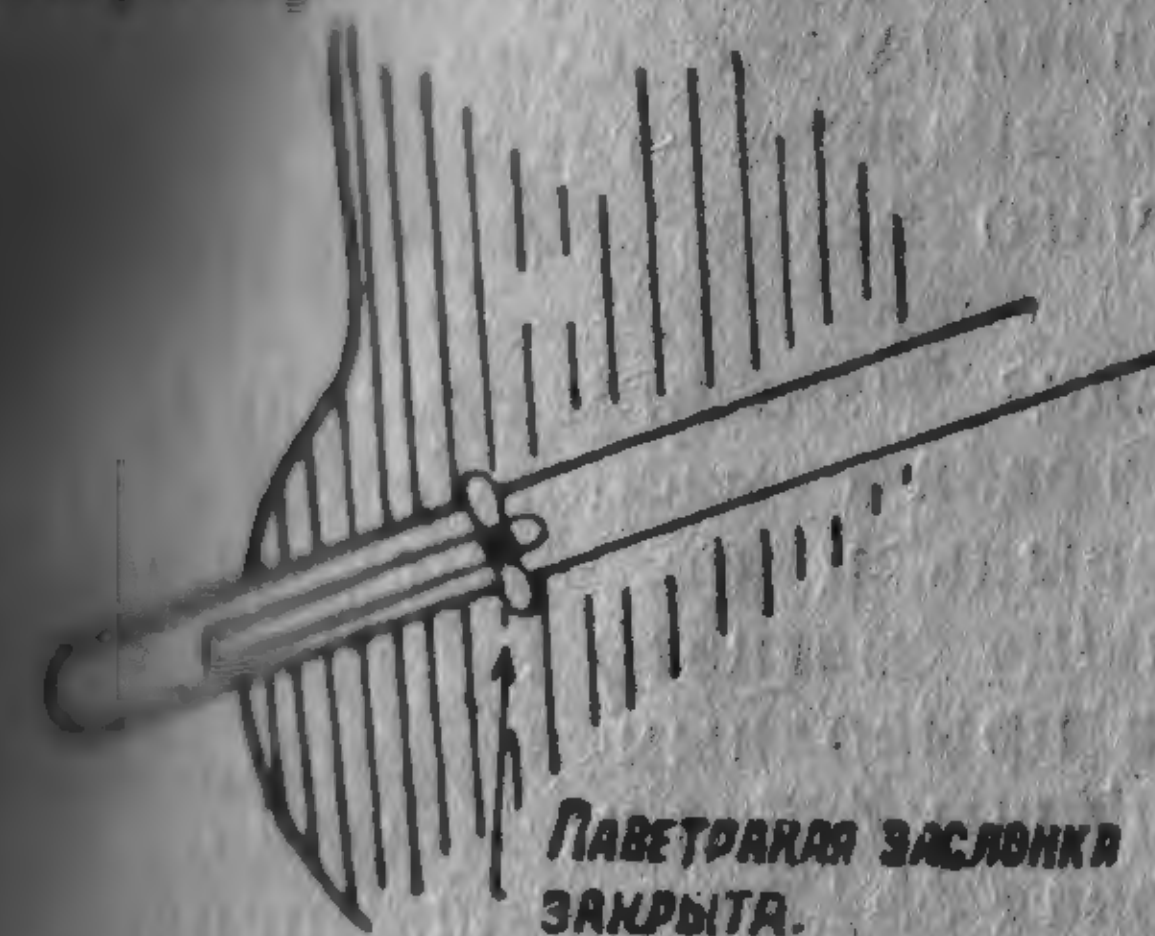
Палажэнне дросельнай заслонкі лічыцца нармальным, калі пры кінутым акселератары без ручнога газа рухавік працуе на малых абаротах, не заглухаючы, а пры націсканні на акселератар даадказу дае поўныя абароты.

Рэгуліроўка падачы падагрэтага або халоднага паветра робіцца ў час работы рухавіка ў залежнасці ад знадворнай тэмпературы пры дапамозе муфты (а) і паветранай заслонкі падагрэву (б) (чарц. 5). Зімой муфта падагрэву закрываецца, а адкрываецца паветраная заслонка падагрэву для праходжання падагрэтага паветра ў змешвальную камеру карбюратора; апрача таго закрываецца заслонка на рукаве адыходзячага паветра пры дапамозе спецыяльнай цягі, замацоўваемай заціскной гайкай (цяга, распаложана з правага боку ў баявым аддзяленні). Пры адкрыцці цягу трэба пацягнуць на сябе. Пры павышэнні тэмпературы масла выш 70° трэба адрыць муфту падагрэву прыкладна на 1/4, а пры далейшым павышэнні тэмпературы адкрыць паветраную заслонку адыходзячага паветра (чарц. 6 і 7). Летам муфта падагрэву і заслонка адыходзячага наветра павінны

Чарц. 5. Падагрэў паветра.

быць зусім адкрыты, а паветраная заслонка падагрэву закрыта, бо ў цёплае надвор'е карбюратар не мае патрэбы ў падагрэве. Трубу падагрэву без крайняй неабходнасці здымаць не трэба, каб унікнуць пажару ад адваротных успышак у карбюратары.

Чарц. 6. Палажэнне цягі пры закрытай паветранай заслонцы адыходзячага паветра.

Чарц. 7. Палажэнне цягі пры адкрытай паветранай заслонцы адыходзячага паветра.

4. Рэгуліроўка запальвання

Рэгуліроўка запальвання робіцца ў выпадку выяўлення прызнакаў разрэгуліроўкі электрапрыбораў. Яна заключаецца ў: 1) правільнай устаноўцы моманту запальвання ад магнето і дынамамагнето; 2) правільнай устаноўцы зазора між кантактамі перарывальніка; 3) правярцы адначасовасці моманту запальвання ад магнето і дынамамагнето; 4) правільнай устаноўцы зазора між кантактамі ў свечках. Дакладная ўстаноўка запальвання робіцца на заводзе або ў майстэрні ў час зборкі танка або капітальнага рамонту пры вынятым з корпуса рухавіку.

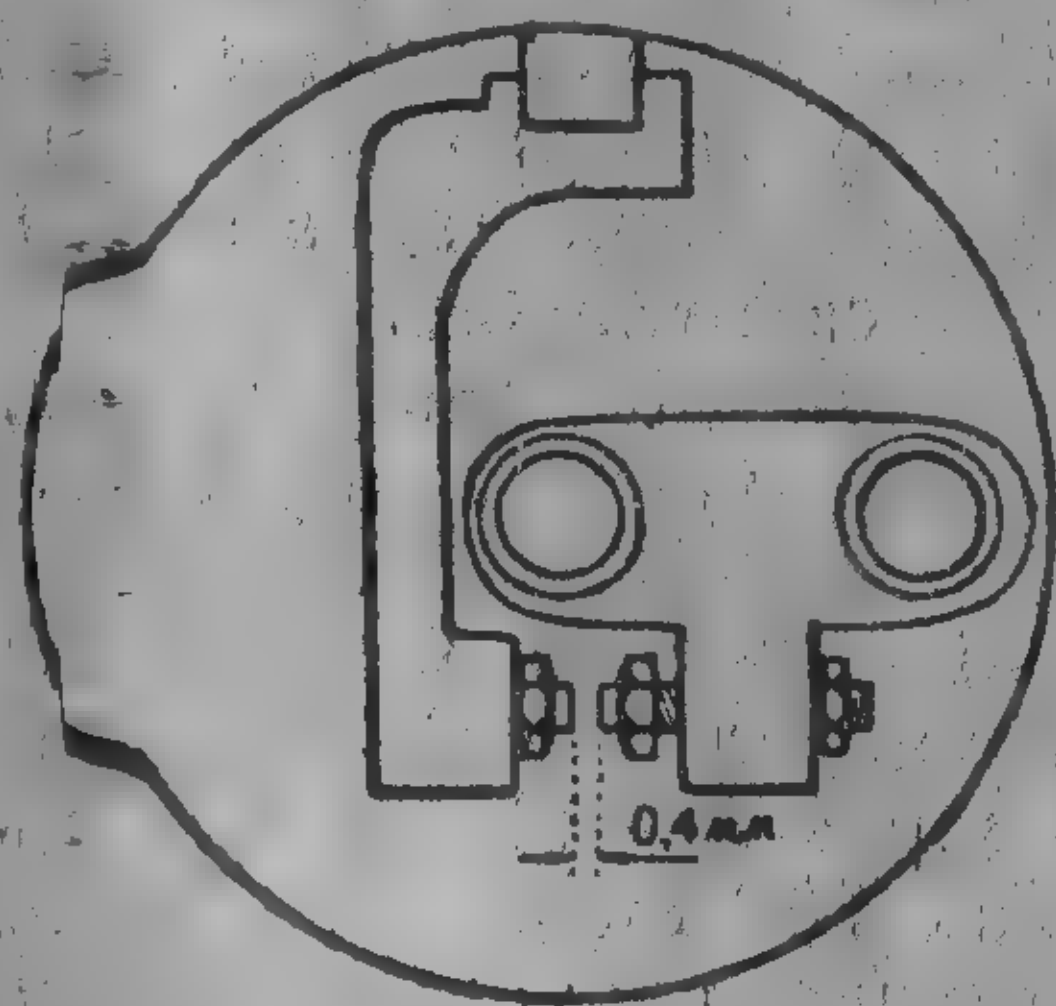
Калі магнето або дынамамагнето здымаецца для замены, рамонту або доступу ў каробку скарасцей, трэба захоўваць наступны парадак:

Для магнето: 1) паставіць рычаг кіравання запальваннем на ранняе палажэнне, падаўшы рычаг уперад; 2) выключыць запальванне; 3) адлучыць цягу рычага кіравання запальваннем ад абшчайкі магнето; 4) адлучыць провад №2 ад крышкі перарывальніка; 5) зняць размеркавальную дошку, адсунуўшы ў бакі 2 пружыны (у выпадку патрэбы зняць правады ад свечак, бо адлучэнне правадоў ад размеркавальнай дошкі больш цяжкае); 6) наварачваць каленчаты вал рухавіка да таго часу, пакуль літара L на шасцярыні размеркавальніка магнето не суадзіся з чыронай рыскай на корпусе магнето; 7) правесі калійным наравішом або крэйдай адну рыску на злучальнай муфце і другую на картэры рухавіка, абавязкова супроць першай рыскі (рыскі ставяцца на той выпадак, калі па якой-небудзь прычыне каленчаты вал будзе павернуты), пасля гэтага зняць магнето з

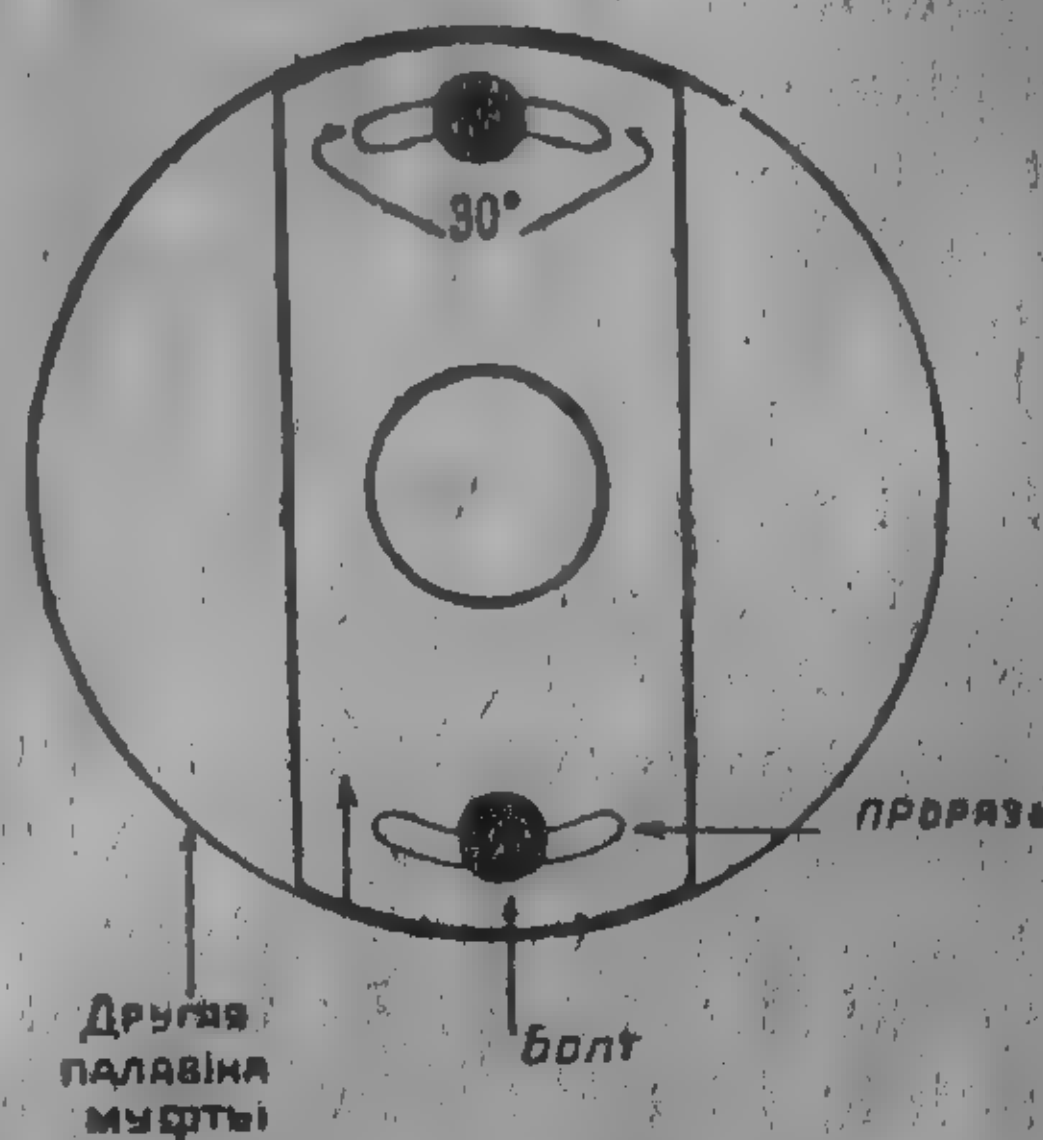
плясці, адкруціўшы 4 балты. Калі здымаецца дынамамагнето, трэба: 1) пераканаўшыся ў тым, што запальванне выключана дынамамагнето стаіць на раннім запальванні, адлучыць правады ад свечак, разлучыць правады №2, 51, 61 дынамамагнето і зняць размеркавальную дошку; 2) паварачваць каленчаты вал да таго часу, стакуль стрэлка на размеркавальніку не супадзе з чырвонай рыскай на корпусе дынамо; 3) правесці таксама, як пры здыманні магнето, 2 рыскі, пасля чаго зняць дынамамагнето, адкруціўшы болт сцяжной ленты.

Устаноўка электрапрыбораў робіцца ў адваротным парадку, напрыклад для ўстаноўкі магнето трэба сумясціць літару L з чырвонай рыскай на корпусе, правесці, ці не збіты рыскі на злучальнай муфце і картэры, паставіць магнето на пляцоўку, злучыць паскаральнік праз муфту з прыводным валікам, умацаваць магнето на пляцоўцы, закруціўшы 4 балты, надзець размеркавальную дошку і далучыць провад №2 да крышкі перарывальніка. У такім-жа парадку ўстанаўляецца і дынамамагнето.

Рэгуліроўка зазора між кантактамі перарывальніка робіцца ў выпадку разрэгуліроўкі зазора, які не павінен перавышаць 0,4 мм (чарц. 8). Нармальны зазор устанаўляецца шляхам вывінчвання або ўвінчвання доўгага кантактнага вiнта. Зазор рэгулюецца пры разамкнутых кантактах перарывальніка, г. зн. калі фібравая ўстаўка малаточка наскочыла на адзін з выступаў абоімы перарывальніка. Зазор лічыцца нармальным, калі шаблон-шчуп праходзіць між кантамі з лёгкай трэннем.

Чарц. 8. Зазор між кантактамі механічнага перарывальніка.

Чарц. 9. Злучальная муфта магнето.

Без крайняй неабходнасці не трэба чапаць кантакты перарывальніка, бо магнето Бош пры правільным доглядзе заўсёды працуе безадмоўна. Кантакты перарывальніка рэдка трацяць рэгуліроўку, але не выключана магчымасць абгарання кантактаў ад іскравіц у момант размыкання, што бывае галоўным чынам пры неспраўнасці кандэнсатара. Пасля 100 — 150 гадзін

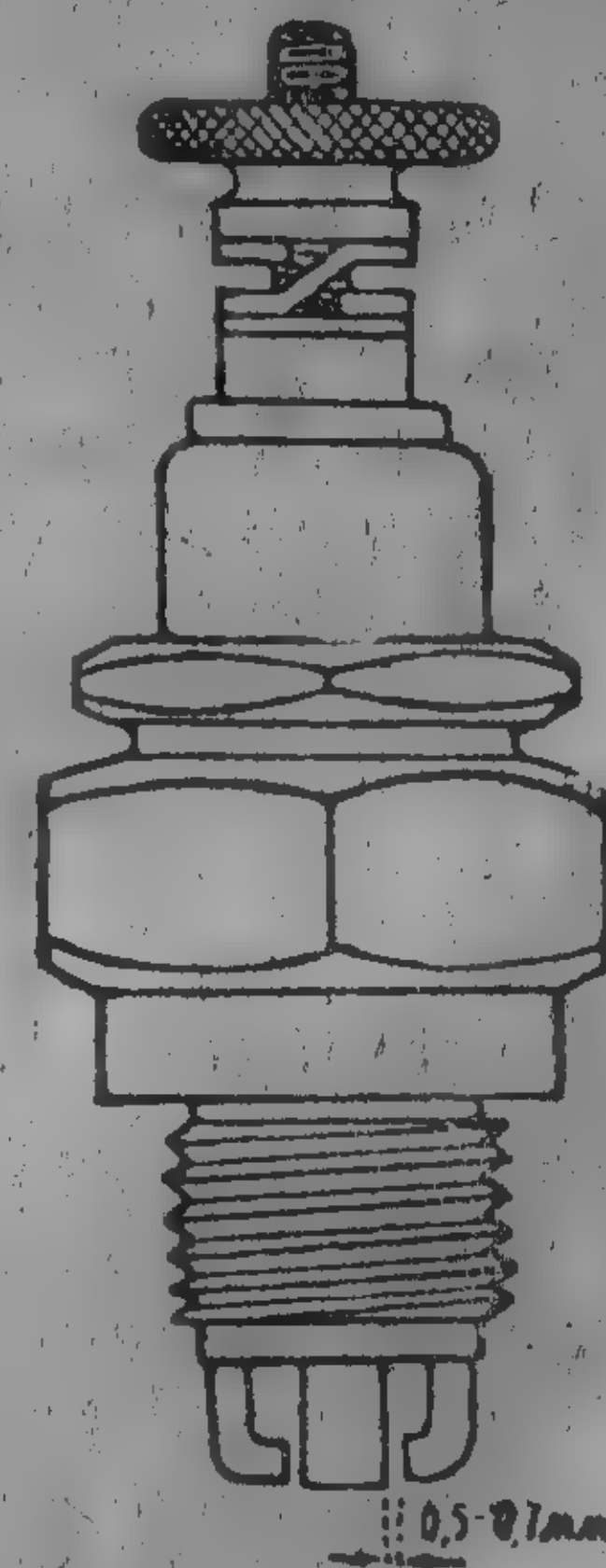
работы рухавіка трэба правяраць зазор і стан кантактаў перарывальніка.

Калі кантакты абгарэлі, трэба зняць перарывальнік, выкруціць кантакты і прышліфаваць іх на асялку з маслам, пасля чаго кантакты трэба старанна вымыць спіртам або бензінам і даць ім высахнуць.

Правірка сінхроннасці (адначасовасці) моманту запальвання дынамамагнето і дынамамагнето робіцца наступным чынам: 1) завесці рухавік на магнето, затым уключыць дынамамагнето; 2) паставіць магнето на самае ранняе запальванне (дынамамагнето заўсёды павінна стаяць на раннім запальванні); 3) даць рухавіку сярэднія абароты; 4) паслухаць работу рухавіка і запамінаць яе; 5) выключыць дынамамагнето, каб рухавік працаваў на адным магнето, і зноў паслухаць работу рухавіка; пры наяўнасці сінхроннасці рухавік не павінен мяняць ліку абаротаў. Пры правільнай устаноўцы запальвання ад працягласці работы сінхроннасць не парушаецца. Таму сінхроннасць правяраецца пры прыёме танка, пасля зняцця, замены і рамонта магнето. Вадзіцелю забараняецца без дазволу і нагляду комсастава рабіць рэгуліроўку прыбораў запальвання; вадзіцелю дазваляецца толькі перастаўляць апераджэнне запальвання магнеткай (рычажком) у залежнасці ад ліку абаротаў рухавіка.

Для правільнай устаноўкі запальвання (пры выяўленні адсутнасці сінхроннасці), не вымаючы рухавіка з танка і не здымаючы электрапрыбораў з рухавіка, трэба: 1) выключыць запальванне ад абодвух магнето; 2) правесці, ці закрыты крапкі бензінавых бакаў; 3) павольна паварачваць каленчаты вал да таго часу, пакуль болцікі злучальнай муфты магнето (чарц. 9) не стануць у гарызантальнае палажэнне; 4) аслабіць болцік злучальнай муфты, звернуты да сябе, затым павярнуць каленчаты вал на 180° і аслабіць другі болцік; 5) узяцца за другую паловіну злучальнай муфты і паварачваць яе на магнето ў патрэбны бок. Паварот яна магнето ўлева дае ранняе запальванне, паварот яна ўправа — позняе, а для дынамамагнето наадварот.

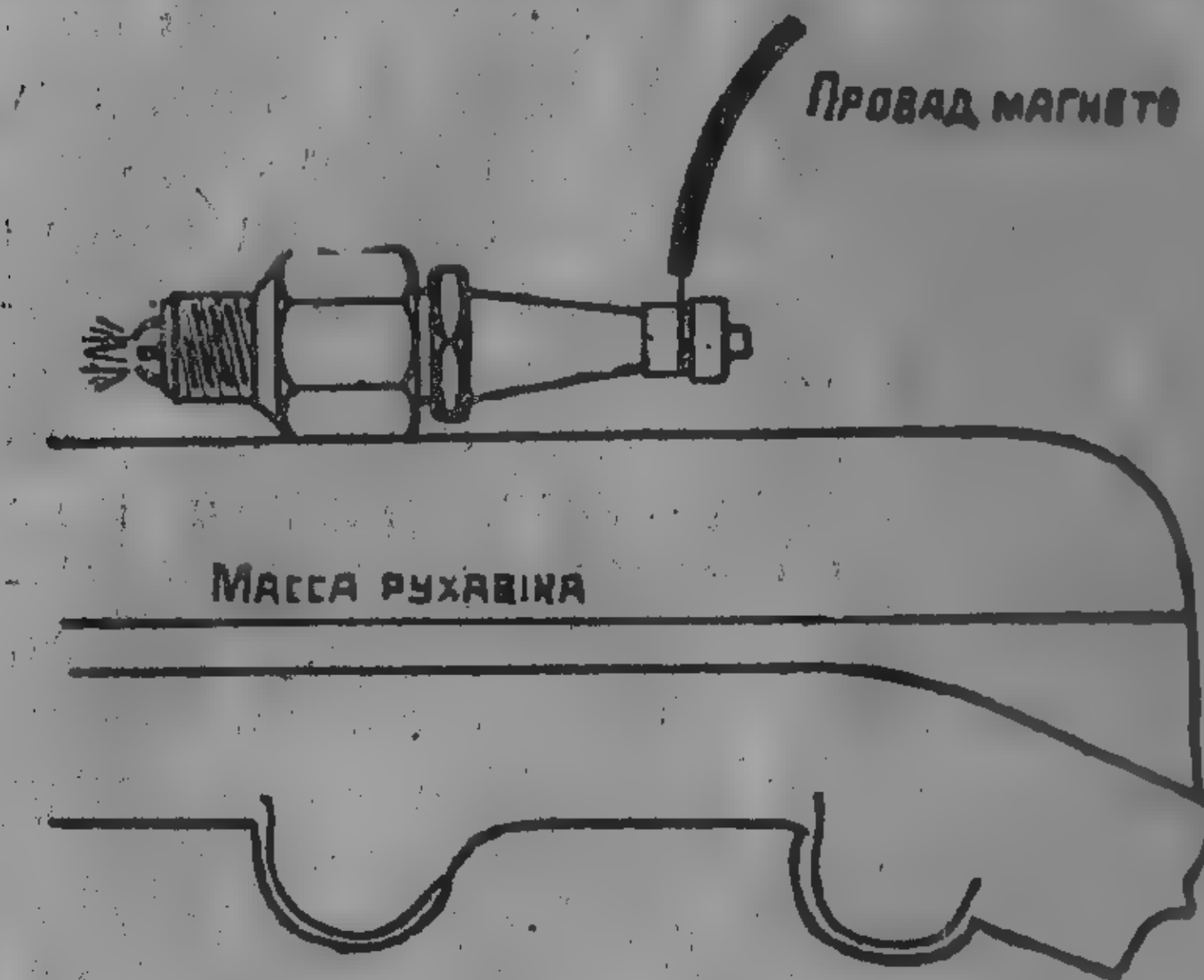
Рэгуліроўка зазора між кантактамі ў перарывальніку (чарц. 10) робіцца па меры патрэбы, а правірка і прамыўка свечак робіцца пасля 25 — 30 гадзін работы пры закрытым клапане і па асобаму ўказанню незалежна ад стану работ свечак (свечкі дынамамагнето правяраюцца і пры працы рухавіка пры рэгуліроўцы клапанаў, паколькі доступ да іх

Чарц. 10. Свечка.

магчымы толькі пры зняцці задняй брані). Зазор (чарц. 10) у свечках павінен быць не менш 0,5 і не больш 0,7 мм. Пры незахаванні гэтай умовы ў першым выпадку будзе слабая іскра, а ў другім (калі зазор больш 0,7 мм) супраціўленне іскравога прамежка настолькі павялічваецца, што іскры можа зусім не быць, паколькі яна пройдзе праз кантакты засцярожнага магнето.

Пасля рэгуліроўкі зазора і прамыўкі ўсіх непрацуючых свечак праверыць на іскру (чарц. 11) для вызначэння іх прыдатнасці (на кантактах непрацуючай свечкі ёсць вільгаць), для чаго: 1) правяраемыя свечкі злучыць з правадамі ад магнето і палажыць на матор або на корпус; пры гэтым укарбюратары не павінна быць бензін, рухавік павінен быць сухім; калі правяраецца менш 4 свечак, то свабодныя праводы замкнуць на масу рухавіка; усё гэта робіцца для таго, каб не ўзнік пажар ад іскрыння свечкі; 2) уключыць магнето; дынамамагнето павінна быць выключана; 3) паварачваць каленчаты вал; калі пры

Чарц. 11. Праверка спраўнасці свечкі.

вярчэнні паяўляецца іскра на кантактах свечкі, то яна лічыцца спраўнай. Зазор у свечках рэгулюецца шляхам прыгінання кантактаў пры дапамозе адкруткі або складнога ножыка.

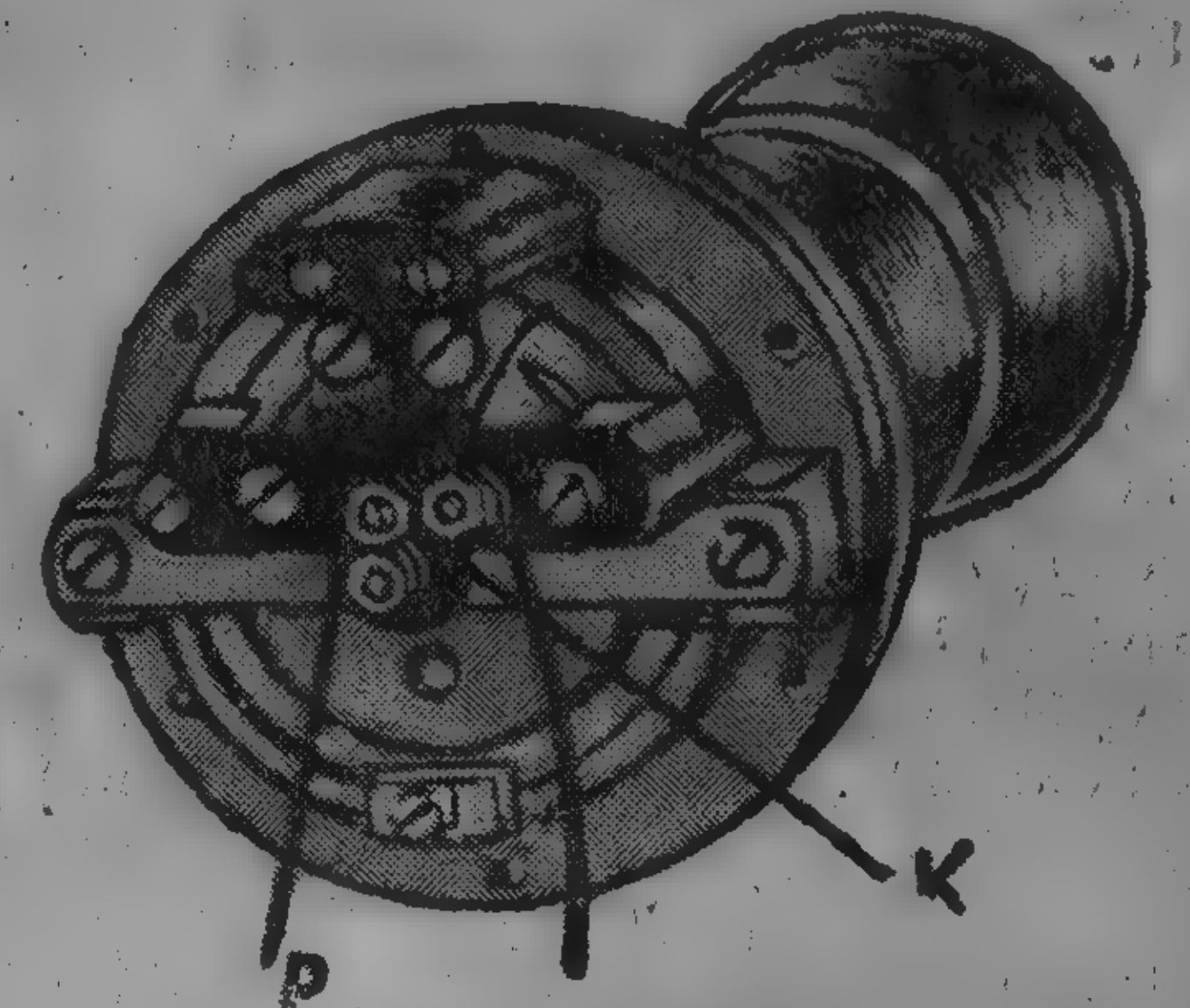
Рэгуліроўка запальвання пры руху тэпін робіцца вадзіцелю ў залежнасці ад ліку абаротаў рухавіка пры дапамозе рычажка кіравання запальваннем, рычажок уперад, ад сябе — ранняе, да сябе — позняе запальванне.

5. Рэгуліроўка гудка

Рэгуліроўка гудка як правіла робіцца толькі па меры патрэбы. Калі гудок чуваць дрэнна або зусім не чуваць, то трэба адрэгуляваць кантакты гудка, для чаго вывінціць венты і зняць кожух; праверыць, ці не адлучан провад ад кандэнсатара (чарц. 12) або ад якога-небудзь заціска; уключыць запальванне і аслабіць контргайку (к) рэгулюючага вента. Далей, націскаючы на кнопку гудка, паварачваць рэгулюючы вент (р) у той ці іншы бок да таго часу, пакуль не атрымаецца нармальны гук, пасля чаго замацаваць контргайку. Пасля замацавання контргайкі яшчэ раз паспрабаваць работу гудка, затым надзець кожух і замацаваць яго.

6. Рэгуліроўка счাপлення (фрыкцыёна)

Праверка і рэгуліроўка фрыкцыёна робіцца пры праглядзе гудка ў майстэрні і пры капітальным рамонце, а таксама пры ненармальнай рабоце, як напрыклад няпоўнае выключэнне або прабукоўванне счাপлення (зімой пры халодным рухавіку часта бывае шум пры ўключэнні скарачэнняў з прычыны застывання масла ў адсеку фрыкцыёна, пасля прагрэву масла счাপленне працуе нармальна). Рэгуліроўка счاپлення пры няпоўным выключэнні робіцца шляхам падаўжэння або пакарачэння цягі счاپлення, для чаго служыць сцяжная муфта. Счাপленне лічыцца нармальна адрэгуляваным, калі пры свабодным педалі счاپлення між рычагамі выключальнікаў ёсць зазор прыкладна ў 3—4 мм, а педаль мае люфт (мёртвы ход) каля 20 мм.

Чарц. 12. Гудок.

Пры прабукоўванні счاپлення або пры рэзкім ўключэнні яго (падзірыны на паверхні дыскаў), не гледзячы на тое, што педаль счاپлення адпускаецца плаўна, танк трэба адправіць у майстэрню для прагляду счاپлення і ўстаўлення дэфекту.

7. Рэгуліроўка тармазоў

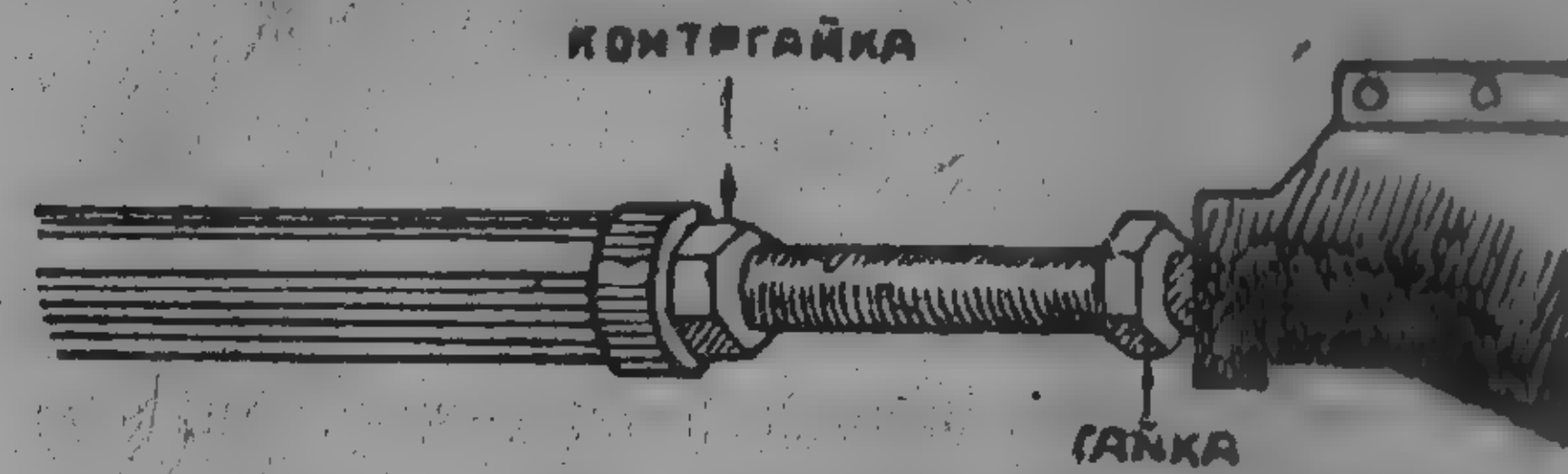
Ненармальная рэгуліроўка тармазоў вельмі шкодна адбівання на рабоце танка і самога вадзіцеля (калі тармазы дрэнна слухаюцца, вадзіцелю прыходзіцца ўжываць вялікія намаганні пры паваротах танка). Рэгуліроўка тармазоў робіцца адразу-ж пры выяўленні няспраўнасці паслабленнем або нацяжкай спружыны тармазных лент. Тармазная лента нацягваецца паваротам механічна ўправа. Тармазы лічацца нармальна адрэгуляванымі, калі ёсць зазор між тармазной лентай і барабанам 2—3 мм па ўсёй даўжыні рабочай паверхні барабана і пры люфце ў рычагоў паваротаў і педалі агульнага тармаза каля 15—20 мм. Поўнае прыторможванне танка пры гэтым павінна наступаць пасля $\frac{2}{3}$ ходу ручнога рычага або педалі.

Пры рэгуліроўцы тармазоў трэба звяртаць увагу на аднолькавую рэгуліроўку абодвух тармазных лент, інакш танк пры руху будзе ўхіляцца ў бок (танк можа заносіць таксама пры пераважванні ролявых падшыпнікаў вядучага кола, нераўнамерным нацягваннем пусеніц і пры яздзе па схілу шасе). Даўжыня цягавога павароту старанна рэгулюецца пры зборцы танка на за-

нодає, таму пры эксплуатацыі яны амаль не патрабуюць рэгуліроўкі. У выпадку крайняй неабходнасці трэба зняць лісты падлогі ў баявым аддзяленні і, вывінчваючы або ўвінчваючы цягі, адрэгуляваць іх даўжыню. Педаль агульнага тормазу таксама рэгулюецца зменай даўжыні цягі.

8. Рэгуліроўка нацяжэння вусеніц

Праверка і рэгуліроўка нацяжэння вусеніц робяцца вадзіцелем: 1) летам штодзённа пасля 8—10 гадзін работы танка; 2) зімой пры наяўнасці снегу пасля 50—60 мінут работы танка; 3) вясной пры наяўнасці снегу пасля 40—50 мінут работы танка. Зімой і вясной снег прыліпае да ўнутраных паверхняў тракаў, дзякуючы чаму нацягваюцца вусеніцы; несвоечасовае прыняцце мер прывядзе да разрыву вусенічнага ланцуга або паломкі рысору верхніх каткоў; у гэтых выпадках вусеніцы не трэба аслабляць: лёд збіваецца з тракаў з дапамогай слясарнага малаточка. Для рэгуліроўкі нацяжэння вусеніцы трэба аслабіць контргайку, затым павярнуць крывішп лянціўца і, увінчваючы або вывінчваючы нацяжны вінт, адрэгуляваць

Чарц. 13. Рэгуліровачны болт лянціўца.

вусеніцы: паваротам вінта ўправа па ходу танка вусеніца аслабляецца і наадварот, пасля рэгуліроўкі вінт законтрваецца (чарц. 13). Абедзве вусеніцы павінны быць нацягнуты ў меру і роўнамерна; нероўнамернае нацяжэнне выклікае занос танка ў бок больш тугой вусеніцы; слабае нацяжэнне вусеніцы выклікае саскакванне вусеніцы з зубоў нядучага кола, а тугое нацяжэнне—ненармальнае зношванне ўсяго вусенічнага ходу і страту скорасці танка. Нацяжэнне вусеніц робіцца на роўным месцы на-вока і вобмацкам. Пры нармальным нацяжэнні вусеніцы між вядучым колам і заднім катком і між лянціўцам і пераднім катком павінен быць невялікі правес, прыкладна 40—50 мм.

ДОГЛЯД СІСТЭМЫ ЗАПАЛЬВАННЯ І ЭЛЕКТРААБСТАЛЯВАННЯ

Электрапрыборы, свечкі, правады, гудок, фары і акумулятар патрабуюць асаблівай увагі, стараннага догляду і пастаяннага кантролю над іх работай. Асабовы састаў танка павінен памятаць, што малейшая няспраўнасць у сістэме запальвання вельмі адбіваецца на рабоце і стане рухавіка.

Абавязкі асабовага састава танка па догляду сістэмы запальвання і электраабсталявання пералічаны ніжэй.

Магнето правага і левага вярчэння

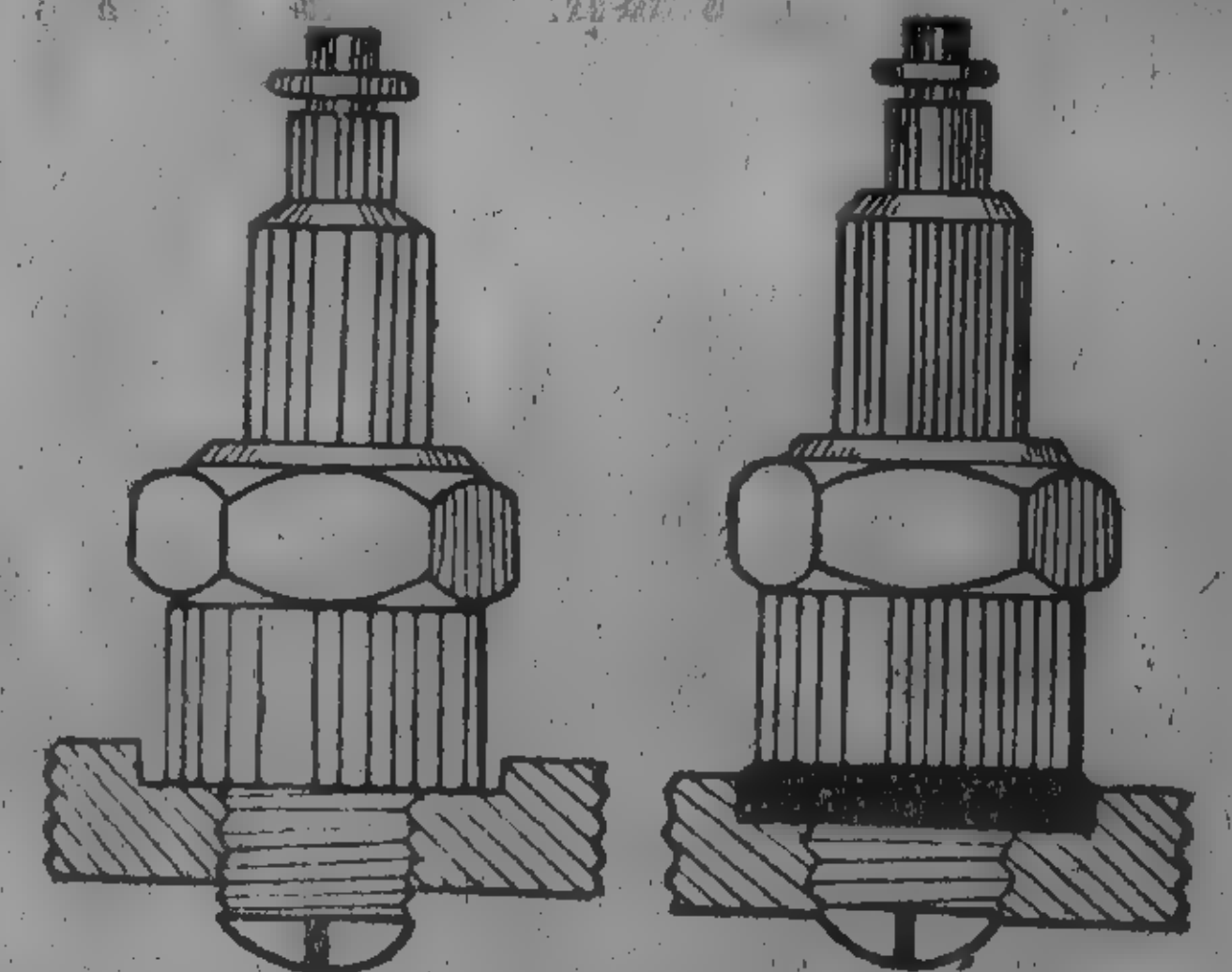
Своечасовая, але не частая і густая змазка і чыстка часцей, абліш перарывальніка, токарэмеркавальніка і сегментаў, з'яўляюцца асноўнымі правіламі догляду і зберажэння магнето.

Пры забруджванні чысціць трэба мяккай анучкай. Неабходна чысціць ад вады, бензіну, газы і масла калектар, перарывальніка і токарэмеркавальніка (дапускаецца злёгка змочваць бензінам анучку, якая ўжываецца для абцірання).

Мацаванне правадоў з магнето і рухавіком павінна быць націскае, а зазор між кантактамі перарывальніка не больш 0,4 мм.

Не дапускаць удараў магнето аб металічныя прадметы і нагрывання яго вышэй 70°, бо моцнае нагрыванне і ўдары вядуць да страты магнітных уласцівасцей.

Каб унікнуць прыліпання паскаральніка да муфты, трэба сачыць, каб у паваральнік не папала масла. У выпадку-ж прыліпання трэба зняць кожух паскаральніка, не адлучаючы яго ад магнето або провада, наліць прыху бензіну і пракруціць некалькі разоў каленчаты вал.

Чарц. 14а. Няправільнае палажэнне свечкі (без пракладкі).

Чарц. 14б. Правільнае палажэнне свечкі (з пракладкай).

Свечкі

Неабходна перыядычна рабіць праверку кантактаў свечак.

Без пракладак свечкі ставіць не трэба. Увінчваючы іх трэба туга, каб не было прарыву гізаў (чарц. 14а, 14б).

Каб фарфаравая ізаляцыя і кантакты свечак не псаваліся, не дапускаць удары іх аб металічныя прадметы.

Калі-ж свечка ўдарылася аб што-небудзь цвёрдае, зараз-жа правярніць ізаляцыю і кантакты.

У практыцы часамі для аблягчэння заводкі рухавіка зімой свечкі падаграюць паяльнай лямпай, што безумоўна недапушчальна, бо гэта псуе свечкі.

Таксама шкодна ўплыву на свечкі робіць хуткае ахаладжэнне іх шліхам пагружэння ў ваду.

Правілы

Правільнае мацаванне правадоў да свечак і магнето, захаванне іх у сухім выглядзе, нагляд за тым, каб яны не нагрываліся, з'яўляюцца асноўнымі правіламі догляду правадоў.

Правады не трэба туга нацягваць, бо нацягнутыя правады хутчэй абрываюцца.

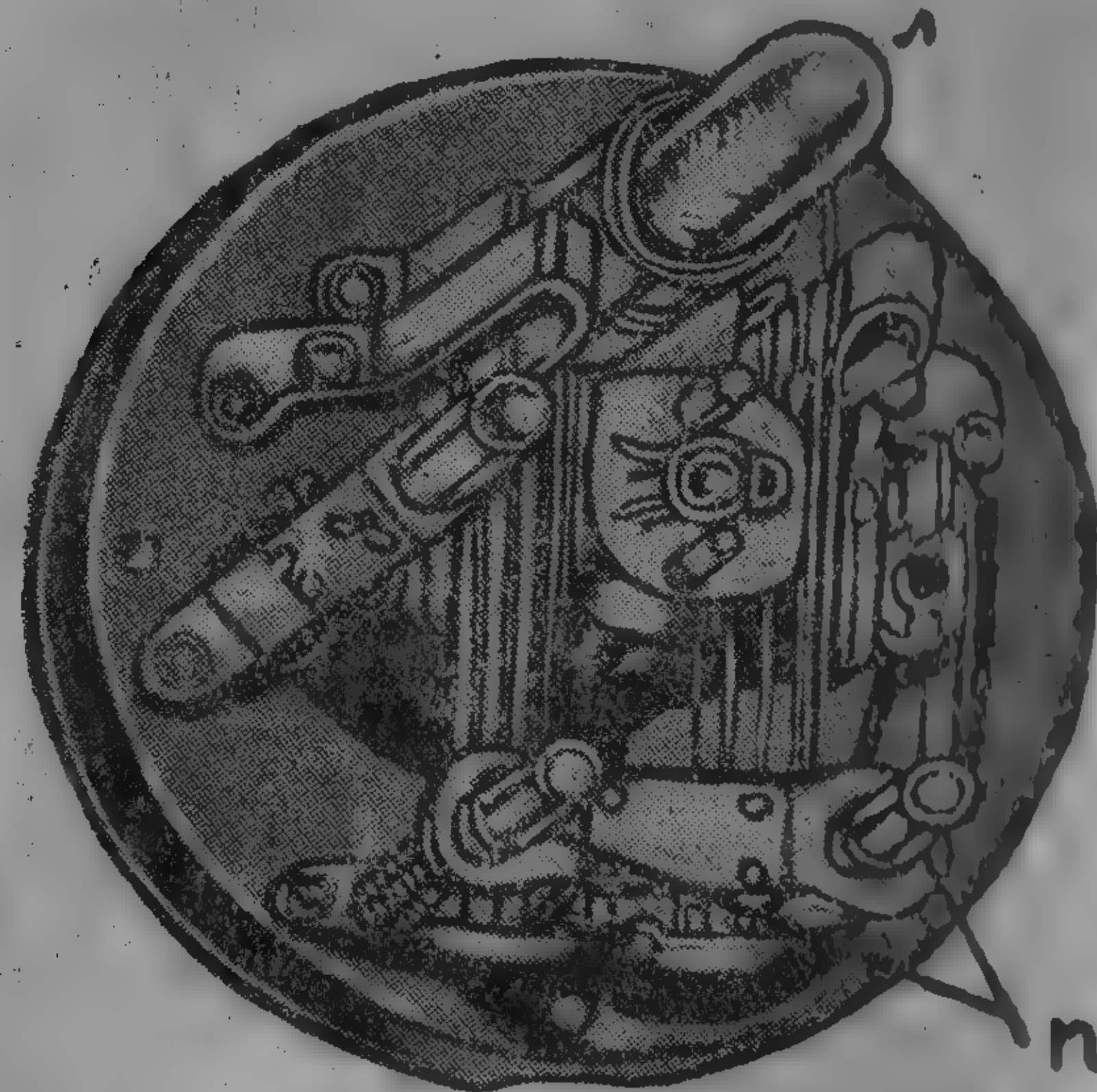
Трэба захоўваць гумовую ізаляцыю правадоў ад масла, бензіну і газы, каб яна не папсавалася.

Стартэр

Мацаванне стартэра да рухавіка павінна быць зусім надзейнае. Прадоўжнага змяшчэння стартэра ў гільзе ўліткі ні ў якім выпадку дапускаць нельга.

Не трэба влоўжываць заводкай пры дапамозе стартэра. Калі рухавік не заводзіцца, яго трэба аглядзець і ўстараніць прычыну затрымкі.

Каб унікнуць паломкі зубоў шасцярні стартэра зімой (халодны рухавік) не трэба заводзіць пры дапамозе стартэра, у гэтым выпадку трэба заўсёды карыстацца заводнай рукаяткай.

Чарц. 15. Фібравы дыск цэнтральнага пераключальніка.

Шчоткі і абмотку дынама ахоўваць ад масла, калі яно пападзе, то адразу-ж выдаліць яго.

Награвання дынама звыш 70° дапускаць нельга. У выпадку калі дынама хутка награецца, трэба адразу-ж спыніць рухавік знайсці прычыну і хутка ўстараніць яе.

Нагляд за работай рэле дынама трэба весці пры дапамозе кантрольнай лямпачкі цэнтральнага пераключальніка. Пры правільнай рабоце дынама на малых абаротах рухавіка кантрольная лямпачка (чарц. 15—л) павінна загарэцца, а на абаротах ся-

У час работы рухавіка ніколі не трэба націскаць на кнопку стартэра, бо могуць паламацца зубы шасцярні стартэра або зубчаткі махавіка. Пры той самай прычыне нельга заводзіць рухавік стартэрам пры ўключанай скорасці.

Пры заводцы стартэрам нельга трымаць кнопку яго ўключанай без перапынку больш 3—4 сек., бо гэта вядзе да разрадкі і псавання акумулятара.

Дынамамагнето

Дынама не павінна мець прадоўжнага змяшчэння. Калектары

і вышэй лямпачка павінна пагаснуць, што паказвае загрузка акумулятара.

Гудок

Гудок павінен сядзець у сваім гняздзе моцна. Пры пасадцы гудок нельга трымаць за гудок, бо можна паламаць пластмасную стойку; трэба таксама глядзець за тым, каб не памяць рухавіка.

Працяглых сігналаў даваць не трэба, а лепш кароткія і частыя.

Надворнае і ўнутранае асвятленне

Шкло лямпачак і фар павінна быць заўсёды чыстым, фары трымацца моцна.

Пры пасадцы ў танк нельга трымаць за фары.

Пры разборцы задняй сценкі танка трэба асцярожна абысціцца з заднім фанаром, каб не паламаць яго кранштэйн. Не трэба таксама дапускаць перакручвання шнуроў пераносных лямп.

Каб фара не забруджвалася і не білася шкло яе пры руху танка ўдзень рэкамендуецца закрываць фару спецыяльным чохлом.

У выпадку псавання электраправодкі лямпачку непасрэдна ўключаць на акумулятар не трэба, бо можа перагарэць ніць накалу. Цэнтральны і нажны пераключальнікі, адгалінавальная і прамежная каробкі і штэпсельныя разеткі.

Чарц. 16. Заціскі на цэнтральным пераключальніку.

Належнае мацаванне і чыстата іх абавязковы. Пры перагаранні ніці засцярожніка (чарц. 15—л) у цэнтральным пераключальніку або адгалінавальнай каробцы ні ў якім выпадку не павінна быць тоўстую або стальную нітку. У апошнім выпадку замест ніці засцярожніка можа перагарэць ніць накалу лямпачкі.

Не дапускаць адлучэння провада ад заціскаў прыбораў і цэнтральнага пераключальніка, бо можа здарыцца кароткае замыканне (чарц. 16).

Строга сачыць, каб пасля сканчэння работы на цэнтральным пераключальніку былі выключаны запальванне і дынамамагнето, а рычажок пераключальніка асвятлення стаяў-бы на 0 (чарц. 17).

Акумулятар

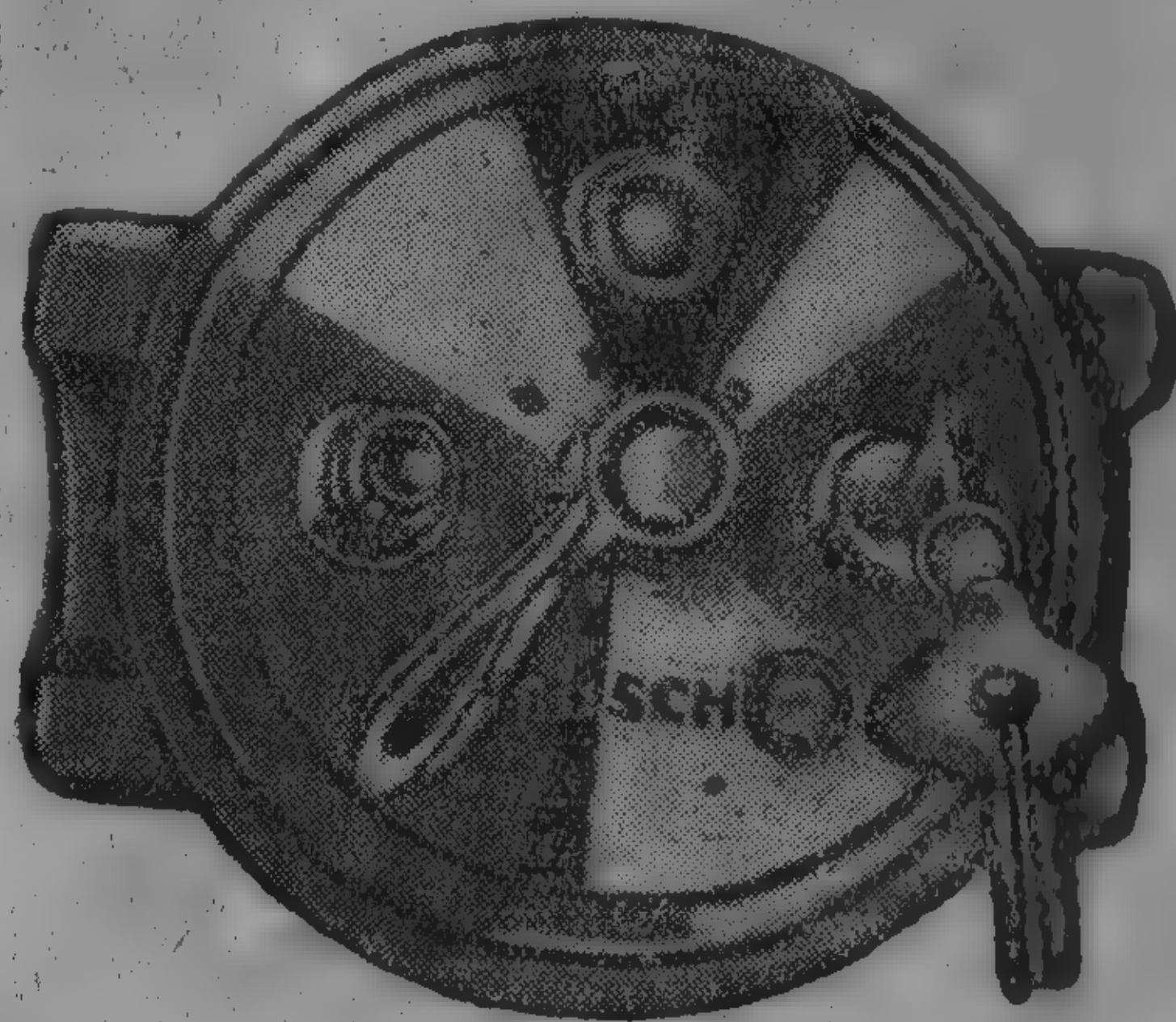
Пасля кожнай паездкі трэба чыстай анучкай добра абцерці акумулятары.

Клемы полюсоў трэба заўсёды трымаць у чыстаце і злёгка змазаць іх вазелінам, каб не было акіслення.

Пласціны акумулятара павінны быць поўнаасцю пакрыты раствором (узровень раствора на 10—15 мм вышэй пласцін).

Раз у 2 дэкады трэба падліваць ва ўсе элементы дыстыляваную ваду (вада без прымесей).

Раз у месяц трэба здаваць акумулятар у майстэрню для праверкі шчыльнасці раствора і напружання току (шчыльнасць раствора правяраецца арэометрам; яна павінна быць ад 25 да 32° па Боме).

Чарц. 17. Цэнтральны пераключальнік. Палажэнне выключанае.

З агнём ні ў якім выпадку блізка да акумулятара не падыходзіць. Элементы павінны шчыльна сядзець у скрынцы, сама скрынка павінна быць шчыльна звязана з падлогай танка (пад скрынку павінен быць падложан лямец). Клемы акумулятара заўсёды трэба трымаць закрытымі крышкай.

Пры работах, звязаных з сістэмай электраабсталявання або праводкі, трэба заўсёды спачатку адлучыць провад ад мінусавай клеммы акумулятара, каб тым самым унікнуць выпадковага кароткага замыкання.

Зімой пры тэмпературы знадворнага паветра ніжэй 22° і калі танк знаходзіцца ў неапальваемым гаражы, то каб унікнуць

агнявання раствора акумулятар не пакідаць у танку, а трымаць у апаальваемым памяшканні.

Акумулятар трэба захаваць ад удараў і строга сачыць за ім, каб у час руху ніхто не сядзеў на акумулятарнай скрынцы. Падліва сачыць, каб пры рабоце не палажыць каля акумулятара нічога, што можа не ўпусціць на яго металічны прадмет (ключы, болт), а таксама выклікаць кароткае замыканне.

Праводка

Усе правады заўсёды трэба трымаць добра прымацаванымі і адпаведных заціскаў, асабліва правады, якія злучаюць дынама і стартэр.

Іх у месяц правяраць усю праводку, асабліва ў тых месцах, дзе правады праходзяць праз адтуліны або трубка, якія маюць завітыя агібы.

Калі провад агаліўся, то яго трэба абматаць ізаляцыйнай лентай (часовая мера) і пры першай магчымасці замяніць яго. Асаблівую ўвагу звяртаць на провад, які ідзе да задняга фанара, і правяраць яго на кожнай астаноўцы, бо гэты провад, праходзячы ля глушыльніка, пры моцным награванні апошняга можа згарэць.

Пры пашкоджанні ізаляцыі провада задняга фанара трэба адразу ж адлучыць гэты провад ад 58-га заціска цэнтральнага пераключальніка, інакш можа атрымацца кароткае замыканне.

Адлучаючы правады, сачыць за тым, каб усе жылы іх не заціскалі ў адтуліны заціскаў і каб не было адвольнага злучэння провада на масу або з суседнім заціскам на цэнтральным пераключальніку.

Правілы ўзбраення

Члены службы ўзбраення, як і танка, залежыць ад належнага ўзбраення, таму павінны быць прыняты ўсе меры, якія-б забяспечвалі іх большую спраўнасць і безадмоўнасць усяго ўзбраення. Экіпаж павінен помніць, што магутнасць сучаснага танка заключаецца ў асноўным не толькі ў рухомасці і малаўязвімасці, але і ў чынным чынам у яго агнявой магутнасці. А агнявая магутнасць танка залежыць не толькі ад тэхнічнага ўдасканалення і ад уладання тэхнікай стральбы з боку экіпажа танка, але і ад адмоўнасці дзеяння зброі. Абавязкі экіпажа танка па доглядзе ўзбраення зводзяцца да наступнага: а) перад выездам правяраць мыццё зброі; б) сачыць за тым, каб на зброю быў чыстай чыхол (у прадбачанні сутычкі з праціўнікам і перад пачаткам чыхол здымаецца); в) штодзённа пасля работы правяраць стан мацавання і матчасткі зброі, рабіць чыстку і змазку іх і на ўстаноўкі (калі пушка мае тугі вертыкальны ход, правяраць іх і не ўпусціць балты рамак, якія сцягваюць цапфы маскі; пры

тугім ходзе па гарызанталі—балты маскі, якія сцягваюць цапфы абоімы); г) перад стральбой праверыць работу кампрэсара-накратніка; д) пры адкінутым пярэднім шчытку вадзіцеля і апусчанай зброі не круціць башні, бо пры гэтым ствол зброі можа зачапіць шчыток; е) ніколі не пакідаць зброі ва ўстаноўцы незамацаваным выглядзе і ў незамацаванай башні; ж) экіпаж танка павінен помніць, што пры няспраўнасці зброі зусім спраўна танк лічыцца не на хаду і не можа быць дапушчаны ў строй.

Заўвага. Правілы чысткі, змазкі і ўстаранення няспраўнасцей зброі і догляду агняпрыпасаў гл. адпаведным настаўленні па догляду і збержэнню танкавай зброі.

НЯСПРАЎНАСЦІ ТАНКА І ІХ УСТАРАНЕННЕ

Асноўнымі прычынамі няспраўнасці механізмаў ганка з'яўляюцца: 1) цяжкія ўмовы службы танка (баявая абстаноўка, рух па перасечанай мясцовасці і т. п.); 2) натуральнае зношванне механізмаў танка; 3) няправільная эксплуатацыя танка.

Неабходнымі ўмовамі нармальнай і бесперабойнай работы танка з'яўляюцца: 1) поўнае захаванне правіл догляду, зберажэння і эксплуатацыі танка; 2) цвёрдае веданне матэрыяльнай часткі; 3) прыняцце мер папярэджання аварыі і паломак; 4) пачуццё адказнасці і любоў да машыны з боку экіпажа танка.

Па характару і аб'ёму работ рамонт танка падраздзяляецца на:

а) Прафілактычны, які заключаецца ў старанным праглядзе ўсіх механізмаў танка праз пэўную колькасць гадзін работы для своєчасовага выяўлення і ўстаранення ўсіх няспраўнасцей. Кожны танкіст павінен помніць, што ўсе дэфекты неабходна ўстараніць, перш чым яны паспеюць выклікаць паломкі і аварыі.

б) Дробны, які заключаецца ва ўстараненні выяўленых дробных няспраўнасцей пры рэгулярных аглядах (у час астановкі на паходзе, пасля выезду танка і т. д.), калі для гэтага не патрабуецца поўная разборка рухавіка або якога-небудзь адказнага механізма. Гэты рамонт робіцца сіламі экіпажа танка або пад кіраўніцтвам і наглядам тэхніка ў залежнасці ад характару няспраўнасці.

в) Сярэдні, які заключаецца ва ўстараненні няспраўнасцей патрабуе поўнай разборкі рухавіка або не менш двух другіх адрэгатаў танка. Гэты рамонт робіцца ў майстэрні часці.

г) Капітальны, які патрабуе поўнай разборкі танка. Гэты рамонт, як правіла робіцца па-за часцю (у вялікіх майстэрнях або на заводзе).

1. Няспраўнасці пры пуску рухавіка ў ход

1. Каленчаты вал зусім не паварачваецца.

Прычыны:

а) Заяданне поршня ў цыліндры або калі пасля працяглай стаянкі (зімой) поршні моцна прыліпла да сценак цыліндра пры загусцеўшым масле.

Устараненне: уліць крыху газы ў цыліндры праз кампрэсійныя кранікі, пачакаць 5—10, а затым прыступіць да пракручвання каленчатага вала.

б) Заяданне або паломка клапана.

Устараненне: замяніць клапан.

в) Заяданне шасцярні каробкі размеркавання або паразітнай шасцярні каробкі перамены перадач.

Устараненне: няспраўнасць устараняецца ў майстэрні (высокі рухавік).

г) Паломка каленчатага вала. Устараняецца ў майстэрні.

д) Каленчаты вал паварачваецца вельмі туга.

Прычыны:

а) Загусцела змазка.

Устараненне: некалькі разоў пракруціць каленчаты вал праз адкрытых кампрэсійных краніках.

б) Заяданне клапана або поршня ў цыліндры.

Устараненне: трэба разбранаваць танк і праверыць рух (ход) усіх клапанаў шляхам націскання рукой на канец шасцярні, пры гэтым спраўны клапан будзе апускацца і падняцца без скрыпу і рыўкоў. Для праверкі работы поршня трэба перамяшчэнне вядзення поршня знізу ўверх і назад праверыць плаўнасць ходу поршня. У залежнасці ад стану поршня змяніць або замяніць толькі поршневыя кольца.

в) Туга зацягнуты шатунныя падшыпнікі. Бывае ў новым рухавіку або ў рухавіку, вышаўшым з рамонту; выпраўленню не падлягае, бо ў працэсе работы рухавіка гэты недахоп устанаўліваецца аўтаматычна.

г) Тугія поршневыя кольца (не падагнаны).

Устараненне: замяніць поршневыя кольца або здаць у майстэрню для падгонкі.

д) Рычаг пераключэння скарасцей стаіць на скорасці, пры гэтым танк прыкметна будзе кратацца з месца. Зняць са скорасці.

е) Каленчаты вал паварачваецца вельмі лёгка.

Прычыны:

а) Пропуск у клапанах (заяданне стрыжня клапана, прыгаражне або няпоўная пасадка клапана, разрэгуліроўка і т. п.).

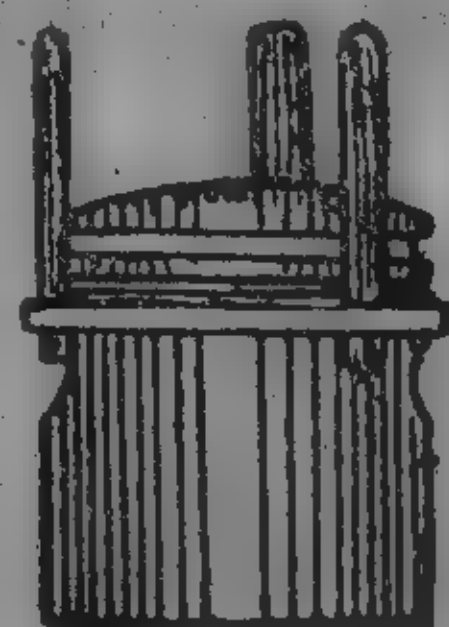
Устараненне: праверыць работу клапана, як сказана ў п. 1, або зняць галоўкі цыліндраў і праверыць пасадку клапанаў шляхам падлівання газы ў галоўку цыліндра (узровень газу павінен быць вышэй клапанаў); пры падцяканні газы змяніць або прыцерці клапаны.

б) Пропуск у поршневых кольцах (паломка, зношванне, прыгаражне або прыліпанне поршневых кольцаў у кольцавых пазах або расхілжэнне замкоў кольцаў на адной прамой).

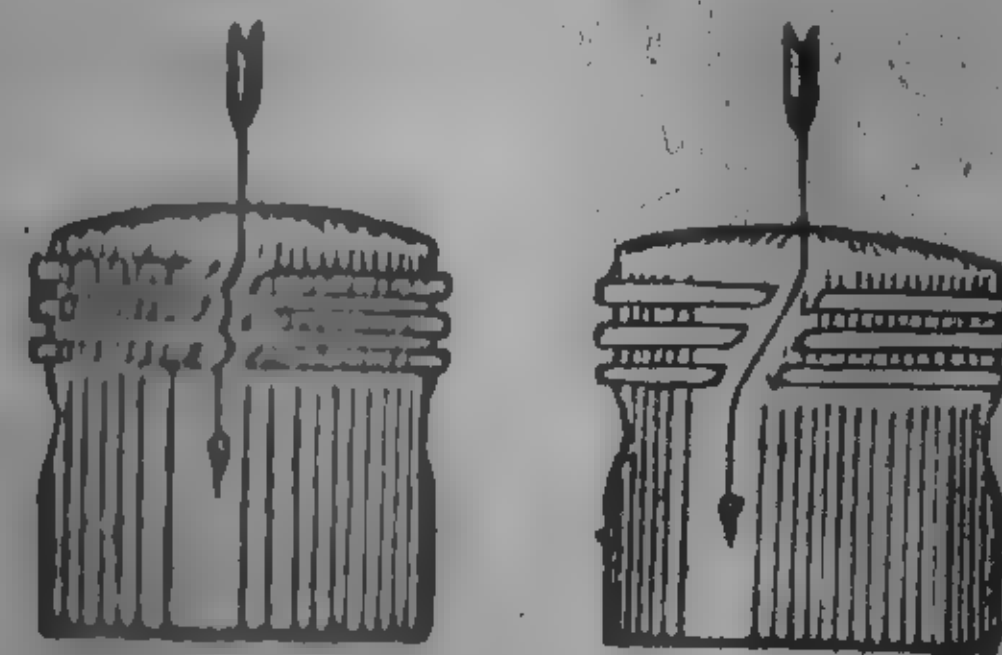
Устараненне: зняць галоўкі цыліндраў і наліць у цыліндры і па-за часцю, пры падцяканні газы трэба замяніць поршневыя кольца (пара. 18, 19).

в) Адсутнасць змазкі на сценах цыліндраў. Бывае пры нядачных спробах пусціць рухавік у ход або пры празмерна заліўцы кампрэсійных кранікаў, пры гэтым уся змазка змыецца са сценак цыліндра і кампрэсія прападае.

Устараненне: уліць каля двух сталовых лыжак масла кожны цыліндр (зімой пажадана гарачае масла).

Чарц. 18. Змена поршне-вых кольцаў.

Чарц. 19. Страта кампрэсіі.

г) Пропуск з-пад галоўкі цыліндра, кампрэсійнага краніка або свечкі.

Устараненне: падцягнуць галоўку цыліндра, кампрэсійнага краніка або свечкі.

4. Каленчаты вал паварачваецца нармальна, але рухавік не заводзіцца.

Прычыны:

а) Няспраўнасць у сістэме падачы гаручага або карбюратора (засмечванне бензінаправадоў або жыклёра карбюратора).

Устараненне: праверыць падачу бензіну ў карбюратора для чаго націснуць некалькі разоў падрад даадказу кожную педаль акселератора, пры гэтым павінен падцякаць бензін у карбюратора; калі гэтага не будзе, то трэба паставіць паветраны кранікі для работы пад ціскам і пры дапамозе насоса стварыць ціск у баках, пасля чаго прыступіць да заводкі рухавіка. Пры засмечванні цэнтральнага бензіннага фільтра трэба закрыць кранікі бензінавых бакаў, затым выняць цыліндрычную сетку фільтра і прамыць яе. Пры засмечванні бензінаправодаў неабходна апаражніць бензінавыя бакі і прадуць бензатрубкі аўтаматэльным насосам. Калі пры нармальнай падачы гаручага рухавік не заводзіцца, то трэба шукаць прычыну ў сістэме карбюратора або запальвання (гл. ніжэй стар. 38—42).

5. Каленчаты вал паварачваецца нармальна, ёсць успышкі ў цыліндрах (часамі—беспарадачныя), але рухавік не заводзіцца.

Прычыны:

а) Ненармальная рабочая сумесь (бензін недобраякасны або дрэнна змешваецца з паветрам).

Устараненне: заліць кампрэсійныя кранікі першасортным бензінам, а ў крайнім выпадку напоўніць гэтым бензінам паплыўковую камеру карбюратора).

б) Пераблытаны правады да свечак.

Устараненне: правільна далучыць правады да свечак у парадку работы: 1—3—4—2.

в) Няспраўнасць у свечках.

Устараненне: адрэгуляваць іскры прымежак і прамыць канцы свечкі (гл. ніжэй „Няспраўнасці сістэмы запальвання“).

г) Рухавік пасля непрацяглай работы глухне.

Прычыны:

а) Зусім закрыта аб адкрыта паветраная заслонка карбюратора (зімой).

Устараненне: пры халодным рухавіку паветраную заслонку адкрываць паступова, каб унікнуць чхання ў карбюратор і згук рухавіка.

б) Дрэнная падача бензіну.

Устараненне: гл. ніжэй, „Няспраўнасці сістэмы жыўлення“, п. 2.

в) Пры паварачванні каленчатага вала атрымліваецца адваротны удар.

Прычыны:

а) Ранняе запальванне.

Устараненне: паставіць позняе запальванне, для чаго кіраванне запальвання падаць на сябе даадказу.

б) Уключана дынамамагнето.

Устараненне: выключыць.

в) Магнето ўстаноўлена на раннім запальванні.

Устараненне: устанавіць запальванне нармальна—свечка павінен даць іскру, калі поршань не дойдзе да ВМТ на 45°.

Няспраўнасці пры рабоце рухавіка

1. На малых абаротах рухавік глухне.

Прычыны:

а) Нешчыльнае злучэнне ўсмоктваючай трубы да цыліндраў і трэшчына на трубе (пападае лішняе паветра).

Устараненне: падцягнуць гайкі трубы або замяніць прайскі. Пры наяўнасці трэшчыны на трубе і ў выпадку немагчымасці адразу-ж замяніць яе, абматаць трэшчыны ізаляцыйнай лентай і намазаць бяліламі.

б) Няспраўнасці ў карбюраторах.

Устараненне: гл. ніжэй, стар. 38.

в) Дрэнная падача гаручага, недобраякасны бензін, халодны бензін (зімой).

Устараненне: гл. вышэй.

г) Рухавік працуе з перабоямі.

Прычыны:

а) Халодны рухавік (не прагрэты).

Устараненне: прагрэць рухавік на малых абаротах.

б) Перахалоджваецца рухавік (зімой).

Устараненне: правільна рэгуляваць паветранай заслонкай рукавы адыходзячага паветра (чарц. 6 і 7).

в) Слабая кампрэсія.

Устараненне: замяніць поршневыя кольца або ўстарапіць няшчыльнасць злучэння галолак цыліндраў або прыцерці клапаны.

г) Перабоі ў рабоце свечак.

Устараненне: праверыць работу свечак, як сказана на стар. 20 (чарц. 11) або для выйгрышу ў часе праверыць пры працуючым рухавіку, для чаго выключыць дынамамагнето, рухавіку даць малыя абароты, затым провадам або ключом злучыць масу рухавіка з заціскам выпрабоўваемай свечкі (каб унікнуць удару току провад спачатку злучыць адным канцом масай, а затым—другім з заціскам свечкі); пры спраўнасці свечкі рухавік здасць абароты або заглухне. Калі гэта не адбудзецца, то трэба адкруціць свечку, прамыць і адрэгуляваць зазор між кантактамі, пасля чаго праверыць на іскру. Пры адсутнасці іскры свечку замяніць.

д) Няспраўнасці ў правадах і магнето.

Устараненне: праверыць спраўнасць правадоў з дапамогай провада, як сказана вышэй; у момант злучэння свечкі на масу каля заціску свечкі павінна паяўляцца іскра, што з'яўляецца прызнакам спраўнасці свечкі і магнето. Пры разрыве провада замяніць яго.

е) Свечкі закіданы маслам.

Устараненне: свечкі прамыць і спусціць лішак масла з сістэмы змазкі.

Калі рухавік прапрацаваў не менш 10 мінут, то можна лёгка вызначыць работу цыліндра вобмацкам: у працуючага цыліндра свечкі і кампрэсійны кранік павінны быць гарачымі.

3. Пры націсканні на акселератар рухавік не забірае абароты.

Прычыны:

а) Разрэгулявалася цяга або пад цягу папала пабочнае цела ў выніку чаго абмяжоўваецца ход акселератара.

Устараненне: адрэгуляваць цягу, каб акселератар не меў люфта.

б) Разрэгуляваўся механічны рэгулятар, у выніку чаго адбываецца заўчаснае перакрыццё дросельнай заслонкі рэгулятара ў усмоктваючай трубе.

Устараненне: павольна прыбаўляць газ і адначасова наглядаць за знадворным канцом вост заслонкі рэгулятара (на карбюратарам на ўсмоктваючай трубе): калі на сярэдніх абаротах рухавіка вост заслонкі пачынае паварачвацца, то гэтак паказвае, на заўчаснае перакрыццё заслонкі рэгулятара.

4. Стрэлы ў карбюратары (чханне).

Прычыны:

а) Бедная сумесь з прычыны няспраўнасці ў сістэме карбюратора.

Устараненне: дабіцца падачы нармальнай рабочай сумесі шляхам устаранення няспраўнасці ў карбюратары (гл. стар. 39—40).

б) Нясвоечасовае закрыццё ўпускнога клапана з прычыны неадпаведнай устаноўкі размеркавання або няпоўная пасадка ўпускнога клапана ў клапаным гнязде.

Устараненне: правільна ўстанавіць размеркаванне (роўна ў майстэрні), а клапан пры няпоўнай пасадцы прыцерці.

в) Грышчына на ўсмоктваючай трубе або на галоўцы цыліндра, з-за чаго адбываецца злучэнне галоўкі з цыліндрам або ўсмоктваючай трубай з цыліндрамі.

Устараненне: замяніць усмоктваючую трубу або прыняць часовыя меры, як сказана вышэй (гл. вышэй); галоўку цыліндра з трэшчынай замяніць.

г) Недобраякаснае гаручае (прымесь вады і масла).

Устараненне: апаражніць бензбакі і заправіць добраякаснам бензінам; у крайнім выпадку адрэгуляваць паплывок карбюратора на багатую сумесь (гл. стар. 16—17).

д) Пераахладжэнне рухавіка (зімой).

Устараненне: закрыць паветраную заслонку, рукава адыходзячага паветра (гл. чарц. 5 і „Рэгуліроўка карбюратара“, стар. 18—19).

е) Стрэлы ў глушыльніку.

Прычыны:

а) Багатая сумесь.

Устараненне: адрэгуляваць узровень бензіну ў паплыўкавай камере карбюратара (гл. стар. 16).

б) Няшчыльная пасадка выпускнога клапана ў клапаным гнязде.

Устараненне: прыцерці клапан.

в) Стрэлы ў глушыльніку бываюць таксама пры перабоях у рабоце рухавіка, пры гэтым незгарэўшая частка рабочай сумесі пераграецца ў глушыльнік, дзе ўзрываецца.

г) Перагрэў рухавіка.

Прычыны:

а) Бедная або багатая сумесь.

Устараненне: адрэгуляваць паплывок карбюратара для атрымання ўзроўню бензіну ў паплыўкавай камере і прамыць карбюратор.

б) Работа рухавіка на вялікіх абаротах на познім запальванні.

Устараненне: па меры павелічэння ліку абаротаў каленвалі прыбаўляць апераджэнне і наадварот.

в) Рухавік пераграецца з прычыны малога ліку абаротаў карбюратара пры працяглай рабоце танка на 3-й скорасці на трэцім перадавым.

Устараненне: даваць нармальны газ.

г) Нагар у камере сціскання і на галоўцы поршня.

Устараненне: выдаліць нагар з дапамогай газы.

д) Закрыта паветраная заслонка рукава адводзячага паветра.

Устараненне: адкрыць.

е) Апушчаны ў сярэдзіну рукава патрубак рукава адводзячага паветра. Пры гэтым парушаецца нармальны адвод паветра, у выніку чаго дрэнна ахаладжаецца рухавік.

Устараненне: прыпадняць патрубак.

ж) Недастатковая змазка.

Устараненне: заглушыць рухавік і даліць масла ў бачок. Даць рухавіку астыць, для чаго адкрыць усе люкі, дзвецы і адкінуць хвост танка.

7. Стукі ў рухавіку.

Глухі стук:

Прычыны:

а) Зношванне шатуннага падшыпніка.

Устараненне: зняўшы пракладку, падцягнуць шатуннагайкі, а пры значным зношванні адправіць танк у майстэрню для заліўкі падшыпніка бабітам.

б) Расплавіўся падшыпнік.

Устараненне: танк адправіць у майстэрню ў рамонт.

в) Аслаблі гайкі шатуннага падшыпніка.

Устараненне: гайкі падцягнуць і зашплінтаваць.

Ва ўсіх выпадках глухіх стукаў танк адразу-ж спыніць, заглушыць матор і выясніць прычыну стуку. Месцы глухіх стукаў вызначаюцца з дапамогай спецыяльнага прыстасавання (аўтастэтакскоп).

Металічны стук.

Прычыны:

а) Зношванне поршневага пальца або падшыпніка верхняга галоўкі шатуна.

Устараненне: замяніць зношаныя часткі.

б) Перагрэў рухавіка.

Устараненне: астудзіць рухавік і ўстараніць прычыны яго перагрэву.

в) Ранняе запальванне.

Устараненне: правільна ўстанавіць і рэгуляваць запальванне.

г) Перагрузка рухавіка, пад'ём на гару на павышанай скорасці.

Устараненне: скорасць руху строга рэгуляваць у залежнасці ад профіля дарогі і рэльефа мясцовасці, ні ў якім выпадку не дапускаючы перагрузкі рухавіка. Прызнакамі перагрузкі з'яўляюцца: стук і чханне ў карбюратары.

д) Нагар у цыліндры.

Устараненне: прамыць цыліндр газай.

Разрэгуляваліся клапаны (стукаюць).

Устараненне: адрэгуляваць клапаны.

8. Шум у рухавіку.

Прычыны:

а) Працаваліся або дрэнна змазваюцца шасцерні размерка-

Устараненне: шасцерні замяняюцца або абточваюцца.

б) Праводзіцца ў майстэрні.

в) Працаваўся падшыпнік паразітнай шасцярыні каробкі перадач.

Устараненне: танк адправіць у майстэрню для замены ша-

д) Шумі ў рухавіку чуваць свіст або піск ў выніку трэшчы-

на ўсмоктваючай трубе, на галоўцы цыліндра або дрэннай

змазкі к падшыпнікам каромыслаў (забрудзіўся ніпель—

ававальнік масла).

е) Шум у маторным аддзяленні.

Прычыны:

а) Трэшчына на галоўцы цыліндра або няшчыльнае злучэн-

ня ў цыліндрам.

Устараненне: у першым выпадку замяніць галоўку цы-

ліндра, у другім выпадку падцягнуць гайкі або замяніць пракладку.

б) Цісненне газу ў цыліндры.

Устараненне: замяніць поршневых кольца або пераста-

ваць кольца ў розных бакі.

в) Моцна дыміць глушыльнік.

Прычыны:

а) Неправільная змазка сценак цыліндра (сінешэраваты дым).

Устараненне: спустыць лішняе масла з сістэмы змазкі.

б) Пропуск у поршневых кольцах.

Устараненне: замяніць кольца.

в) Вадкая сумесь (чорны дым).

Устараненне: даць больш паветра ў карбюратар, для

гэтаго пропусціць адкрыць паветраную заслонку карбюратара

д) І муфту падаграваць, а зімой адкрыць паветраную

муфту.

е) Выліццанне масла (масла выбіваецца к глушыльніку праз

цятрубы патрубак).

Прычыны:

а) Ціснуў павучок (пры гэтым масла таксама выбіваецца

б) Неправільная заглушкі свечкі).

Устараненне: запаяць або замяніць павучок.

в) Неправільнае злучэнне цыліндраў з картэрам.

Устараненне: падцягнуць гайкі цыліндраў.

г) Не пастаўлены ніпель — абмежавальнік масла.

Устараненне: паставіць ніпель.

Прычыны: непраўнасці маслянай сістэмы

а) Манометр не паказвае ціску (чарц. 20).

Прычыны:

а) Недастаткова масла ў маслянай магістралі.

Устараненне: даліць масла ў адсек паддона або ў масляны бачок.

б) Няспраўны манометр.

Устараненне: адлучыць трубку ад штуцэра манометра злёгка прадунь манометр аўтамабільным насосам: калі пры гэтым стрэлка не кратаецца з месца, то трэба манометр замяніць (ён разборцы не падлягае), а калі стрэлка кратаецца, то ён ледзька спраўным; няспраўнасць шукаць ў маслапроводах.

в) Засмечанне трубкаў, падводзячай масла да манометра.

Устараненне: адлучыць абодва канцы трубкаў і прадунь іх аўтамабільным насосам.

г) Вялікая ўцечка масла (лопнуў або адлучыўся маслаправод, адкрыўся кранік паддона або бачка і т. д.).

Устараненне: маслаправод абматаць ізаляцыйнай лентай і пры першай магчымасці замяніць.

д) Загусцела масла (зімой).

Устараненне: падагрэць рухавік на малых абаротах.

е) Няспраўнасць у масляным насосе.

Устараненне: пры працуючым рухавіку адкрыць кранік бачка, калі пры гэтым масла пойдзе з краніка моцным струменем, то насос спраўны, а калі не, то, пераканаўшыся ў няспраўнасці астатніх дэталяў сістэмы змазкі, адняць паддон і ўстараніць няспраўнасць насоса.

2. Манометр паказвае ціск ніжэй нармальнага (чарц. 20).

Прычыны:

а) Мала масла ў магістралі.

Устараненне: даліць масла.

б) Засмечанне масляных фільтраў.

Устараненне: прамыць іх (гл. ладатак 6).

в) Разрэгуляванне рэдукцыйных клапаў.

Устараненне: рэдукцыйныя клапаны /рэгулююцца спецыялістамі або ў майстэрні.

г) Спрацоўка карэнных маслаправодзячых або шатунных падшыпнікаў.

Устараненне: няспраўнасць устараняецца ў майстэрні, пры нязначным зношванні шатунных падшыпнікаў трэба падцягнуць гайкі шатуноў.

д) Недакручана пробка маслянага бачка (прапускае паветра).

Устараненне: дакруціць пробку або замяніць пракладку.

е) Няспраўнасць у масляным насосе.

Устараненне: гл. вышэй п. 1 „е“.

Рухавік працуе на вадкім масле або перагрэўся.

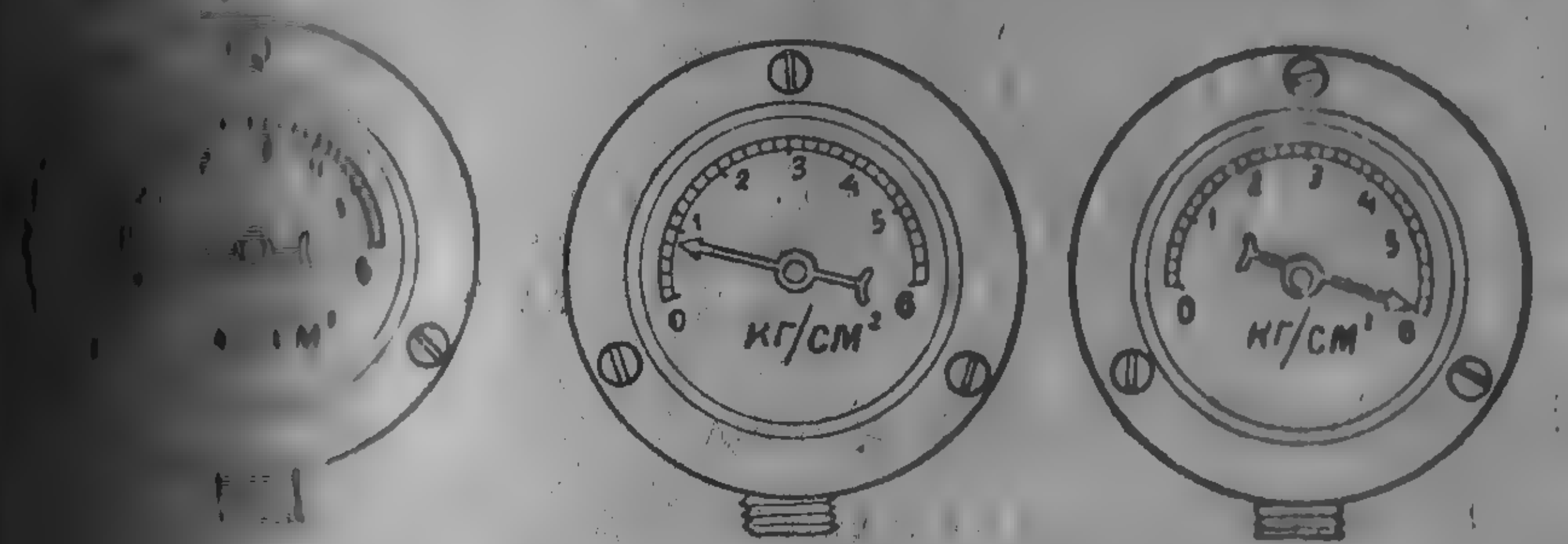
Устараненне: у першым выпадку перамяніць масла, у другім выпадку астудзіць рухавік.

3. Манометр паказвае ціск вышэй нармальнага (чарц. 20).

Прычыны:

а) Лішак масла ў магістралі або пераахладжэнне рухавіка (зімой).

Устараненне: у першым выпадку спусціць лішак масла ў другім закрыць паветраную заслонку рукава адыходзячага манометра.

Чарц. 20. Манометр.

А—ціску няма.
Б—ціск ніжэй нармальнага.
В—ціск вышэй нармальнага.

б) Не ідрэгуляваны рэдукцыйныя клапаны (глыбока ўвінчаныя пробка).

Устараненне: гл. вышэй п. 2 „в“ (стар. 36).

в) Засмечаны масляны каналы каленчатага вала.

Устараненне: няспраўнасць устараняецца ў майстэрні.

г) Нахлест рухавіка адразу пасля пуску рухавіка ціск можа быць вельмі высокі, але па меры разагравання рухавіка ён павольна даходзіць да нармальнага.

д) Хуткае падзенне ціску.

Прычыны:

а) Лопнуў павучок.

Устараненне: запаіць або замяніць.

б) Адлучыўся або лопнуў маслаправод.

Устараненне: гл. п. 1 „г“.

в) Моцнае пераагрэванне рухавіка.

Устараненне: астудзіць рухавік і ўстараніць прычыны пераагрэву.

г) Пломка ў масляным насосе.

Устараненне: гл. вышэй п. 1 „е“.

д) Падзенне ціску на вялікіх абаротах рухавіка (на нармаль-ных абаротах ціск нармальны).

Прычыны: засмечанне масляных фільтраў.

Устараненне: прамыць.

е) Неправільнае наглядаецца скаканне стрэлкі манометра, што сведчыць аб нероўнамерным засмечванні масляных фільтраў і нероўнамерным зношванні зубоў шасцярні маслянага насоса.

Устараненне: у сілу асобай канструкцыі (масла падаецца ў каналы ка-ленчатага вала з абодвух канцоў) і пад дзеяннем цэнтрабежнай сілы ў каналах пры вярчэнні каленчатага вала (цэнтрабежная сіла пера-кладвае прыходжанне масла па каналах да сярэдзіны каленчатага вала) змаз-ка ў першую чаргу 1-шы і 4-ты шатунныя падшыпнікі. Таму пры аг-ледзе падшыпнікаў трэба звяртаць увагу на 2-гі і 3-ці падшыпнікі.

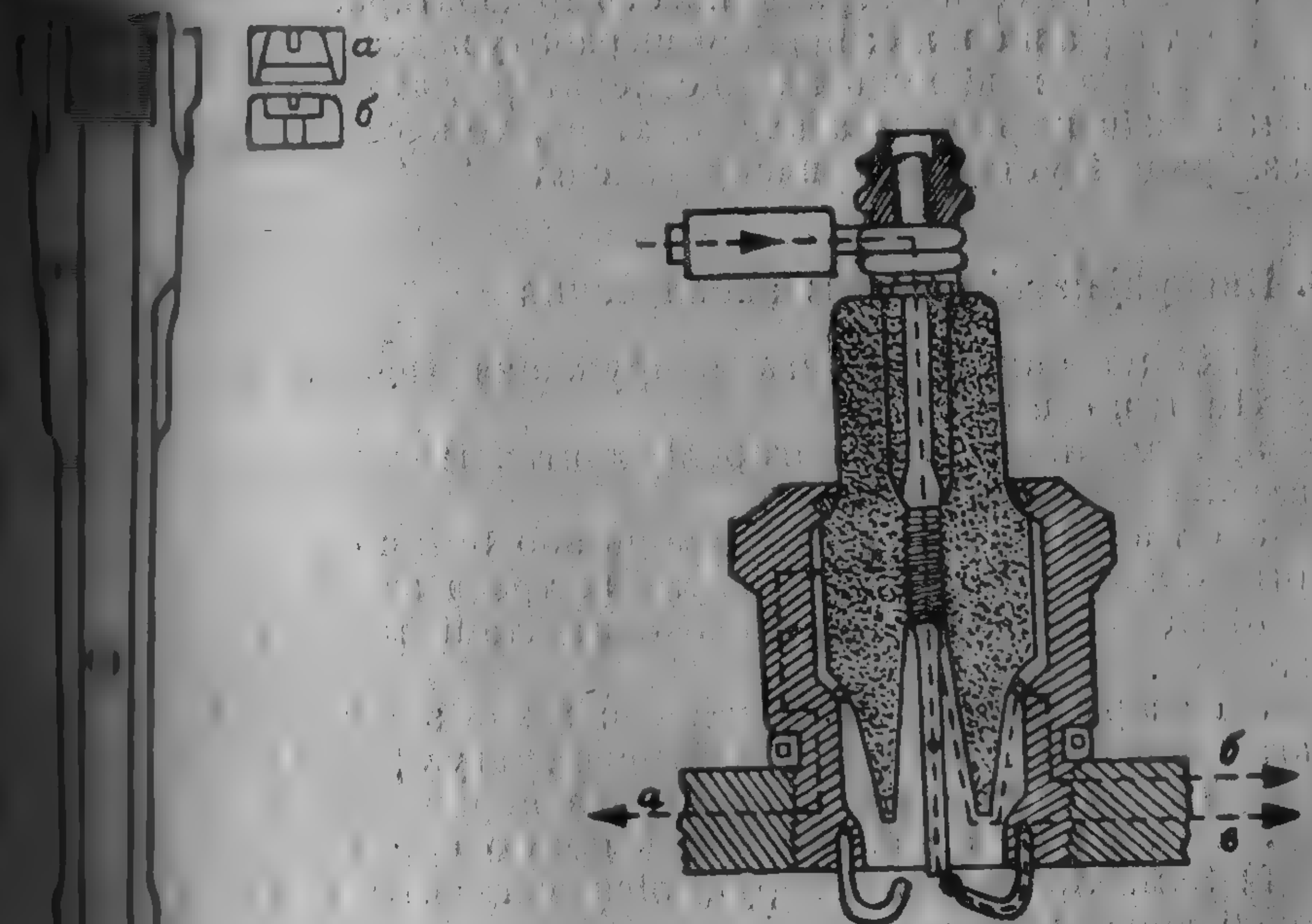
6. Аэратермометр не показвае тэмпературу масла.
Прычыны:
 а) Выцекла вадкасць з трубки, якая змяшчаецца ў маслянай бачку.
Устараненне: на заводзе.
 б) Няспраўны аэратермометр.
Устараненне: на заводзе.
 Аэратермометр можа не показваць тэмпературу масла так сама па прычыне поўнай адсутнасці масла ў бачку.

4. Няспраўнасці сістэмы жыўлення

1. Павышаны расход гаручага.
Прычыны:
 а) Уцечка бензіну (няшчыльнае злучэнне бензаправодаў, прапускае кранік і т. д.).
Устараненне: прыцерці галоўкі бензаправодаў або кранік.
 б) Затапленне паплыўка ў выніку цечы або няправільнай рэгуляроўкі (пры гэтым выцякае бензін з паплыўковай камеры ствараецца багатая сумесь).
Устараненне: у першым выпадку запаяць паплывок, папярэдне выпусціўшы бензін з паплыўка; у другім выпадку перасунуць грузавую пласцінку бліжэй да восі паплыўка (гл. стар. 15—16).
 2. Бензін дрэнна або зусім не паступае ў карбюратар.
Прычыны:
 а) Закрыты або мала адкрыты кранік бензабака.
Устараненне: кранік адкрыць поўнасцю.
 б) Засмечанне цэнтральнага фільтра або фільтра карбюратора і бензаправодаў.
Устараненне: у першым выпадку прамыць фільтр; у другім выпадку адлучыць трубку ад штуцера карбюратора, калі пры гэтым бензін не пацяча, то трэба прадукць бензаправоды, як паказана вышэй.
 в) Заела канічная іголка ў закрытым палажэнні.
Устараненне: некалькі разоў рэзка націснуць на акселератар даадказу або рукой влёгка страсянуць карбюратар, пры гэтым канічная іголка апусціцца ўніз.
 г) Не адрэгуляваны паплывок.
Устараненне: адсунуць грузавую пласцінку ад восі паплыўка (стар. 15).

3. Рухавік не заводзіцца ў выніку няспраўнасці карбюратора.
Прычыны:
 а) Недастатковы ўзровень бензіну ў паплыўковай камеры.
Устараненне: адрэгуляваць паплывок.
 б) Засмечанне пускавога жыклёра.
Устараненне: прадукць і прамыць.

1. Пусты паветранага жыклёра (чарц. 21—б), дзякуючы чаму сумесь і рухавік не заводзіцца.
Устараненне: паставіць жыклёр.
 2. Пусты пераходзе на малыя абароты рухавік глухне.
Прычыны:
 а) Засмечанне пускавога жыклёра.
Устараненне: прадукць і прамыць.
 б) Пусты пераходзе на вялікія абароты глухне рухавік.
Прычыны:
 а) Засмечанне жыклёра гаручага (чарц. 21—в).
Устараненне: прамыць. Калупаць жыклёр не дазваляецца.
 б) Мала паветра.
Устараненне: адкрыць паветраную заслонку карбюратора і муфту падагрэву.

Чарц. 22. Шлях току.

- а) пры лопнуўшым ізалятары—іскры няма;
 б) пры забруджанай свечцы—іскры дым;
 в) пры ўтварэнні моцнага нагару на кантактах свечкі—іскры няма.

4. Камбінаваны
 шчыльняльнік.

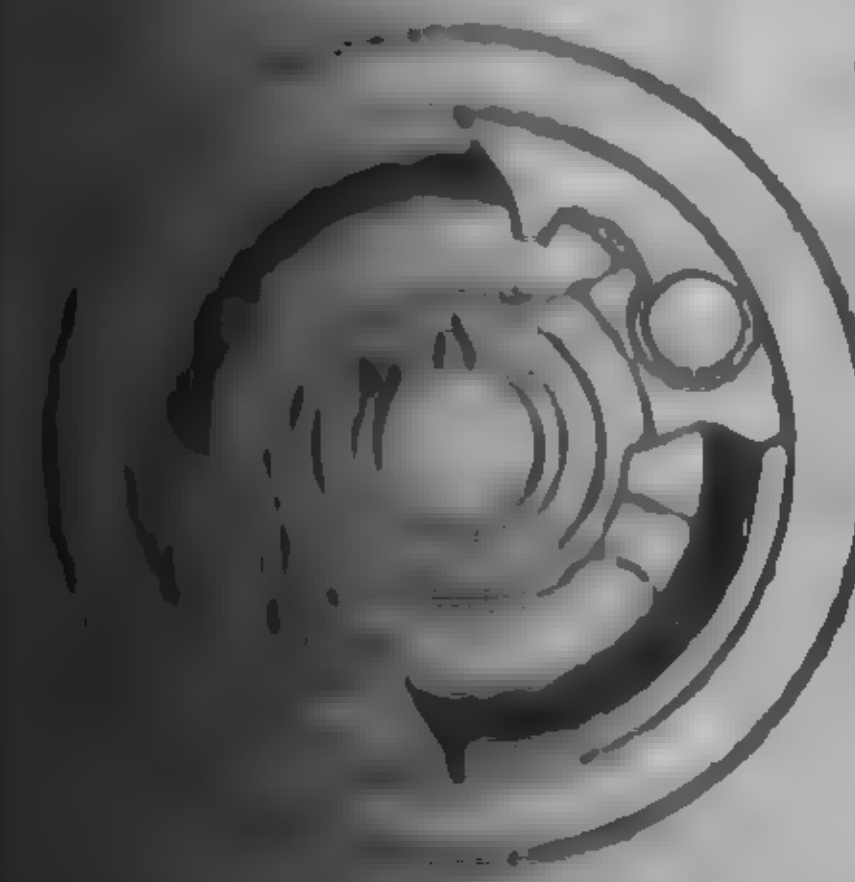
а) Рухавік атрымлівае празмерна багатую сумесь.
Прычыны:
 а) Нізкі ўзровень бензіну ў карбюраторы.

Устараненне: адрэгуляваць папльвок.
 б) Засмечанне паветранага фільтра жыклёра (чарц. 21—а).
 Устараненне: прачысціць і прамыць.
 в) Дыяметр жыклёра гаручага занадта вялікі (дрэнна падараны жыклёр).
 Устараненне: падабраць адпаведны жыклёр. Падбарабіцца ў майстэрні або спецыялістам.
 7. Рухавік атрымлівае бедную сумесь.
 Прычыны:
 а) Нізкі ўзровень бензіну ў папльўковай камеры.
 Устараненне: адрэгуляваць папльвок.
 б) Засмечаны жыклёр гаручага або малы яго дыяметр.
 Устараненне: прачысціць або падабраць жыклёр.
 8. Пры рэзкім адкрыванні дросельнай заслонкі глухне рухавік.
 Прычыны:
 а) Усе прычыны, указаныя вышэй у п. 7.
 б) Не працуе паветраны насос карбюратара.
 Устараненне: праверыць работу насоса, для чаго некалькі разоў рэзка націснуць на акселератар даадказу, калі пры гэтым бензін не пацячэ з карбюратара, то насос няспраўны; трэба разабраць і ўстараніць няспраўнасць.

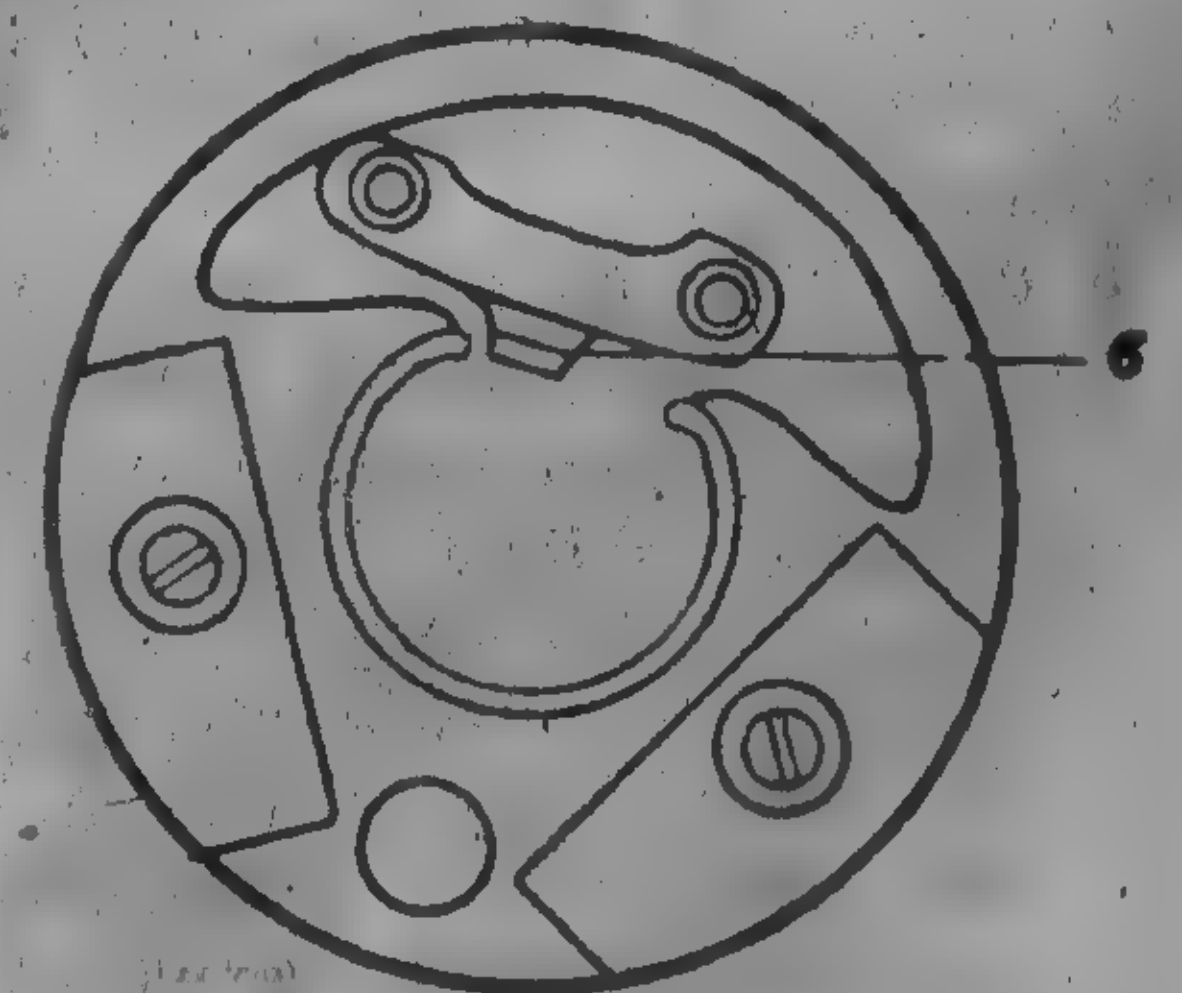
5. Няспраўнасці сістэмы запальвання

1. Няма току высокага напружання (няспраўнае магнето).
 Прычыны:
 а) Замасліліся або абгарэлі кантакты механічнага перарывальніка магнето.
 Устараненне: прачысціць або прышліфаваць кантакты пры моцным абгаранні кантактаў іх трэба замяніць.
 б) Ненармальны зазор між кантактамі механічнага перарывальніка.
 Устараненне: адрэгуляваць зазор дапамогай спецыяльнага ключа (0,4—0,5 мм) (гл. вышэй „Рэгуліроўка запальвання“).
 в) Паломка спружыны малаточка перарывальніка.
 Устараненне: паставіць новую спружыну.
 г) Замасліліся або забрудзіліся сегменты размеркавальнай дошкі або калектар.
 Устараненне: прачысціць чыстай анучкай, злёгка змочанай бензінам.
 д) Паломка кантакта токарэздатчыка або вугальнай шчоткі калектара.
 Устараненне: замяніць зломаныя часткі.
 е) Замыканне пярэчнага ланцуга (правад № 2, які ідзе да выключальніка, замыкаецца на масу).
 Устараненне: аглядзець провад, аголеныя месцы ашліфатаць ізаляцыйнай лентай.
 ж) Абрыў у абмотках (бывае рэдка).

Устараненне: патрабуецца заводскі рамонт (перамотка).
 магнето дае ток недастатковага напружання.
 Прычыны:
 а) Няспраўнасць у кандэнсатары.
 Устараненне: рамонт робіцца ў майстэрні або на заводзе.
 б) Магніціўся магніт (удар, моцны нагрэў і т. д.).
 Устараненне: здаць у майстэрню для намагнічвання.
 в) Іскры не даюць іскры.
 Прычыны:
 а) Замасліліся кантакты.
 Устараненне: прамыць у газе або бензіне (чарц. 22).
 б) Ненармальны зазор у кантактах.
 Устараненне: адрэгуляваць (зазор 0,5—0,7 мм).
 в) Прычыны на ізалятары свечкі.
 Устараненне: замяніць свечку. Без пракладак свечкі не трэба, бо клапан пры адкрыванні ўдарае па кантактамі і замыкае іх з унутраным электродам свечкі, дзякуючы чаму ток свабодна праходзіць на масу, не выклікаючы іскры (чарц. 14а).
 г) Паскаральнік не круціць якар магнето або не паскарае вярчэнне (пры вярчэнні каленчатага вала няма шчаўчка ў індуктары).
 Прычыны:
 а) Паломка спружыны.
 Устараненне: замяніць; калі адламаўся загнуты канец спружыны, то трэба нанова падагнуць, парад гэтым злёгка напружыць канец спружыны. Пры паломцы спружыны якар магнето круціцца не будзе, бо знадворная муфта паскаральніка не ўхваластую.
 б) Паломка сабачка (чарц. 23—с) або выступ нерухомага канца сабачак (чарц. —24—в); пры гэтым паскаральнік не пачынае вярчэння якара, бо ўнутраная муфта круціцца з надворнай, што і знадворная.

Знадворная муфта
якара (а) і сабачка (б).

Чарц. 24. Нерухомы затрымнік сабачак паскаральніка (в).

Устараненне: зламаныя часткі замяніць.
в) Прыліпанне сабачак да знадворнай муфты ў выніку застэжвання масла (зімой); пры гэтым не будзе паскарэння вярчэння якара магнето.

Устараненне: зняць кожух паскаральніка і ўліць крышталі бензіну, калі гэта не паможа, то трэба зняць магнето і прычысціць бензінам паскаральнік.

6. Няспраўнасці сістэмы электраабсталявання

Няспраўнасці дынама.

1. Пры ўключэнні запальвання або на малых абаротах гарыць кантрольная лампачка цэнтральнага пераключальніка.

Прычыны:

а) Адлучыўся провад ад заціска 30 цэнтральнага пераключальніка або акумулятарнай батарэі або адлучыўся провад заціска 61 дынама або цэнтральнага пераключальніка.

Устараненне: злучыць.

б) Замыканне кантактаў рэле (прыплаўка кантактаў).

Устараненне: заводскі рамонт. Калі гэта здарылася полі, то каб унікнуць псавання акумулятара і дынама трэба адлучыць праводы ад заціскаў 61 і 51 дынама і выняць плюсавы шчотку дынама.

в) Перагарэла кантрольная лампачка.

Устараненне: замяніць лампачку.

г) Разраджана акумулятарная батарэя.

Устараненне: здаць у майстэрню для прагляду і зарадка.

2. На сярэдніх і вялікіх абаротах гарыць лампачка (ня зарадкі).

Прычыны:

а) Адлучыўся провад ад заціска 51 цэнтральнага пераключальніка або дынама.

Устараненне: злучыць.

б) Змясцілася дынама (не круціцца якар).

Устараненне: устанавіць дынамамагнето, пры гэтым захоўваць правіла ўстаноўкі запальвання.

в) Знасіліся, паламаліся або заядаюць шчоткі ў шчоткатрымальніках.

Устараненне: пры моцным зношванні або паломі шчоткі замяніць, а пры заяданні прышліфаваць.

г) Забрудзіўся калектар якара.

Устараненне: выняць шчоткі з шчоткатрымальнікаў пракручваючы каленчаты вал, абцерці калектар анучкай, змочанай бензінам, затым выцерці насуха.

д) Прабіта абмотка якара.

Устараненне: заводскі рамонт.

е) Прыплаўленне кантактаў рэле пераключальніка.

Прычыны:

Працяглая работа дынама без акумулятара і сістэматычны

нагрыванне току (пры адсутнасці акумулятара).
Прыліпанне кантактаў рэле ў танку заўсёды павінна адбывацца акумулятарная батарэя.

Устараненне стартэра

Прычыны: правы засцярожнік цэнтральнага пераключаль-

ніка не: паставіць засцярожнік (ужываць стальны засцярожнік непажадана).

Прычыны: акумулятарная батарэя.

Прычыны: здаць у майстэрню.

Прычыны: адлучыліся або слаба далучаны да клем акумулятара.

Прычыны: злучыць мацней.

Прычыны: калектар або ёсць няспраўнасці ў шчотках.

Прычыны: як у дынама.

Прычыны: або паломка кантактнага мосціка.

Прычыны: рамонт робіцца ў майстэрні.

Прычыны: не дае поўнай магутнасці (вяла паварачваецца і не круціцца).

Прычыны:

Прычыны: напружанне ў акумулятарнай батарэі.

Прычыны: здаць на зарадку.

Прычыны: пераключэнне стартэрам каленчатага вала выклікаецца

у момант пракручвання самога каленчатага вала.

Прычыны: націсканні на кнопку якар стартэра круціцца ўхала-ва і не паварачваецца за зубчатку махавіка).

Прычыны:

Прычыны: вазор між зубчаткай махавіка і шасцярнёй стартэра.

Прычыны: устанавіць стартэр з зазорам у 3—4 мм.

Прычыны: храпавіка восі якара, пры гэтым якар аддзяляецца ад шасцярні стартэра.

Прычыны: стартэр здаць у рамонт.

Прычыны: націсканні на кнопку стартэра чуцен металічны шум.

Прычыны:

Прычыны: зачэпленне шасцярні стартэра за зубчатку храпавіка (вазор).

Прычыны: правільна ўстанавіць стартэр.

Прычыны: зубцы шасцярні стартэра.

Прычыны: стартэр здаць у рамонт.

Прычыны: выпадкі заядання шасцярні стартэра ў зубчатцы махавіка.

Прычыны: пракручваючы каленчаты вал ад рукі да таго часу, пакуль стартэр не расчэпіцца і якар не стане на сваё месца.

Прычыны: няспраўнасці акумулятарнай батарэі.

Прычыны: акумулятар не дае напружання.

Прычыны:

Прычыны: разраджаны.

б) Кароткае замыканне ў выніку выпадання актыўнай масы ў дадатных пласцін (унутранае замыканне) і псавання праваго (знадворнае замыканне).

в) Слабая шчыльнасць электrolіта.

2. Акумулятар не зараджаецца.

Прычыны:

а) Адкладанне белага налёту на пласцінах (пакрываюць сернакіслым свінцом).

б) Выпала ўся актыўная маса ў пласцін.

3. Карабачанне пласцін.

Прычыны:

а) Празмерная сіла зараднага току (няспраўнае рэле дынама пры гэтым грэецца акумулятар.

б) Паніжаны ўзровень электrolіта (раствор не пакрыў пласцін).

в) Празмерная разрадка.

4. Выпаданне актыўнай масы.

Прычыны:

а) Моцны раствор.

б) Кароткае замыканне.

5. Акумулятар хутка зараджаецца і разраджаецца.

Прычыны:

Змяншэнне ёмкасці акумулятара ў выніку псавання пласцін.

Устараненне: ва ўсіх выпадках выяўлення няспраўнага акумулятара трэба здаць у майстэрню для прагляду і рамонту.

Няспраўнасці гудка.

Гудок—адзін з электрапрыбораў, якія мала падвяргаюцца якому-небудзь псаванню. Калі гудок зусім не працуе, то трэба правесці праводку, напружанне акумулятарнай батарэі і кантакты. Пры лёгкім абгаранні кантактаў трэба 3—4 разы пачысціць бархатным напільнікам між імі, а затым адрэгуляваць. Моцна абгарэўшыя кантакты трэба замяніць.

7. Няспраўнасці механізма размеркавання.

1. Несвоечасовае і няпоўнае адкрыццё клапанаў (пры гэтым дрэнна або зусім не заводзіцца рухавік).

Прычыны:

а) Няправільная ўстаноўка размеркавання.

Устараненне: танк здаць у майстэрню для ўстаноўкі размеркавання.

б) Разрэгуляваліся клапаны (вялікі зазор).

Устараненне: адрэгуляваць так, каб у клапана быў зазор 0,1 мм (у сілу асаблівасці канструкцыі рухавіка пры граванні зазор у клапана павялічваецца).

в) Пагнуты штокі.

Устараненне: замяніць або выпрастаць драўлянай латушкай (калатушка павінна мець поўкруглую канаўку з дыяметрам, роўным дыяметру штока).

2. Няпоўнае і няпоўнае закрыванне клапанаў.

Прычыны:

а) Слабая пружына на восі і клапана (пагнуты стрыжаны).

б) Слабая пружына: замяніць, а пры незначным заяданні пружыны адрэгуляваць.

в) Слабая пружына: адрэгуляваць.

г) Слабая пружына: адрэгуляваць.

д) Слабая пружына: адрэгуляваць.

е) Слабая пружына: адрэгуляваць.

ж) Слабая пружына: адрэгуляваць.

з) Слабая пружына: адрэгуляваць.

и) Слабая пружына: адрэгуляваць.

к) Слабая пружына: адрэгуляваць.

л) Слабая пружына: адрэгуляваць.

Прычыны крывашипна-шатуннага механізма.

а) Слабая пружына: адрэгуляваць.

б) Слабая пружына: адрэгуляваць.

в) Слабая пружына: адрэгуляваць.

г) Слабая пружына: адрэгуляваць.

д) Слабая пружына: адрэгуляваць.

е) Слабая пружына: адрэгуляваць.

ж) Слабая пружына: адрэгуляваць.

з) Слабая пружына: адрэгуляваць.

и) Слабая пружына: адрэгуляваць.

к) Слабая пружына: адрэгуляваць.

л) Слабая пружына: адрэгуляваць.

м) Слабая пружына: адрэгуляваць.

н) Слабая пружына: адрэгуляваць.

о) Слабая пружына: адрэгуляваць.

п) Слабая пружына: адрэгуляваць.

р) Слабая пружына: адрэгуляваць.

с) Слабая пружына: адрэгуляваць.

т) Слабая пружына: адрэгуляваць.

у) Слабая пружына: адрэгуляваць.

ф) Слабая пружына: адрэгуляваць.

х) Слабая пружына: адрэгуляваць.

ц) Слабая пружына: адрэгуляваць.

ч) Слабая пружына: адрэгуляваць.

ш) Слабая пружына: адрэгуляваць.

щ) Слабая пружына: адрэгуляваць.

ы) Слабая пружына: адрэгуляваць.

э) Слабая пружына: адрэгуляваць.

я) Слабая пружына: адрэгуляваць.

Прычыны:

а) Слабая пружына: адрэгуляваць.

б) Слабая пружына: адрэгуляваць.

в) Слабая пружына: адрэгуляваць.

самаадвінчвання шатунних гаек. Гэта няспраўнасць можа павесці да сур'ёзнай аварыі рухавіка: прабіванне картэра, пдона, пагнутасць або паломка каленчатага вала і т. д.

Устараненне: замяніць шатун.

9. Няспраўнасці механізма фрыкцыёна

1. Прабуксоўка фрыкцыёна.

Прычыны:

а) Празмернае зношванне дыскаў.

Устараненне: у залежнасці ад ступені зношвання замяніць зношаныя дыскі або дадаць дыск. Рамонт робіцца ў майстэрні.

б) Паломка спружын фрыкцыёна.

Устараненне: замяніць.

в) Няправільная рэгулёўка або заяданне цягі фрыкцыёна.

Устараненне: адрэгуляваць цягу (гл. п. 6 „Рэгулёўка і адладка шасцёрні“, стар. 21). Пры заяданні цягі прамыць яе шарнірны злучэнні газай, затым змазаць (гл. п. 7 „Змазка прыводаў кіравання“, стар. 10).

2. Няпоўнае ўключэнне фрыкцыёна.

Прычыны:

а) Загустела масла (зімой).

Устараненне: прагрэць рухавік.

б) Карабачанне дыскаў.

Устараненне: замяніць дыскі.

в) Вялікі зазор між рычагамі выключальнікаў.

Устараненне: адрэгуляваць цягу (гл. п. 6, стар. 24).

г) Заяданне цягі.

Устараненне: прамыць і змазаць. Ва ўсіх выпадках пры знаках няпоўнага выключэння фрыкцыёна з'яўляюцца: а) шум у каробцы перамены перадач пры ўключэнні скорасці, б) трунасць ўключэння скорасці.

10. Няспраўнасці каробкі скарасцей

1. Тугое пераключэнне скорасці пры спраўным фрыкцыёне

Прычыны:

а) Заяданне банома або пераводнага стрыжня.

Устараненне: здаць у майстэрню для выпраўлення.

б) Тугія сальнікі пераводных стрыжняў. Бывае ў новага або вышаўшага з капітальнага рамонту танка. Выпраўлення патрабуе, бо ў працэсе эксплуатацыі сальнікі прыпрацоўваюцца.

2. Не пераключаюцца скорасці.

Прычыны:

а) Паломка пераводнай вількі або загібу пераводнага стрыжня.

Устараненне: танк здаць у майстэрню для рамонту.

б) Выскакванне галоўкі рычага пераводнай трубы з загібу пераводнага стрыжня.

Устараненне: адкінуць заднюю сценку і злёгка ўдараць па канцу пераводнага стрыжня да таго часу, пакуль высецца скорасць (пры знятай скорасці кінцы абодвух стрыжняў знаходзяцца на адной лініі).

Устараненне: шасцёрні ў каробцы скарасцей.

Устараненне: адкрыць люк і аглядаць шасцёрні, пры неабходнасці здаць у майстэрню для рамонту.

Устараненне: пераключэнне скорасці (пастаўленая скорасць не трывае).

Прычыны:

а) Празмернае зношванне стопараў або паломка іх спружын.

Устараненне: замяніць стопары або спружыны. Робіцца ў майстэрні.

б) Празмернае і нероўнамернае зношванне шасцёрных галоўкі шасцёрні 2-й скорасці, бо ў большасці выпадкаў прыцуе на другой скорасці.

Устараненне: танк здаць у рамонт.

в) Шум у каробцы скарасцей.

Прычыны:

а) Працаваўся падшыпнік паразітнай шасцёрні.

Устараненне: танк здаць у рамонт.

б) Працаваліся шасцёрні.

Устараненне: пры моцным шуме танк здаць у майстэрню для прагляду і для рамонту.

в) Немае масла ў каробцы скарасцей (шасцёрні працуюць у сухую).

Устараненне: наліць масла. Узровень масла павінен быць на кантрольным шчыпу.

Няспраўнасці механізмаў кіравання

1. Кіраванне тармазных лент і барабанаў.

Прычыны:

а) Няправільна адрэгуляваны тармажныя ленты (мады або барабаны).

Устараненне: адрэгуляваць тармажныя ленты. (Гл. п. 7, „Рэгулёўка тармазоў“, стар. 21).

б) Няправільная рэгулёўка тармажных цяг.

Устараненне: адрэгуляваць (гл. стар. 25).

в) Тармажныя дрэнна або зусім не працуюць (нельга рабіць пераключэнняў).

Прычыны:

а) Працаваліся тармазы або цягі.

Устараненне: адрэгуляваць (гл. стар. 21).

б) Працаваліся тармазы.

Устараненне: адкінуць заднюю сценку, уключыць перадачую скорасць і на-хаду ўліць газу ў зазор між тармажным і барабанам, пры гэтым змываецца ўся змазка і тармазы прыцаваць нармальна.

Калі паламаўся фігурны болт, то трэба прыняць часовыя меры, каб прадаўжаць рух (пры паломцы балта ехаць нельга, бо нтрымліваецца саматармажэнне). Зняць тармазную ленту і перавярнуць сергу назад (чарц. 25—б), затым надзець ленту на барабан і злучыць з цягай, пасля чаго можна ехаць на ўсіх скорасцях і тормаз будзе працаваць нармальна, але толькі нельга ехаць заднім ходам (атрымаецца саматармажэнне—паварот).

12. Няспраўнасці вусенічнага хода

1. Саскакванне вусеніцы.

Прычыны:

а) Слабае нацягненне вусеніцы.

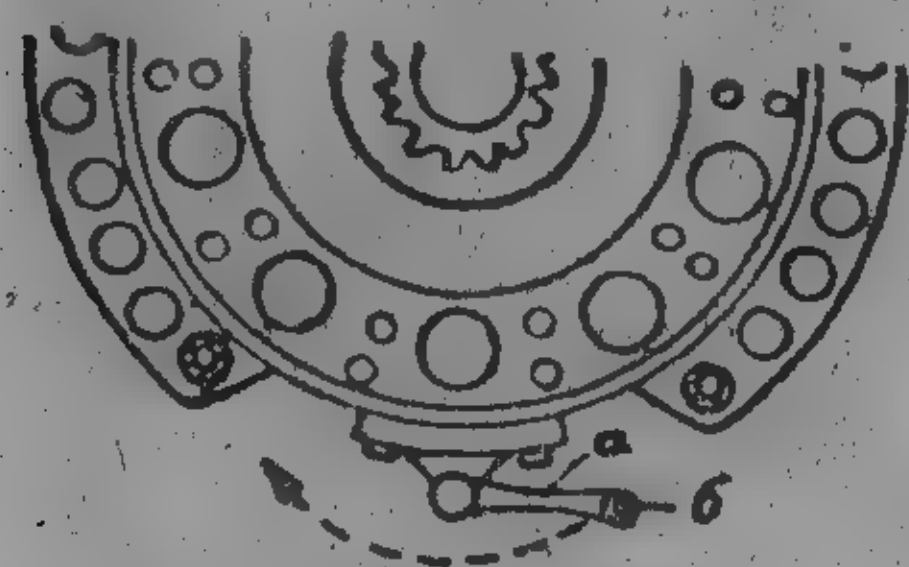
Устараненне: нацягнуць (гл. стар. 22).

б) Вялікае зношванне зубчаткі вядучага кола.

Устараненне: пры моцным зношванні замяніць кола, а ў выпадку немагчымасці—пераставіць колы, каб зубчатка працавала адваротным бокам.

в) Вялікі люфт у лянціўца або вядучага кола.

Устараненне: замяніць падшыпнік.

Чарц. 25. Тармазны барабан.

Ва ўсіх выпадках саскаквання вусеніцы для хуткага адзавання трэба падлажыць кавалак дрэва таўшчыняй, прыкладна, 7—8 см між вядучым колам і вусеніцай, затым крануць танк на першай скорасці на малым газе; вусеніца нацягнецца і сама адзенецца. У вусенічнага хода могуць быць і іншыя віды няспраўнасцей; паломка зубоў унутранай зубчаткі вядучага кола, скіданне каткоў і т. д., але гэтыя няспраўнасці ў практыцы сустракаюцца рэдка.

13. Няспраўнасці пры кратанні з месца

1. Пры кратанні з месца глухне рухавік.

Можа здарыцца пры заяданні ў канцавой перадачы або ў карбцы скарасцей, а таксама пры надбайнасці вадзіцеля, калі не адпушчаны нажны тормаз.

2. Пры ўключэнні скорасці танк не кратаетца з месца, але рухавік працуе.

Аб'ясненне трыма асноўнымі прычынамі: не ўключылася скорасць (паломка пераводнай вілкі, загібу пераводнага стрыжня, галоўкі рычага пераводнай трубы); прабуксоўка фрыкцыёна, у выніку зношвання дыскаў і паломкі спружын і нарэшце зрыў шпілек тармазных барабанаў. Зрыў шпілек можа быць ад: а) вялікага люфта шпілек, у выніку аслаблення гаек; б) няпоўнай

колькасці шпілек (на барабанах няпоўная колькасць шпілек, таму яны перагружаюцца); в) рэзкага тармажэння на абодва тармазы на павышанай скорасці без выключэння счаплення.

РАБОТА З ТАНКАМ

1. Падрыхтоўка танка да работы

Танк як баявая машына заўсёды павінен быць у поўнай гатовацы і ў любую мінуту гатоў да руху. Таму падрыхтоўка танка да выхаду павінна рабіцца адразу ж пасля звароту з вайны і т. п. Гэтую падрыхтоўку неабходна рабіць у наступнай паслядоўнасці: 1) заправіць танк бензінам і маслам; 2) правесці работу рухавіка; ці няма падазронага шуму або стуку, ці ўсе цыліндры працуюць, ці не стукаюць клапаны; 3) правесці работу магнето і дынамамагнето; 4) правесці работу манометра, ці паказвае ён ціск і які (дадатак 1); 5) правесці работу стан усяго маслаправодаў; 6) правесці работу стартэра і унутранай ручной заводкі; 7) правесці, ці працуе асвятленне; 8) правесці работу гудка; 9) правесці ход башні; 10) правесці дзействы механізмаў кіравання; 11) правесці стан агнятушыцеля (правяраецца знадворны стан агнятушыцеля; ці не прабіты корпус, ці не забрудзілася выходная адтуліна і ці цэлая пломба); 12) правесці нацягненне вусеніцы і стан усяго вусенічнага хода; 13) правесці чарговую змазку; 14) пачысціць танк; 15) прагледзець і пачысціць зброю і яе ўстаноўкі; 16) правесці інструмент і запасныя часткі.

2. Агляд танка перад пускам і выездам

Перад пускам рухавіка танка правяраецца наяўнасць масла і бензіну, а перад выездам—наяўнасць інструмента, запасных частак, агнятушыцеля, запасу масла ў бітоне, работа асвятлення і электрычнага сігнала.

3. Пуск рухавіка

Пускаецца рухавік летам або зімой у цёплым гаражы ў наступным парадку: 1) адкрыць кранік бензінавага бака; 2) уключыць магнето і паставіць рычаг на позіўе запальвання, прычым дынамамагнето павінна быць выключана; 3) крыху прыдрыць дросельную заслонку карбюратара ручным газам; 4) уключыць у халастым палажэнні рукаяткі скарасцей; 5) устанавіць лямпадную рукаятку і рэзка павярнуць каленчаты вал на 1/2 абароты ўніз і ўверх; гэтую аперацыю паўтарыць некалькі разоў, каб рухавік наасмактаў сумесь, пасля чаго рухавік завядаецца, але круціць укружавую і трымаць за рукаятку ў абхват не трэба, каб унікнуць адваротнага ўдару; 6) пасля пуску ўключыць дынамамаг-

гнето; 7) даць рухавіку малыя абароты і прагрэць яго 10—15 мін. Цёплы рухавік можна заводзіць электростартам, для чаго трэба націснуць на кнопку стартэра; калі пры гэтым рухавік не заводзіцца, то націскаць на кнопку больш 8 разоў працягласцю ў 3—4 сек. нельга, каб не разрадзіць акумулятар. Для пуску рухавіка ўнутранай ручкай, трэба націснуць нягой на педаль у левым кутку баявога аддзялення для счাপлення храпавіка заводкі з храпавіком каленчатага вала, у астатнім робіць тое-ж, што і пры знадворнай заводцы. Ва ўсіх выпадках, калі рухавік не заводзіцца, трэба ўзбагачаць рабочую сумесь шляхам прыкрыцця паветранай заслонкі карбюратара. Калі-ж пасля гэтага рухавік не заводзіцца, трэба выясніць прычыну адмовы і ўстараніць яе.

4. Кратанне з месца

Кратаць танк з месца трэба ў наступным парадку: 1) левай нягой выключыць счাপленне, націснуўшы на педаль счাপлення даадказу; 2) паставіць рукаятку, кулісы на 1-ю скорасць (чарц. 26) (на добрай дарозе можна кратацца з месца і на 2-й скорасці); 3) даць папярэдзальны сігнал; 4) плаўна ўключыць счাপленне і адначасова плаўна прыбавіць газ. Пасля гэтага танк кранецца з месца.

Чарц. 26. Схема распаўсюджвання скорасцей.

рукаятку з 3-й скорасці на 2-ю і 3) уключыць счাপленне і адначасова прыбавіць газ. Для пераходу на задні ход трэба абавязкова спыніць танк.

5. Астаноўка танка

Астаноўка падраздзяляецца на 2 віды: нармальная (на зададзеным месцы) і вымушаная, імгненная (нечаканыя перашкоды на шляху руху). Для нармальнай астаноўкі танка трэба: 1) плаўна зменшыць газ; 2) выключыць счاپленне і кінуць газ;

3) зняць са скорасці, а пры астаноўцы на пад'ёме або спуску паставіць тормаз, націснуўшы на педаль агульнага тормазу. Вымушаная астаноўка робіцца ў наступнай паслядоўнасці: 1) хутка выключыць счاپленне і кінуць газ; 2) хутка, але плаўна прытармазіць танк рычагамі паваротаў (карыстацца ніжнімі тормазам трэба толькі ў крайнім выпадку з прычыны вялікага тармажэння); 3) зняць са скорасці.

Ва ўсіх выпадках пасля астаноўкі, калі адразу-ж не прадстаіць далейшы рух, трэба заглушыць рухавік і закрыць кранік бензінавага бака. Пры руху танка ў калоне рухавік глушыцца толькі па асобаму загаданню.

Часамі пры перагрэве рухавік прадаўжае працаваць пры выключаным запальванні, у гэтым выпадку трэба закрыць панетраную заслонку карбюратара.

6. Асаблівасці работы з танкам у халодную пару

Пры нізкіх тэмпературах бензін дрэнна выпараецца і змешваецца з паветрам, а таксама моцна застывае масла; кампрэсія ў гэтым выпадку паніжаецца з прычыны прыліпання поршневых кольцаў да поршняў, а ўсё гэта затrudнае пуск рухавіка. Таму работа з танкам у халодную пару года мае рад асаблівасцей.

Пускаецца рухавік зімой наступным парадкам: 1) заправіць танк перад пускам гарачым маслам (масла не трэба даводзіць да кіпення); 2) адкруціць свечкі і ўліць у цыліндры гарачае масла, прыкладна па 2 сталовыя лыжкі ў кожны цыліндр; 3) прамыць свечкі бензінам і паставіць зноў у цыліндр; 4) пераканаўшыся, што кранікі бензінавых бакаў закрыты і запальванне выключана, паварачваць каленчаты вал каля 10 абаротаў пры адкрытых кампрэсійных краніках; 5) праз кампрэсійныя кранікі ўліць у кожны цыліндр з дапамогай шпрыца для бензіну або ручной маслёнкі каля 1 сталовай лыжкі бензіну 1-га сорту і закрыць кранікі; 6) адкрыць кранік бензінавага бака; 7) уключыць магнето і паставіць позняе запальванне; 8) прыкрыць паветраную заслонку карбюратара; пры заводцы адным чалавекам адцягнуць трое заслонкі і прывязаць яго; 9) закрыць муфту і адкрыць паветраную заслонку падагрэву; 10) крыху адкрыць дросельную заслонку карбюратара; 11) паварачваць каленчаты вал; 12) як толькі рухавік завядзецца, паступова адкрываць паветраную заслонку карбюратара; 13) уключыць дынамамагнето; 14) на малых абаротах прагрэць рухавік 20—25 мін. У час прагравання ўважліва сачыць за манометрам. Рэгуліроўка паступлення падагрэтага і знадворнага паветра робіцца з дапамогай муфты і заслонкі падагрэву.

Для хуткага пуску рухавіка рэкамендуецца пры прычэпінні каленчатага вала іграць паветранай і дросельнай заслонкамі карбюратара пры дапамозе троса і акселератара.

Пры начоўках і іншых працяглых астаноўках у палявых умовах і вёсках, у гразкае надвор'е неабходна не толькі ачышчаць танк ад гразі, але і абавязкова ставіць яго на драўляныя або саламяныя маты (падкладкі), бо ў выпадку марозу вусеніцы могуць прымерзнуць да зямлі і хуткі выезд будзе немагчымы.

7. Абавязкі вадзіцеля ў час работы танка

Вадзіцель танка павінен цвёрда ведаць свае абавязкі. Апрача таго ён павінен чутка адносіцца да работы кожнага механізма танка. Ён павінен умець па слуху вызначаць якасць работы рухавіка і хутка знаходзіць няспраўнасці.

Абавязкі вадзіцеля ў асноўным з'яўляюцца ў наступным: 1) уважліва сачыць за кантрольнымі прыборамі (манометр і аэртэрмометр); 2) прыслухоўвацца да работы рухавіка, не спыняючы танка; 3) сачыць за зарадкай акумулятара па кантрольнай лямпачцы цэнтральнага пераключальніка (пры зарадцы лямпачка гасне); калі заўважана рэзкая разрядка акумулятара, спыніць танк і выясніць прычыну разрядкі (часамі пры аслабленні балта сцяжной ленты валік дынамамагнето падыходзіць ад прывада ног валіка, і дынамамагнето перастае круціцца); 4) не забывацца рэгуляваць апераджэнне запальвання ў залежнасці ад ліку абаротаў матора; 5) па добрай дарозе імкнуцца ехаць на вышэйшай перадачы, каб унікнуць перагрывання рухавіка і для эканоміі гаручага і змазкі; 6) рабіць пільны абароты, роўнамерна націскаючы на рычагі паваротаў; 7) для астаноўкі машыны карыстацца толькі рычагамі паваротаў, у крайнім выпадку — нажным тормазам; 8) пры няўключэнні шасцірэз, калі пры гэтым чуваць шум у каробцы скасцення, не ўключаць шасцірэзную сілай, а адпусціць педаль счэплення, некалькі пачакаць і зноў выключыць счэпленне, пасля чаго ўключыць скорасць; 9) пасля гадзіннай работы спыніць танк і праверыць стан маслаправодаў, вусенічнага хода і агледзець аглядорку танк; тое ж самае рабіць на кожнай астаноўцы; 10) пры тэмпературы масла вышэй 80° адкінуць заднюю сценку, адкрыць гры, люкі і дзверцы маторнага аддзялення; 11) пасля 4-гадзіннай работы даліць масла ў маслянны бачок; 12) пры руху ў килоне трымаць адпаведную дыстанцыю, каб не няхаць на перадні танк; 13) даваць гэтым даецца пераперажальны сігнал; 14) зімой на працяглых астаноўках падтрымліваць нармальную тэмпературу рухавіка і масла (не ніжэй 40°), для чаго час ад часу праграваць рухавік.

8. Праціпажарныя меры

Кожны вадзіцель павінен ведаць, ад чаго бываюць пажары на танку і як змагацца з імі.

На танку пажар можа ўзнікнуць ад наступных прычын: 1) ад адваротнай успышкі ў карбюратары ў выніку беднай сумесі; 2)

ад іскрэнняў і кароткага замыкання правадоў электрычнаводкі і іскрэння стальных тармазных лент (першае адбываецца пры выпаданні правадоў ад свечак, другое пры моцным трэнні тармазных лент пры няправільнай рэгуліроўцы); 3) ад глушыльніка (можа гарэць провад задняй фары пры псаванні металічнай ізаляцыі) і 4) ад неасцярожнага абыходжання з агнём. Не пачынаюцца магчымыя пажары і ад моцнага перагрывання рухавіка.

Для таго каб унікнуць пажару, вадзіцель павінен прымаць наступныя меры: 1) пасля работы насуха працерці рухавік і броню пад рухавіком; 2) праверыць, ці не выпалі праводы магнето і дынамамагнето (мацаванне правадоў дынамамагнето, не адкідаючы задняй сценкі, правяраецца наступным шляхам: адвесці рухавік, уключыць дынамамагнето, пасля чаго шчыльна зачыніць усе люкі, каб у танку было цёмна, затым адчыніць дзверцы маторнага аддзялення; пры выпаданні провада будзе мігаль свет, калі гэтага не будзе, то значыць усе праводы на сваіх месцах; гэтую праверку пажадана рабіць на хаду, бо выпаўшы провад на стаянцы можа і не іскрыць); 3) на кожнай астаноўцы правяраць стан провада задняга фанара (ці не агаліўся провад); 4) праверыць, ці не нагараюць тармажныя ленты (правяраецца на хаду, не адкідаючы задняй сценкі); ленты нагараюць ад трэння, калі пры невялікім ходзе рычагоў паваротаў атрымліваецца поўнае прытормажванне танка; 5) не дапускаць курэння ўнутры або каля танка; для асвятлення трэба карыстацца толькі электрычнымі лямпамі; 6) сачыць за тым, каб у танку заўсёды быў спраўны агнятушыцель; 7) не трымаць у танку брудных ануч; 8) не дапускаць перагрывання рухавіка і адваротных успышак у карбюратары. Пры строгім захаванні гэтых правіл на танку не ўзнікне пажару.

У выпадку ўзнікнення пажару не паводзіцца сумятні, дзействаваць хутка і спакойна, гэта — асноўная ўмова для ліквідацыі агню. Пажар тушыць агнятушыцелю, накіроўваючы струмень парашка або пены на агонь. Калі пажар узнік у час работы рухавіка, адразу ж зачыніць кранікі бензінавых бакаў і заглушыць рухавік. Пры ўмелым дзеянні заўсёды можна патушыць агонь адным агнятушыцелю. Пры адмове агнятушыцеля зняць верхнюю вопратку і захутаць ёю гаручую частку рухавіка (галоўным чынам у танку гараць праводы магнето і задняга фанара або карбюратара) або кідаць на агонь пясок ці зямлю (калі гарыць пад маторам). Калі такім спосабам нельга патушыць агонь, то прыняць крайнюю меру — зламаць агнятушыцель, ударыўшы яго аб броню танка або разбіўшы слясарным малатком, і пасыпаць парашок на агонь.

Пасля тушэння пажару агледзець рухавік і ні ў якім выпадку не заводзіць яго да таго часу, пакуль не выясніцца прычына пажару. Калі прычына не ўстаноўлена і не ўстаноўлена няспраўнасць або рухавік атрымаў сур'ёзнае пашкоджанне, трэба ўзяць танк на буксір і здаць яго ў рамонтную майстэрню.

ЧЫСТКА ТАНКА

Чысціцца танк пасля кожнай паездкі незалежна ад працягласці работы танка. Знадворку корпус танка чысціцца анучамі або спецыяльнымі шчоткамі. Вусеніцы трэба чысціць скрэбкамі або змываць гразь вадой з дапамогай шланга ад вадправоду або з вядра. Гразь у паглыбленнях тракаў трэба выдаляць скрэбкамі або спецыяльнымі металічнымі шчоткамі. Вусеніцы трэба чысціць па ўсёй доўжыні, для чаго трэба прасоўваць танк па меры выдалення гразі з тракаў. Калі перасоўванне танка немагчыма з прычыны адсутнасці месца, то лепш за ўсё прыпадняць адзін бок танка (на чырзе абодва бакі) з дапамогай дамкрата, каб вусеніца паднялася ад зямлі прыкладна на 50 мм, пасля чаго па меры патрэбы паварачваць яе.

Пасля выдалення пылу і гразі ўнесць знадворны корпус танка, за выключэннем вусеніцы і гумы, трэба абцерці анучамі, змочанымі сумессю з $\frac{3}{4}$ газы і $\frac{1}{4}$ аўгола.

Перыскоп на шчытку вадзіцеля абцерці чыстай сухой анучкай, пажадана суконнай або замшай.

Вусеніцы (знадворную паверхню тракаў) змазваць тонкім слоем адпрацаванага аўтола з дапамогай намасленых ануч для захавання ад іржы.

Пасля чысткі корпуса адкінуць заднюю сценку і выдаліць гразь з-пад рухавіка. Калі пад рухавіком многа рэдкай гразі, то для зручнасці і хуткасці чысткі рабіць так: 1) паставіць бярвяно або шпалу ўпоперак пад пераднюю частку вусеніцы; 2) завесці рухавік і правесці танк на 1-й скорасці, прыкладна на 50—60 см з такім разлікам, каб прыпадняўся нос танка; 3) зацягнуць нажны тормаз і заглушыць рухавік. У гэтым палажэнні ўся рэдкае гразь пацячэ назвад, і не можна выдаліць, збіраючы анучамі або выцягваючы шпрыцам, пасля чаго броню пад рухавіком насуха абцерці. Гразь з рухавіка змываць газай з дапамогай спецыяльнай кісці, затым рухавік насуха абцерці, прычым звярнуць увагу на выемкі лапак, дзе злусцы скапляюцца гразь і масла. Электрапрыборы насуха абцерці сухімі анучкамі. Пасля 50 гадзін работы абцерці чыстымі анучкамі, злёгка змочанымі бензінам, сегменты размеркавальных дошак, кантакты размеркавальнікаў, якія круцяцца, і кантакты перарывальнікаў магнето і дынамамагнето (пры гэтым электрапрыборы не здымаюцца). Пасля 150 гадзін работы абцерці калектары і вугальныя шчоткі ўсіх электрапрыбораў. Акумулятар абцерці чыстай анучкай і злёгка змазць вазелінам клеммы, каб унікнуць акіслення. Пасля 150 гадзін работы танк павінен быць прагледжан у майстэрні, там-жа робіцца поўная ўнутраная чыстка электрапрыбораў. Сценкі карбюратора, падлога і механізмы кіравання чысціць анучкамі, пасля чаго прыводы кіравання злёгка змазаць. Пасля 25—30 гадзін работы прамыць

свечкі бензінам; пасля 8—10 гадзін работы прачысціць і прамыць ніпель — абмежавальнік масла і фільтры бензінавых бакаў. Цэнтральны бензінавы фільтр і фільтр карбюратора прамываць пасля 50—60 гадзін работы. Бензінавыя бакі прамываюцца пры праглядзе танка ў майстэрні.

ЗАХОЎВАННЕ ТАНКА

Танкі як правіла захоўваюцца ў гаражы, але ў выпадках захоўвання ў памяшканнях з земляной падлогай пад вусеніцы трэба падкладваць дошкі, каб не іржавелі тракі вусеніц. Танкі, пастаўленыя для працяглага захоўвання, густа змазваюцца (змазваюцца месцы, не пакрытыя фарбай). У выпадку трымання танкаў пад адкрытым небам, яны павінны быць накрыты брызентам; каб танкі не запыліліся, яны павінны працірацца не радзей 1 разу ў пяцідзёнку.

У месцах распаляжэння танкаў абавязкова павінны быць агнятушыцелі з разліку 1 агнятушыцель на 2 танкі, скрынка з пяском і інструкцыя на выпадак пажару. Каля танкаў павінна быць чыста. Анучы павінны хавацца ў спецыяльных закрытых скрынках.

ДАДАТКІ

Ціск масла ў маслянай магістралі і тэмпература масла ў бачку

Табл. 1

Ціск масла ў маслянай магістралі (паказанні манометра)	Тэмпература масла ў бачку	Лік абаротаў каленчатага вала	Ці можа працаваць рухавік	Заўвага
6 або стрэлка ўправаецца ва упор	0	Малы	Можа	Гэта бывае ў халоднае надвор'е пры праграве рухавіка.
6 —3	0—40	Сярэдні	.	
3 —2	40—60	Вялікі	.	
2 —17	60—80	.	.	
1,7—1,5	80—95	.	Не	
0	0	Малы	Можа	
0	40	.	Не	
1,5	40—50	Сярэдні	Можа	Уважліва сачыць за кантрольнымі прыборамі.
1,5—1	40—50	.	Не	Заглушыць рухавік. Выясніць прычыну.
1,5—1,7	95—100	.	.	Спыніць танк. Рухавіку даць астынуць.
5 —6	80—95	Вялікі	.	Бывае пры няправільнай рэгуляцыі маслянага рэгулятара. Заглушыць і астудзіць рухавік. Выясніць прычыну.

Заўвагі. 1. На танках 1-й серыі пры тэмпературы масла ад 40° і вышэй ціск у масляным бачку можа ўпасці да 0; гэта не адбываецца на рабоце маслянай сістэмы.

2. Для хуткага ахаладжэння рухавіка трэба паставіць танк хвостом супроць ветру, адкрыць усе люкі і грыб і адкінуць заднюю сценку танка.

3. Табліца складзена паводле даных работы рухавіка на аўтоле „Т“; пры прымяненні іншых сартоў аўтола: 6, 8 і 10 (менш вязкіх) ціск у маслянай магістралі адпаведна павінен змяншацца.

Змазка танка

Табл. 2

Механізмы	Якое масла	Калі змаз-ваецца	Калі робіцца змена змазкі	Заўвага
1. Рухавік	Аўтолы „Т“, 10, 8 і 6	Па меры патрэбы	Пасля 50 гадзін работы	Аўтол 6 можа прымяняцца ў самае халоднае надвор'е
2. Каробка скарасцей			Пасля 100 гадзін работы	
3. Фрыкцыён				
4. Магнето	Аўтол „Т“ або касцяное масла	Пасля 100—150 гадзін работы	Пры праглядзе або капітальным рамонце танка	
5. Стартэр	Спецыяльнае туга-плаўкае масла	Пры капітальным рамонце танка		
6. Прыводы кіравання	Аўтол 6 або сумесь з $\frac{3}{4}$ аўтола „Т“ і $\frac{1}{4}$ газы	Пасля 25—30 гадзін работы	Пасля 50—60 гадзін работы прамываюцца газай і змазваюцца	
7. Лянівец	Салідол „Л“ або „Т“	Пасля 80—35 гадзін работы	Пасля 100 гадзін работы	
8. Вядучае кола	Салідол „Л“ або „Т“	Пасля 50—60 гадзін работы	Пасля 100 гадзін работы	Родкавыя падшыпнікі
9. Верхнія і ніжнія каткі	Сумесь $\frac{3}{4}$ салідола і $\frac{1}{4}$ аўтола	Пасля 25 гадзін работы		
10. Амартызатары	$\frac{2}{3}$ салідола і $\frac{1}{3}$ аўтола		Пры праглядзе і капітальным рамонце	
11. Вусенічны ланцуг	Салідол і аўтол	1 раз у сезон		Пасля 8—10 гадзін работы змазваюцца шарнірныя злучэнні тракаў
12. Унутраная і знадворная заводка	Аўтол	Пасля 50—60 гадзін работы	Пры капітальным рамонце	Ланцуг Галля па меры патрэбы
13. Шарыкавы ход башні	Салідол „Л“ або „Т“			

Праверка і рэгуліроўка механізмаў танка

Табл. 3

Механізмы	Калі робіцца праверка	Калі робіцца рэгуліроўка	Заўвага
1. Клапаны рухавіка	Пасля 50 гадзін работы	Пасля 50 гадзін работы і пры выключэнні разрэгуліроўкі	Праверка і рэгуліроўка счэплення робіцца пры ненармальнай рабоце і пры капітальным рамонце
2. Цяга счэплення	Штодзённа ў працэсе работы	Па меры патрэбы	
3. Карбюратар: цяга, папльвок, жыклёр	Таксама	Таксама	
4. Перарывальнік магнэто і дынамамагнэто.	Пасля 100 гадзін работы	Па меры патрэбы	
5. Кантакты свечак	Пасля 25—30 гадзін работы		
6. Гудок	У працэсе работы штодзённа ў працэсе работы		
7. Цягі рычагоў паваротаў, акселератара і агульнага тормаза і спружын тармазных лент.			
8. Вусеніцы: летам зімой вясной	На вялікіх астаноўках і пасля 8—10 гадзін работы Пасля 50—60 мін. Пасля 40—50 мін.		
9. Механічны рэгулятар	Пры капітальным рамонце	Пры капітальным рамонце	Рэгуліроўка рэгулятара масла робіцца пры вялікім ціску пры высокай тэмпературы масла або пры нізкім ціску пры нармальнай тэмпературы масла
10. Масляныя рэгулятары		Пры капітальным рамонце і пры ненармальнай рабоце	

Абцёрачна-змазачных і прамывачных матэрыялаў для чысткі танка

Табл. 4

Назва	Колькасць у кг на 1 мес.	Для якіх механізмаў і частак	Заўвагі
1. Анучы, канцы і пакля	3	Для абцёрання ўсіх механізмаў і частак танка	
2 Газа	4	Для ўсіх механізмаў і частак за выключэннем электрапрыбораў і шарыкавых падшыпнікаў	
3 Бензін	—	Для электрапрыбораў шарыкавых падшыпнікаў і свечак	
4 Аўтол	—	Для змазкі (не для запраўкі рухавіка) корпуса, вусенічнага хода і механізмаў кіравання	Адпрацаваны аўтол

Пералік няспраўнасцей, якія не дапускаюць эксплуатацыю танка¹

Табл. 5

№ па пар.	Назва	Заўвага
1.	Няспраўны і неадрэгуляваны матор, які дае перабоі, стукі і траціць магучнасць	Тэмпература масла вышэй 95°
2.	Перагрэты матор	
3.	Няспраўнае кіраванне	
4.	Няспраўныя або неадрэгуляваныя тармазы	Танк не слухаецца руля
5.	Адсутнасць ціску ў маслянай сістэме	Ціск ніжэй 1,5 атм.
6.	Няспраўны механізм ахалоджэння	Не ахалоджваецца матор
7.	Няспраўная трансмісія	Модны шум у каробцы скарасцей, разрэгуліроўка фрыкцыі і т. д.
8.	Цякуць бензабакі і бензаправоды	Вялікая ўдэчка бензіну
9.	Няспраўныя цялежкі вусенічнага хода	
10.	Няспраўнае ўзбраенне	

¹ Табліца ўзгоднена з настаўленнем па эксплуатацыі машын. Экіпаж танка павінен ведаць гэтую табліцу напамінь.

Чыстка і прамыўка механізмаў танка

Таб. 6

Механізмы	Чым чысціць і прамываць	Калі чысціць і прамываць	Заўвага
1. Рукавік	Анучкі і газа	Пасля 8—10 гадзін работы	Змазваецца газай зацвярдзелая граць
2. Фільтры перадняга і задняга адсекаў паддона	Газа	Пасля 25—30 гадзін работы	3 дынамогай кісці
3. Двайны фільтр наліўнога адсека	.	Пасля 15—20 гадзін работы	.
4. Ніпель-абмежавальнік	.	Пасля 8—10 гадзін работы	Цвёрдым валаском
5. Паддон і ўсе фільтры	.	Пасля 50—55 гадзін работы	6 фільтраў
6. Каробка скарасцей і адсек фрыкцыяна	Бензін	Пасля 100—110 гадзін работы	—
7. Магнето і дынамамагнето	Анучкі	Пасля 8—10 гадзін работы	Абшліраюцца змадвороння часткі
а) сегменты, кантакты размеркавальніка і кантакты перарывальніка;	Бензін	Пасля 50—55 гадзін работы	—
б) калектар і ўсе падшыпнікі	.	Пасля 150 гадзін работы	Поўная чыстка і прамыўка
8. Стартэр: а) корпус;	Анучкі	Пасля 8—10 гадзін работы	Пры праглядзе і капітальным рамонце
б) калектар, шчоткі і падшыпнікі	Бензін	Пасля 150 гадзін работы	

Механізмы	Чым чысціць і прамываць	Калі чысціць і прамываць	Заўвага
9. Акумулятар	Анучкі	Пасля 8—10 гадзін работы	Абшліраць чыстай анучкай
10. Механізмы кіравання	Анучкі і газа	Пасля 8—10 гадзін работы	Прамыўка шарнірных злучэнняў пасля 50—60 гадзін работы
11. Дзянівец і вядучае кола	Анучкі і газа	Пасля 100—110 гадзін работы	Летам вядучае кола пажадана прамываць пасля 50—60 гадзін работы
12. Верхнія і ніжнія каткі	Анучкі і газа	Чыстка пасля 8—10 гадзін работы	Прамыць пасля праходжання па глыбокай рэдкай граці
13. Амартызатары: змадворная частка, унутраная частка	Газа	Прамыўка пасля 100—110 гадзін работы	Прамыўка
14. Вусеніцы	Анучкі	Пасля 8—10 гадзін работы	
15. Шарыкавы ход башні	Пакля, шчоткі, скрэбкі і вада	Пры капітальным рамонце і праглядзе танка	
16. Фільтры бензінавых бакаў	Бензін	Пасля 8—10 гадзін работы	
17. Цэнтральны бензінавы фільтр і фільтр карбюратара	Газа	Пасля 50—60 гадзін работы	
18. Бензінавыя бакі	.	Пры капітальным рамонце	
19. Свечкі	Бензін	Пасля 25—30 гадзін работы	
20. Корпус танка	Анучкі і пакля	Пасля 8—10 гадзін работы	

Заўвага: Пад словам „пасля 8—10 гадзін работы“ за выключэннем парадкавага № 4 разумеюцца штодзённая чыстка пры пастаяннай эксплуатацыі незалежна ад працягласці работы танка ў даны дзень.

Пералік інструмента і прыналежнасцей, неабходных пры нядоўгіх выездах для дробнага рамонту і запраўкі танка (тактычныя вучэнні, вучэбная язда і інш.).

Табл. 7

Назва	Заўвага
1 Ключ для гаек крывацына лянцуца	Пры працяглых выездах і ў час баявых дзействаў у танку павінен быць поўны камплект інструментаў і прыналежнасцей
2 „ для нацягвання вусеніц	
3 „ калпачны для вядучага кола	
4 Рукаятка да ключоў № 1—3	
5 Ключ для магнето	
6 „ для рэзервуара карбюратара	
7 Ключы гаечныя плоскія: 6, 10, 12 і 14 мм	
8 Ключы гаечныя торцавыя: 6, 8, 10, 12, 14, 16 і 18 мм.	
9 Павадок да торцавых ключоў	
10 Бітон для масла	
11 Шпрыц для бензіну і масла	
12 Шпрыц тавотны	
13 Лейкі з сеткай для бензіну і масла	
14 Пальцавая выбівачка	
15 Адкруткі даўжынёй 150 і 250 мм	
16 Кернер	
17 Барадок	
18 Шплінтавырываальнік	
19 Зубіла слясарнае	
20 Малаткі слясарны і бронзавы	
21 Пласкагубцы ўніверсальныя з кусачкамі	
22 Клешчы газавыя	
23 Пілы трохкантовая і поўкруглая	
24 Ключы гаечныя „Бако“ № 1 і 5	
25 Нож складны	
26 Ланцуг буксірны	
27 Лапата сапёрная	
28 Тапор	
29 Лом	
30 Дамкрат на 5 т	

ЗМЕСТ

	Стар.
Абавязкі вадзіцеля	3
Змазка.	4
Рэгуліроўка механізмаў	13
Догляд сістэмы запальвання і электраабсталявання	22
Догляд узбраення	27
Няспраўнасці танка і іх устараненне	28
Работа з танкам	49
Чыстка танка	54
Захоўванне танка	55
Дадаткі	56